

Gita Govinda / टीका - पदद्योतनिका

नारायण भट्ट

X Vanamali Bhat (Commentator)

Commentary - Padadyotanika

Mahatma Jyotiba Phule Nagpur University,

Nagpur

Folios : ९३ ९३

Pages : २१६ x ९६

INDIRA GANDHI NATIONAL CENTRE FOR THE ARTS

RECORD NO. 2	LANGUAGE
ROLL NO. 1	SANSKRIT
Date of Filing 26/2/1997	SCRIPT
ACC NO. 7274	DEVNAGARI
Ms. No.	MATERIAL
Bundhs No.	PAPER
DEC NO. (P. NO.)	NO OF FOLIOS PAGES
DESCRIPTIVE CATALOGUE/INTERNAL CATALOGUE VOLUME 1	93
AUTHOR JAYA DAVA	COMPLETION/DATE
COMMENTARY BY- NARAYAN PANDIT	
TITLE	REMARKS
GITAGOVINDA	MSS. OF SAMVAT- 1853
COMMENTARY NAME:-	
PADADYOTANIKA	
WITH SHAKTI/SHAKTI COMMENTARY	
SUBJECT	LOCATION
KAVYA	NAGPUR UNIVERSITY LIBRARY
	(MANUSCRIPTS SECTION)

टीका का नाम ?
 (उपर वनमाली भट्ट) ?
 गीतर नारायण भट्ट ✓
 प्रविष्टता में नारायण भट्ट
 टीका नाम - पदद्योतनिका
PADADYOTANIKĀ

संस्कृत-परिषत्, उस्मानिया वि.वि. हैदराबाद २(१९६६)
 जयन्ती - अन्वयविवृतकालविवृति' ही प्रकाशित - जी.जे. शूल के साथ ही टीका.
 १- वनमालिखन्जीवनी (वनमालिखट)
 २- पदद्योतनिका (नारायण भट्ट)
 ३- जयन्ती - कृष्ण (अभिषेक-महा के पुत्र)

पिपासूनां भक्तियोगात्प्रीकृत्तु चरितान्तरं । लिखते तमदेवंगीत गोविंदपुस्तकं । २
मेघैरिति ।

મેઘેશિત્તિ,

શ્રીગોપી-
નિઃ

[illegible]

मिम्बल -
उम-मे. मथाम्नी

वस्तु

जयन्तीत्यन्वयः।

प्रस्थितयोः
वर्तन्ते।

बालहात् सूचितः

मेः श्यामावा। अयं कृष्णः नक्तं रजौ। भिक्षुं भयं गील नातस्मात्कारणत्वे भयं पुरोवर्तिनं कृष्णं ह
 द्रापयत्। कुरीरेण न दस्यास्मिन् विप्रश्नामावर्णः॥१॥ दानी कविः सरस्तुतल्लक्ष्याः कीर्त्तनपूर्वकं क
 र्त्तव्यं कीडावर्णनं कर्त्तुमाह। मादितेति। जयदेव कविरित्प्रबंधं कृष्णकलिकथाप्रतिपादकं करोति।
 नादित्वात् चरित्तुमिति तन्निस्तस्य। पुरावर्ती चरण-चारण-कवः। नृश्री वा
 सुदेव रतिकलिकथासंगतमेतत्करोति। जयदेव कविः प्रबन्धोऽयम्॥

नाग्देवतान्तरितनिवृत्तसद्भापग्रावतीचरणचारणचक्रवर्त्तीश्रीवा
सुदेवतकैलिकथासमेतमेतं करोति जयदेवकविः प्रबंधाभा

त्यन्वयान्नामधेयतोऽन्यदेवंकविप्रभागेदेवताचरितचित्रितचित्तसद्भावादेवतायाश्चरितेनवचनर-
चनाविशेषणचित्रितचित्तसद्भावेनाग्रहयस्यसंयुक्तकिंप्रियःप्रभावात्तालस्याश्चरणयोःचार-
णेनसंवाहनेनचकवन्तेनृपदेवाःउत्सीसेवयान्कवर्गहितेभ्रातृद्वितिःत्यन्वयपूर्तमर्थयोःश्रीवास-
देवेतिश्रीःताम्ररुपासुदेवंकण्ठजन्याःनतिकेनिकथयामुनरकीडयाःसमेनंनगः।
ऊर्ध्वनयतिपाददमित्यर्थः।

शुक्लतत्त्वप्रतिपादकमित्यर्थः।

संस्की

(પ્રકાશિત છે. મેં સંતર્ગ-મેધ

अन्वयात्मक / शब्दार्थपरक ।

लेखन में अशुद्धियाँ / लेखक महाराष्ट्र या गुजरात का प्रतीत होता है, सर्वत्र परस्वर्ण की जगह (१) ^{मात्रा ७ की जगह} ^{अस्सन्द} का प्रयोग ^{हंदराबाद से प्रभावित सं. में शुद्ध है,} परस्वर्ण प्रयुक्त है।

गी. गो. टी.
॥२॥अथ कविनिर्जग्रंथप्रयोजनमाह ॥ हे ॥ लभकतदातर्हि जयदेवसरस्वतीं शृण्वित्यन्वययदियद्विहिरि
स्मरणे ॥ रुच्छितनेसरसं सानुरागतमनोस्तीत्यध्याहारः ॥ यदि यद्विहिरि विहासकउत्सुविहासः ॥ रुच्छयद्विहिरिस्मरणेसरसं मनोयद्विहासकलासुकुतहलां ॥ मधुरको
मलकातपदावलीं शृणुतदाजयदेवसरस्वतीं ॥ ॥

क. म.

लासः ॥ वतुः यद्विहासकलासुकुतहलमस्तीति ॥ कविधां जयदेवसरस्वतीं ॥ मधुरा सरसा ॥ अर्थको
मला ॥ राष्ट्रतः कोता मनोहरा ॥ पदावलीपदस्तु होयस्यां सा ॥

अतएव

॥२॥

अ. य. १

तदुक्तं ॥ उद्वेगं सत्त्वं च संशयं च रमाधु रि ॥ काव्यमर्थजो जीर्णसंदर्भः ॥ कविः ॥ ३

कविस्त्वयि ॥ अत्र ॥ मद्रं येन हयेयुणाः संतीति योतायाणां ॥ वाचः फलवयतीति उमापतिधरः ॥ कविः ॥
 वः वचनानि फलवयति विसारवति ॥ मत्तुरुणादिकं संदर्भं ॥ उद्वेगं च संशयं च रमाधु रि ॥ काव्यमर्थजो जीर्णसंदर्भः ॥
 यदेव लक्ष्मीनो नान्यत्सर्वं ॥ चारणः कविः ॥ दुःखं दुःखं ॥ विषयं प्रयत्नस्य शीघ्रोच्चारणतः ॥ स्थाप्यः सु
 स्यात् ॥ अंगारेति ॥ अंगारेतराणि ॥ अंगारप्रधानानि ॥ उलूका निष्क्रमेयानि ॥ वाक्वा निते ॥ वाक्चनैः प्र
 वाचः फलवयत्युमापतिधरः ॥ संदर्भं ॥ मुदिभिर्नानातीति जयदेवसारणः ॥ आयेदुःखं दुःखं ॥
 अंगारोत्तरसत्त्वमपरचनार्थं गोवर्धने स्पर्धी कोपिनश्च्युतः ॥ श्रुतिधरो धार्मिकविस्मापतिः ॥
 बंधः ॥ आचार्यगोवर्धनस्पर्धी कोपिनश्च्युतः ॥ आचार्यगोवर्धनः कविः ॥ अंगारप्रधानमेव प्रबंधं करो
 तित्यर्थः ॥ धार्मिकविराजः ॥ श्रुतिधरः ॥ युलाश्रवणमात्रेणैव धारयति ननु रं ॥ दिग्रहणे प्रवीणरस
 यंत्राजपदेन महाहंकाररूपनाथः ॥

ननु ॥ उद्वेगं

श्रीतथन्नाह ।

(१) उगपति ॥ रं ॥ कविः
 आचार्यगोवर्धनः
 धर्मिकविराजः

ततनु
विक्रम

गी. गो. २०
॥३॥

कविरघुनाभकानुग्रहार्थं विद्मामाश्रयं च दशानतारवर्णनमाहा प्रलययेत्यादि जगदीवाहरेखंता अस्तु
गीतस्य मालवरागनाल्लसणा निविनिबुधितवक्रपद्मः सुकपुतिः कुंडलबा-अमृतनासकं
शांतां प्रविशन् प्रदेये मालाधरो मालवरागराजगाथा रूपकतालगतपुष्पमाभिधाये रूपकं

मालवरागे रूपकतालो मालवरागनाल्लसणा निविनिबुधितवक्रपद्मः सुकपुतिः कुंडलबा-अमृतनासकं
मलेदाहा के राव धृतमीनवासीरजयजगदीवाहरे ॥ ५ पदो ॥

कथिताधुनि के राव धृतमीनवासीरवेदे दारणां येना हे जगदीवाहरे जयउत्कर्षेण वर्तते धृतं कल
दित्यत आह प्रलयपया धिजले कल्याण पयो धिजले वेद धृतानसि कथयिदं अथ
प्रिममयया पुनः कथा विहितेति विहितं कृतं वहिर्त्रैसमुद्रतारणेनो कान्ति हितेन क्रिया यो यथा भवति

चरित्रं

॥१॥

॥२॥

॥३॥

सितिरिति के राव धृतं कलप्रसुं येना हे जगदीवाहरे जयातव एषे क्षितिः तिष्ठतीत्यन्यत्र नक्षत्रं
भूते पृथु अतिविपुलतरो रात्रि कातः विपुलतरः पदायो येना पुनः किं भूतो धरण्याः पृथिव्याः धर
ण्यवहननय किण्वक्रपुतरक पिंडः तेन गरिष्ठे दृढा भवसतीति के राव इत्यादि सर्ववैत धृतं
सितिरिति विपुलतरे तव तिष्ठति पृथो धरणि धरणा किण्वक्रगरिष्ठो के राव धृतं कलप्रसुं ज
यजगदीवा नाभ्यवसति दशानशिखरे धरणीतवलम्बाशानि कलक कले वनिमग्ना के राव
धृतं स्वरूपं येना तव दशानशिखरे दंष्ट्राप्रभागे धरणी पृथ्वी लग्नासं बद्धा वसति ॥ ४ जट्टशंता
राशिनिष्ठिता कलक कले व कलकरे वेना ॥

गी-गो-टी-
॥५॥

तवेति॥ भूतं नरहरिरूपं च सिंहस्वरूपं च संशोभना॥ तव करकमलवरे हस्तकमलमेधेन तमस्तीत्यथा
हरिः॥ कथं भूतं नरहरिरूपं च सिंहस्वरूपं च संशोभना॥ तव करकमलवरे हस्तकमलमेधेन तमस्तीत्यथा
दलितो विदितः हिरण्यकशिपोः दैत्यस्ततः तुरेव भूगोयेनाभ्यन्यत्र मरेण तदैत्योः॥ हस्त
तव करकमलवरेन समद्रुतभृंगो॥ दलित हिरण्यकशिपुतनुभृंगो के शवधृत नरहरिरूपः
उलयसि विक्रमणे बलिमद्रुतवमना॥ पदनसनीरजनिज नपावना के शव- रामनरूपजय-
वे परीत्येनेत्याश्रयी॥ चलयसीति॥ भूतं वामनरूपं येनाहे अद्रुतवामना आश्रय हे तु वामनत्वं
विक्रमणे पादविशेषैः कर्तुं येवर्ति असुरं चलयसि॥ एवं वैसि कौटशास्त्रे इति संशोभना॥ पदेति प-
दनसनीरेण पदनखाग्रसं- बधिजलेन गंगास्सेन जनितं रुतं जनपावने लोकपावित्र्ये॥

॥५॥

क्षत्रियेति के शवधृतभृगुपतिकरुणा॥ भूतपरशुरामरुणा॥ क्षत्रियरुधिरमयेत्यप्यसि॥ जगत्स-
पयसीत्यन्यथा॥ क्षत्रियशोणितविकारेजलेजगत्सपयसि॥ स्नानं कारयसि॥ स्नाने फलमाह
किं भूतं जगत्सपयसि॥ अपगतपापं गतकल्मषा पुनः कीटविधं शमितभवता पदरीकृतसंसारतापो
क्षत्रियरुधिरमयेजगदपगतपापां क्षत्रपयसिपयसि शमितभवतापो के शवधृतभृगुपतिकरु-
वितर॥ सिद्धिदुरणे दिक्षु पतिकमनीया॥ हरा मुसमौलिबर्धिरमणीयं के शव- रामशरीरजय-
वितरसीति॥ हे धृतवामनशरीरत्वरणे संग्रामे दशमुखमौलिबर्धिरावणमस्तके पहातं दिक्षु दिशु
वितरसि॥ दिक्षु पतिकमनीयां दशदीनां काम्यमिच्छाविषयमित्यर्थं॥ मणीयं मनोहरं दशदिक्षु दश

दशदिक्षु

गी. गो. दी.
॥५॥

वहलीति धृतक लृधरुपां लृधरुपुषिवसनं वलं धारयति ॥ कथं भूते वपुषि विरादे शुभे ॥ किं भूते वसनं ॥
जलदामं सजलमेधुसदृशं ॥ पुनः ॥ हलहृति भीत्या लंगलपातभयेन मिलिता उथिता यापमुना तद
दाभादीतिर्यस्याभयेनातिशयमलंभवति ॥ निंदसीति हे धृतबुद्धशरीर धृतबुद्धवतारो हि सदय
वहसिवपुषिविरादे वसनं जलदामं ॥ हलहृति भीतिमिलितयमुना भां के वाव ॥
हलधरुपुजय ॥ निंदसियज्ञविधेरह हस्तुतिजाता ॥ सदयहृदयदर्शि
तपमुपातां ॥ के वाव धृतबुद्धशरीर जयजगदीशहरे ॥ ॥
हृदयसर्वहितांतः करुणाजहहृदयिते दातु करे ॥ दयायोग ॥ तं यज्ञविधेः कृतविधानस्याश्रुतिजातं वे
दसमूहं निंदसि ॥ दययसि ॥ निंदराश्रुतिजातं दर्शितं प्रतिपादितं ॥ पशुपातोवधोयत्र ॥ ॥

॥५॥

म्लेच्छेति धृतक लृधरुपां लृधरुपुषिवसनं वलं धारयति ॥ कथं भूते वपुषि विरादे शुभे ॥ किं भूते वसनं ॥
जलदामं सजलमेधुसदृशं ॥ पुनः ॥ हलहृति भीत्या लंगलपातभयेन मिलिता उथिता यापमुना तद
दाभादीतिर्यस्याभयेनातिशयमलंभवति ॥ निंदसीति हे धृतबुद्धशरीर धृतबुद्धवतारो हि सदय
वहसिवपुषिविरादे वसनं जलदामं ॥ हलहृति भीतिमिलितयमुना भां के वाव ॥
हलधरुपुजय ॥ निंदसियज्ञविधेरह हस्तुतिजाता ॥ सदयहृदयदर्शि
तपमुपातां ॥ के वाव धृतबुद्धशरीर जयजगदीशहरे ॥ ॥

रकापातमिवाकरालकं भयानकं ॥ हृदयधूमकेतुं रग्निं ॥ श्रीजयदेवेति ॥ ॥ धृतदशविधरु
यधृतदशविधप्रकारशरीर ॥ श्रीजयदेवेति ॥ रग्निं ॥ धृतदशविधरु
यधृतदशविधप्रकारशरीर ॥ श्रीजयदेवेति ॥ रग्निं ॥ धृतदशविधरु

रमभूतसुखसिद्धिभूतमुपमिश्रितं ॥
प्राजदं कवसारसिद्धिभूतमुपमिश्रितं ॥

गीतगो-११
॥६॥

उक्तनेवावतारान्पुनः संक्षेपेण वर्णयति तेनानिति। नृपयंकुलस्य नमोस्तु रत्नचयः॥ कीदृशा यकस्मा
यविदानुदरतामीनरूपेणापुनः कीदृशाया जगन्निवहता॥ कर्मरूपेणापुनः कीदृशाया भूगोलमुदिभ्रता॥
एवमिदं कर्तुं धारयते वाराह रूपेणा देस हिरण्यकशिपु दारयते विदारयति नृसिंहरूपेणा बलि देस
वेदानुधरते जगन्निवहते भूगोलमुदिभ्रते देस दारयते बलिच्छलयते क्षत्रक्षयं कुर्वते पौ
लस्त्यमजयते हलं कलयते कारुण्यमातन्वेत ग्लच्छान्मूलयते दशाकृतिरुते कृच्छायतुभ्य
उल्लयते कामनरूपेणा क्षत्रक्षयं क्षत्रियनाशं कुर्वते॥ परशुरामरूपेणा पैलसं रावणं जयते॥ दाशरथीमरु
पेणा हलं लंगलं कलयते॥ धारयते बलभद्ररूपेणा कारुण्यं दयामातन्वेते विस्तारयते नृदरूपेणा ग्लच्छा
नं लज्जान्मूलयते नारायणे कल्किरूपेणा ॥ १॥ अतएव दशाकृतिरुते दश प्रकारक रूपधारिणे ॥॥

॥६॥

श्रितेति ३ शोडशनामकी-

६३

इदानीं कविर्गुर्जरीरागेण कल्लं लोपति॥ रागलक्षणं यैर्मासु केरीमलयद्रुमाणं सुदलसल्लुवतल्लयाता॥
श्रुतः स्वराणादधुतीविभागं तेनीसुखादक्षिणगुर्जरीया॥ ताललक्षणं प्रोक्तमात्रं प्रवृत्तिः स्याद्यत्र तालेनितर
प्रतिमवत्संशारे सान्दंशीगीयतारसे॥ हे देव हरो जयभक्तपस्यो तेन सवीरुर्ध्वजवतीत्याश्रितेलादी
गुर्जरीरागे प्रतिमवतालो॥ श्रितकमलाकुचमंडल धृतकुंडल ए॥ कलितललितवचना
लज्जयजयदेवहरो॥ दिनमणिमंडलमंडन भवरवंडन ए॥ मुनिजनमानसहंसजयजय॥
निसप्तपदानि संबोधना निश्रुतवर्णिना एतिपदं हे रत्नार्थ॥ हे श्रितकमलाकुचमंडल श्रितां श्रितं कमलाय
लक्ष्याः कुचमंडलं रत्नमंडलं येना हे कलिता धृता ललिता सुदरा वनाला पुष्पदामयेना॥ दिनमणीति
हे दिनमणिमंडलमंडन सूर्यमंडलांकारभूषा हे भवसंडन भक्तानां सारनवाका हे मुनिजनमानसहंस

श्रितेति ३ शोडशनामकी

Dr. Urmila Sharma Collection, Varanasi

कालियेति कालियस्तः सर्पस्य गजाननं हि संकथं जनं जनभक्तं रंजकं यदु कुलेति यादवकुलकमलसंस्थो
 जयति ॥ अमथिनि मधुसुरनरकं संशानं दैत्यानां नृपकामं रुडासनं रुडाया सनयस्यासुरकुलेति ॥ सु
 रुडानां देवसमूहानं कलेः क्रीडायाः सुरतः स्थेति यावत् निदानं तादिकारणं ॥ अमलेति अमलकं
 कालियविषधरां जनं जनं रंजनं यदु कुलं लिनदिने राजय ॥ अमधुसुरनरकविनाशनं
 गरुडासनं सुरकुलं कलिनिदानं जय ॥ अमलकमलदललेत्वनभवं लेत्वनं त्रिभुवनं
 भुवनं निधानं जय ॥ अजंकसुता कृतभूषणजितदूषणं समरं रांमिता द्वाकं जयजय ॥ धी
 मत्तदवतानि मत्तं पप्रवत् ॥ लेचने यस्याः भवमेत्वनं संसारं भंजकं ॥ त्रिभुवेति ॥ त्रिभुवनं मेव भुवनं यत्
 तत्र निधाया मिति धिति ॥ अजंकसुता ॥ जनकसुतायाः ॥ लेतभूषणकृतालंकारा ॥ जितदूषणं ॥ जितरा
 सस्य ॥ यदा जितपापा ॥ समरं संग्रामो ॥ रांमिता ॥ मारितो रावणो येनाः ॥

מחנה

अभिनवेति। स जलमेघसु दराधृतं दराधृतं दराचला। श्रीमुरेति। श्रीमुरमेव चंद्रः तव चकोरश्च।
अभिनवरणेति। जयदेवः प्रार्थयति। तव चरणे प्रणताः नक्षीभूता वयमिति भावः यम्युत्साहः प्रणते

अभिनवजलधरसुंदरधृतमंदरणाश्रीमुखचंद्रचकोरजयजय ॥७॥
 तवचरणप्रणतावयुमितिभावयणाकुरुकुरालंप्रणतेयुजयजय ॥८॥
 श्रीजयदेव ॥ कलवेरिंदुकुरुतेमुदामंगलमुज्ज्वलीतंजयजयदेवहरो ॥९॥

पुनस्त्रीभूतेषुकल्याणंकुर्वित्प्राथय्यतोऽप्यस्त्रीजयदेवेतिजयदेवकवेरिदमुदितमंगलंगीतविशेषः
संदर्भंकुरुतेकुरुतातभक्तानामितिशेषः॥दिदमंगलं॥उत्तलगीतंतामजगमनेरम्यगीतंगाव

नयस्मिन्॥८॥

स

गी. गी. ०१
॥८॥

अधुना कविः कामोद्दीपकं तत्त्वसंतस्य वर्णनं व्याजेन कृत्वा क्रीडां आकर्तुं भक्तान् प्रत्यावि-
षं ब्रूतो पद्मेति मधुस्तदनं लक्ष्य उरो वक्षःस्थलं वः युष्माकं प्रियमभिधातुं धितं अनुसर-
यतु इत्यन्वयः कीदृशं मुखं यदेति पद्मायाः लक्ष्म्याः पयोधरतटीस्तनपरिसरः तस्य प-
पद्मा पयोधरतटीपरिरंभलग्नकाश्मीरमुद्रितमुरो मधुस्तदनस्यो व्यक्ता
नुरागमिषखेलदनं गतेदस्ते दाबुधरमनुधरयतु धिर्यवनात् ॥

स्थितं

रिरंभेन आलिङ्गेन लङ्गनं यत्कारमीरं कुंकुमकेसरं तेन मुद्रितं चिह्नितं ॥
पुनः कीदृशं व्यक्तं नुरागमिषा पुनः कीदृशं मुखं खेलेति खेलेन तं किं न्वयानं क-
र्तुं तस्य खेलेन स्फुरतायासेन स्वेदाबुधराधर्मजलप्रवाहाय त्र ॥

॥८॥
र

राधायाः

इरं

वसंते

सो

अधुनाविरहोत्कण्ठितायां कान्तस्वीसरसंसविलासं वक्ष्यमाणं राधां प्रत्यक्षे किं विधाराधां प्रांसं
तीकुसुमसुकुमारैः माधवीपुष्पसुमकेमलेः अवयवैः अंगैः उपलब्धतां उपलक्ष्येत्तीया ॥ कीद-
शीराधां कान्तारे दुर्गमेव लं निभ्रमती ॥ पुनः बहुविहितं वारं वारं दूतिकादारा कृतं लक्ष्मणसंधाने यथा
वसंते वासंतीकुसुमसुकुमारैरवयवैर्भ्रमती कान्तारे बहुविहिता लक्ष्मणसंरणं ॥ अमंदं कंदर्प-
ज्वरजनिता चित्तकुलतया च लङ्काधाराधां सरसमिदं स्वेसे सहचरी ॥ वसंत रागेण रूपकतां लना-
ललितलवंगलतापतिशोलेन केमलमलयसमीरा मधुकरनिकरकरवितके किल रुजितकुंजकु-
पुनः अमंदं लं वक्ष्यस्यात्था कंदर्पज्वरेण जनितायां कुलताया च लं तीव्रदृष्टी ॥ दीरा ॥
वाधापीडा यस्याः सा ॥ पुनः कंमर्गं तेनाहा ललितं ॥ एतस्य वसंत रागः ॥ रागलक्षणं ॥ विशेडिवर्त-
यनद्वन्द्वः पुच्छनं यिकं नूतलताकुरेण ॥ मन्त्रमुदावसमं नगमति मेतोमं तं ॥ वसंत रागः ॥

उक्तं विना
तस्य

स

गी. गो. टी.

॥८॥

प

५४

हससि॥ हरिः रहसरसवसंतो विहरति युवतिजनेन समं नृत्यति चेति धृ॥ गतपदेना न्वयनहेराधो हरिः कस्तुभः अस्मिन् मनोहरैः वसंतसमये कीडति॥ कामिनीसमूहेन सह नर्तनं करोति॥ कीटशेवसंतो विरहिजनस्य वियोगिजनस्य दूरतो दुःखेनातः समासित्यस्यादरो॥ कुवस्तुले रत्नपक्ष्याः सममपरा विप्रेतं न विपिनशेवना न्वयकीटशेवसंतसमये॥ उल्लिखेत्सादि सप्तदीपदानिवसंतसमयविशेषणानि॥ ललितेति ललितयाः मनोहरा

विहरति हरिः रहसरसवसंतो नृत्यति युवतिजनेन समं सति विरहिजनस्य दूरतो॥ धृ॥ ॥१॥

याः लंगलतायाः परिशीलनेन संपर्केण कोमलशङ्खमनोहरोमलयसमीरोमलयानि लोयन्ते॥ अनेन शोयोः सुगंधितमदत्तवर्गा लला॥ लुक्तानि॥ मधुकरेति मधुकरनिकरेण॥ धमरसमूहेन करं बितेः मिश्रितैः कोकिलैः कूजितः शब्दितः कुमीरोत्पकुटीयन्ते॥ ईदृशो॥ ॥॥

कुमपवसंतो दूरमेव

बंदावन

॥८॥

५

अल

उमदमदितां तौमदमदनौहर्षकामौ यन्त्रां रंभृतो मनोरथो यस्य एवं विधुः पथिकवधूजनाः श्वांश्च स्त्रीसमूहलेन जनिता उत्पादिताः विलापः परिवर्देन यत्रा ललितकुलेति॥ अलिकुले भ्रमरसमूहः संकुलोन्मोत्तः कुसुमसमूहः तेन निराकुलः व्यस्तः अस्तिः वकुलवृक्षाणां कलापः समूहो यत्रा मृगमदति॥ मृगमदस्य कस्तुभः उमदमदनमनोरथपथिकवधूजना जनिता विलापो॥ अलिकुलसंकुलकुसुमसमूहनिराकुलवकुलकलापो॥ मृगमदसौरभ्रभसवरोनवदलमालतमालो॥ युवजनहृदयविदारणमनसिजनखरुचिकिमुकजातो॥ ॥॥

रिकायाः सौरभस्य आग्नेदस्य रभसः आधिक्यं तस्ववंशं वदानि अनुसारीणि चत्वा निनवद्वानि नूतनप्राणिनो यमालासमूहः तमालेभ्युस्मिन्ना॥ युवजनेति॥ युवजनाः तरुणाः तेषां हृदयानि विदारयति॥ एवं विधो यमनसिजः कंदर्पः तस्य यामिनस्तमितो यो हृदयविरदीति येषां एवं भूतानां किमुक्तो नापलाशपुष्पाणां जाले

५४१२

ससुखियन्त्रा॥

गी-गो-दी-
॥१२-॥

मदनैति मदनमहीपते कामरूपस्य कनकदंष्ट्रं तदङ्गुलियस्य एवं भूतं ॥ केसरकुसुममिके सोनागकेसरपुष्पे
प्राचुर्यं यस्मिन् मिलितेति मिलिताः शिरीषसुखाभमराद्येषु ते पाटलपटले पाटलपुष्पसमूहे कृतः स्मरत्पण
विलासः कामरूपीरचयितं यत्र ॥ ५ ॥ विगलितेति विगलितस्य शिखिदायनस्य ॥ ६ ॥ उज्जितस्य

मदनमहीपतिके कनकदंष्ट्रं चिकेसरकुसुमविकासे मिलितशिरीषसुखपाटलपटलकृतस्मरत्पणवि
लसिते ॥ विगलितलज्जितजगदंबरलोकेन तरुणकरुणकृतहासे विरहिनिर्वृत्तनकुमसुखाकृतिकेतिके
दंतुरिता ॥ ५ ॥

कस्य

गतः अवलोकनेन दर्शनेनातरुणकरुणैः तरुणैश्चैः पुष्पविकारसमन्वेन कृतोहासो यत्र ॥ विरहिनिर्वृत्त
नपणिवियोगमारकानिकुतमुखाकृती निभल्लसुखाकाराणि यानिकेतकीपुष्पाणितेः दंतुरिताः ॥ ५ ॥ आचारिणो य
स्मिन् ॥ ५ ॥

॥१२-॥

सहनमि

मसिक्

आपि

नीवारितलोफत्रासाद

कं

माधविकेति माधविकायाः वरुणलतायाः परिमलेन ललिते मनोहरे ॥ नैव मौलिकया नारण्यपुष्पाणि तेषां मा
लयात्रेण्यति सुगंधोपरिमललो ॥ मुनि मनसं अविचिंतानामोहनकारिणि मोहनकरणशोभितारुण
सुवजनाः तेषां अकारणोपकारतेन विनैव बहु ॥ हितेकारी तरिमन ॥ ५ ॥ स्फुरदिति स्फुरत्वात्प्रत्ययाः अति

माधविकापरिमलललितेन मौलिकया तिसुगंधो मुनिमनसाभिमोहनकारिणितरुणाकारणवंधो ॥
स्फुरदिति सुकलतापरिभण्यमुकुलितपुलकितवृत्ते ॥ दंष्ट्रानविभिने परिसरपरिगतयमुनाजलस्रोतेः ॥

सुकलतायाः परिभण्येनालिङ्गनेन मुकुलितः पुष्पितः पुलकितो दंष्ट्रः आमृतसो यत्र कीदृशो दंष्ट्रानविभिने ॥
परिसरपरिगतयमुनाजलस्रोतोपरिगतामृतयमुनाजलतेन दंष्ट्रे पवित्रो ॥ ५ ॥

परिसरपर्यंतमुप

मदनम

दंष्ट्रानविभिने
परिसरपरिगतयमुनाजलतेन

गी. गो. टी.
॥११॥

श्रीजयदेवैति श्रीजयदेवकवेरिदंभणितमुदयति उदयं प्राप्नोतीत्यर्थः कीदृशं हरिचरितं स्मृतिः चिंतनं सारमुत्पायना पुनः कीदृशं सरसं सुमनोहरं वसंतसमयवर्णनं यत्र पुनः अनुगताः अनुकृतो मदनविकारः कामविलासायस्मिन् ॥ ११ ॥ विद्यागिनादुः सहवसंतवायुवर्णयति देरति ॥ सहवसंतो गंधर्वहो वायुः वेतः श्रीजयदेवभणितमिदमुदयति हरिचरणस्मृतिस्ताराः सरसवसंतसमयवर्णनं मनुगतमदनविकाराणां ॥ ११ ॥ देरविदलितमल्लीवल्लिचंचत्यरागप्रकटितपटबासेर्वसियन्कान्नानिहः ॥ हरिहरतिचेतः केतकी गंधर्वधुः प्रसरदसमवाणप्राणवद्गंधवाहः ॥ ११ ॥

अर्थात् हरिणां देहतीत्यन्वयः किं कुर्वन् ॥ देरविदलिततायाः ॥ देहदिकसितायाः मलयाः मल्लिकायाः वल्लिषुप्यलतासु वचदिः उद्गच्छिष्यरागेषु व्यरजोभिः प्रकटितपटबासेः स्फुटीकृतवासवैर्गैः कान्ना निवन्निवा सयवस्तुभीकुर्वन् पुनः कीदृशं केतकीपुष्पाणां गंधस्वबधुः मित्रं प्रसरतीत्येजसमवाणाः कामशराः ते वा प्रा

५६२

पतिप्राणरक्षा ॥११॥

केनापि

सूक्ष्माव्यक्तं

कथं

रसंतवासराणां मर्नगोदीपकत्वमाह उन्मीलदिति ॥ अमीवसंतसंबंधिनो वासराः दिवसाः पथिकैः मार्गस्थैः विरहिभिः कथमधिकेवल्लेदुःखेन नीयंते कथं भूताः वा सराः उन्मीलंश्चासौ मधुगंधः अपुष्परसगंधः तवल्लुधामे मधुपाः भ्रमराः तैः आभूताः केपिताः ये च्छांकुराः तेषु कीडतां कोकिलानां कालीकलकलैः मधु उन्मीलं मधुगंधलुधमधुपमाधूतहृतांकुरकीडलेकिलकाकलीकलरवैरुद्रीर्णकर्णजरा नीयंते पथिकैः कथं कथमपि ध्यानावधानक्षणप्राप्तप्राणस्मात्समागमरसो ह्यसि रमीवासराणां

रधनिकोलाहलैः कलजनकलेनोद्गीर्णः प्रकाशिताः कर्णज्वराः श्रवणोपतापायेषु कथं नीयंते इत्यत आह ॥ ध्यानेति ध्यानेन विनयेन अवधानं चित्तैकाग्र्येन क्षणजल्पकालप्राप्त्याः अनुभूतायाः नायिकायाः समागमरसे अगमनायाः

न न

नंदरसुखेषु येषां तेषु नंदरसुखेषु

नंदरसुखेषु नंदरसुखेषु

विषयकारयंतीमर्भः

गी. १३॥

अने केति आसौ सती राधिका पुनरहेल्य चयः कीटरी सरी आरात दूरं रौमं संसृज्य संयया स्यात्
 थारु लउ पदरायंती कीटरी हरि अने कनारी पारिभं संभ्रमण आलिगनादरेण स्फुरन्ति स्तति गच्छन्ति
 नो हारि मनो जालासः कीटातत्र लालसः आदराय पञ्चाकर्मधारयः ॥ १३ ॥

वोभमन

अने कनारी पारिभं संभ्रमण स्फुरन्ति नो हारि विलास लालसां पुरारि मारा दुपदरायं सौ
 सखी समसं पुनराहारा धिकां ॥ भ्रमकरी रणैरुपकताले ॥ १४ ॥

यति रामकरी राशि प्रसन्न लक्षणं स्वर्णप्रभाभास्वरं कृष्णचनीलनिचोलं सैतनौ बहंती कांते पदोपांतमलि ॥ १५ ॥
 श्रिते विमाने न्नता रामकरी प्रदिष्टा ॥ १५ ॥ शुषणान सु

हे विलासि निराधे इह मुग्ध वधू निकरे मनोहर कामिनी सखे हरि विलासि कीडति कथं भूते वधू निकरे मनो
 हरः कनिनी सखे हरि विलासि कीडति कथं भूते वधू निकरे केलि परे विलासात् परे केलि धः हरि बंद
 नेन चर्चितं रेखाकारेण ललित नीलं कलेवरं शरीरं स्यात् पुनः पीतं सुवर्णवर्णं वसनं वस्त्रं पस्यात् पुनः वनमा

चंदन चर्चित नील कलेवर पीत वसन वनमालां केलि चलनं गि कुंडल मंडित गंडयुगलि
 तशाली हरि हिल मुग्ध वधू निकरे विलासि नि विलासति केलि परे ॥ १६ ॥

अयस्यास्तीति तातः प्रत्येकं कर्मधारयः पुनः केलिना कीडया चेतं मणि युक्ते कुंडले ताभ्यां मंडितं गंडयुगं
 यस्यास्मि तेनार्द्धवदं सेन शालते शोभते तातः कर्मधारयः ॥ १६ ॥

गी. गो. टी.
॥१३॥

गीति। हेराधेकाचिद्वेपवधूः गोपांगनापीनपयोधरभरणाविपुलकुचगौरवातिरायेनसरागंसाधुराण
 यथास्यात्तथाहरिपरिरभ्यआलिङ्ग्याउदचितपंचमरागोअनुउध्वरुतपंचमरागंमृदात्तगायति
 गायनं करोति। कलगायनानंतरं सयंगायतीत्यर्थः॥॥॥ कापीति। काचिन्मुग्धवधूः मनोहरगोपा
 पीनपयोधरभरणाहरिपरिरभ्यसरागं गोपवधूरजुगायति। काचिदुदचितपंचमरागं
 कापिविलासविलोचनसेलनजनितमनोज। ध्यायति सुग्धवधूरधिकं मधुसूदनव
 रनसराजं॥॥॥
 गना। अधिकं प्रीतिरायेन मधुसूदनवदमसरोजं कलमुखं बुजं ध्यायति। चितयति विलासेन
 विलोलयोनं च लयविलोचनयोः सेलनेन संचालनेन जनित उत्पादितः मनोजः कामोपेना

॥१३॥

॥॥॥

कापिकपोलेति। कापितंबवती गोपांगनादपितं कलकपोलतले गंडरुले चारुमनोजं यथास्यात्तथाचुचं
 वचुं वितवती। किं धाकिमपिकार्यं उषितुं कलकपोलकणे प्रदेवा मिलिता संलग्ना। कीदृशं कपोलतले
 उषितं रोमाक्षमैः अनुकूले प्रेमप्रियं कथं काचिदं पी। कलिकला कुतुकेन हतुना मृष्टा रास
 कापिकपोलतले मिलिता लपितुं किमपि मृत्तुलो। चारुचुचं वनितं वती दपितं मुल
 केरुतूले। काचिदं कलकुतुकेन च काचिदं मुयमुना जल कूलं मुलं कुलं कुलं अजात
 विचकषकरं पदुलं॥॥॥
 कीडा तात्पर्येण हेतुना करेण हतेना अमुं कलकुलं लेवल्ले विचकषी आकृष्टवती। कीदृशं कलकुलं मुना जल कूलं
 ममुना जलं। क्षिततिरा मंडुलो मनोहरा ये वंजुल कुजो जेत सलता मृह तत्र गतं वर्तमाना॥॥॥

अग

अथ गणपतयज्ञोक्तोक्तं पृथक् ॥ ३

गी. गो. श्री.
॥ १५ ॥

करतलेति काविद्युवतिः गोपांगना। हरिणा कल्लेन प्रवाचांसे स्तुता॥ रासरसे गोर्ध्रीडातुरागो स
नृलपरा। कल्लसमकालं नृसंती। कीदृशे रासरसे। करतलयेः तालेन चपट ध्वनिना तरलया चंचल
यावल याक्त्वाकं कणपत्ताकलितो मिश्रितः कलस्वनवंशो विणुयेना ध्वनियतीति हेराभा श्री कल
करतलतालतरलवलयावलिकलितकलस्वनवंशो। रासरसे सहनृलपरा हरिणा युव
तिः प्रवाचांसे ध्वनियतिकामपि चंचलिकामपि कामपिरमयति राभां पश्यति सस्मि
तचा रूपरा मपरा मनुगच्छति वामा ॥ १॥

स्मियति

कामपि गोपिकिं आलिंगति। तथा कामपिरामरमयति। अपरां नायिकां स्मितां चारुं हासमनो य
थास्मात्तथा पश्यति। अपरा वामा सुदरी। अनुगच्छतीत्यर्थः ॥ १॥

तथा कामपि चंचलि

सः

॥ १५ ॥
स्मियति

अभितः सर्वतो भावेन प्रसंगं प्रत्युपयवे आलिंगितः। गोपीभिः एकुरा लिंगनेमयस्य देवा संनयानदेव आलिंगिता मिति
भावः ॥ इयामाभवति श्रेणारं सितो हासः प्रकीर्तितः रतिश्रेणारविशेषणा न्यप्यतानि पदानि ॥ १५ ॥

श्रीजयदेवति श्रीजयदेवः कवेः इदं गीतं सुभानिकल्याणा निवितने तु पार्थयतु। अर्घो इत्ता नां। अ
हुतं अश्वर्षकराभे रावस्य कल्लस्या के लिरहस्य कीडा हर्षो यत्रा। अहुतं युगपत्सर्वो सा श्रीसुसाद

श्रीजयदेव कवेरिदमहुतं कवेः किरहस्य। इदं दानरिपिने लडितं वितने तु सुभानियरासं
॥ वा विमेषाममुं जने न जनयन्ना नंदमिंदी वरश्रेण रिया मलकोमलैरुपनयन्ने रं गोत्सवांस
छंदं ब्रज सुदरी भिरभितः प्रसंगमा लिंगितः श्रेणारः सति वसुतिमानिवमधे सुगंधो हरिः कीडति

नात्ता। इदं दानरिपिने इदं दाननास्मिन्ने। लडितं नानारसान्वितमित्यर्थः। यरासं यरासासहितं यरा
स्वरमित्यर्थः ॥ वा विमेषामिति हससिराधेमधौ वसंतं मुग्धमनो हरः हरिः कीडतीत्यर्थः। कद्रु कप

मानवारीधारी श्रेणारसद्वर्षि कुर्वन्। अनुदं जने नृपरा गेण विमेषा न कर्त्तव्यं। नंदं संतोषं जनयन्। अ
इंदी वरश्रेणी नीलायलमालात दंतं यमलैः कृष्णमना हरिरेनेगा। सुवकाम हर्षतुपनयनं। पुनः पुनः स्तुत्यं सुदरीभिः
उवाच य

हिमनिबधममूर्तिमुखा

उ०

गी. गो. श.
॥१५॥

मलयानिलस्य दुःसहते कारणात् । अथोत्संगेति हेरायोऽजयदानी । असंत समयो श्रीखंडशैलानिलः
मलयजपवनः । उत्संगे कोऽवसंतो येषु जंगः स्यात् । तेषां कवलकुशादिवशात् संपतापादिव ईशाचलं
हिमाचलं प्रालेयपुवने च यानुसरति । अनुगच्छति विनेर्ना । किंच । पिकानां पयः । स्निग्धरसालमैलि
अथोत्संगवसकुजंगवचलकुशादिवशात् चलं प्रालेयपुवने च यानुसरति श्रीखंडशैलानिलः ।
किंच स्निग्धरसालमौलिमुकुलान्यालाक्य हवीं दयादुन्मीलति कुहूकुहूरितिकलोऽंसां पिकानां
गिरः ।
मुकुलानि कोमलवृताग्रमाणस्तव ककुभ्रलानि आलोच्य दृष्ट्वा हर्षो दयात् आनंदो दयात् । उन्मील
ति उद्रच्छति किं विधाः । कुहूकुहूरित्याकारेणाभ्यक्तमधुरस्तेन उत्तालाः प्रकटाः ॥ १५ ॥

लाः

॥१५॥

कविः कथं यकमं मुक्तालोकां प्रत्याविपदयति । रासेति हरिः रुक्मः बोधुष्मान् पातु इत्यन्वयः । कीदृशः हरिः
रासेद्वा सभरेणगे । पक्षी इत्यर्थः । हवीं तिशयेन विश्रमभृतां शृंगारविडासधारिणीनां । आभीरवामधुवागेयो
गनानां अभ्यर्णसमीपे निर्भरगां दयया स्थापयति । उरोवक्षःस्थलपरिरभ्य आसिं ग्यारोपयति । इदं यथास्या
रासेद्वा सभरेण विश्रमभृतामाभीरवामधुवामभ्यर्णपरिरभ्य निर्भरमुरोव्रेमां च याराधयति । सा
धुलदचनसुधामयमिति व्याहृत्य गीतस्तुतिं व्याजादुद्भूतवितः स्मितमनो हारी हरिः पातुवः ॥
इति श्रीगीतगोविंदमहाकाव्ये जयदेवकृतौ सामोददामोदरोनामप्रथमः सर्गः ॥ १५ ॥
तथा गीतस्तुतिं व्याजात् । गानप्रशंसाचलेन च वितः । किं कृत्वा । लदचनं लसुखं सुधामयं अमृतमयं साधुते
भनमिति आह स्वउक्ताः । कीदृशः हरिः स्मितमनो हारी । राधायाश्च यनकोशलदृष्ट्वा स्मितेन ईषदस्य नमो नो
हृदशैलस्य आधर इति श्रीगीतगोविंदमहाकाव्यटीकायां पदयोक्तव्यानां रायणपंडितकृतयोः प्रथमः सर्गः ॥

प्रकटं

चयनं

स्थले

गताः-यतः ।

मी-गो-वी
॥१६॥

लि२

विहरतीति। रदा नीराधा रहः एकान्तोसखीमुवाच। कीदृशीराधावनेहंदावने। हरौकले-कीदृतेतिविहरतीसेति
विगलितनिजोत्कर्षात्तरां निजसौभाग्यात्। र्वीवरोनासहिष्णुतया। अन्यत-अन्यस्मिन्हुडलेगता। कीदृशे
विहरतिवनेराधासाधारणप्रणयेहरौविगलितनिजोत्कर्षादीर्वीवरोनगतान्यत्र। क्वचि
दपिलताकुंजोऽगुजन्मधुव्रतमंडलीमुखरशिखरेजीनादीनायुवन्वरहः सखीश॥

हरौसाधारणप्रणयेअन्यगोपीतुल्यश्रेष्ठिभजतएवक्वचिदपिलताकुंजोऽजीनागुता। कीदृशेउताकुंजोऽगुजतां
गंभीरशब्दकुर्वतोमधुव्रतानांभ्रमराणांमंडल्यासमूहेनमुसंशिखरोशेक्षयमानाप्रभागेभतएवदीनादुःखितापि॥

तः

॥१६॥

मोहननामावंशोयेन। पुनःचलितः। आवर्जितः। २

वितोल

३६

भोकोतमर्थगीतेनाह। संचरदितिहेसखिममनःहरिरुत्स्रस्तरति। कीदृशंहरिंसंचरतावद्रुपताअधु
सुधामधुरेणअधुमृतमनोहरणध्वनिनामुखरितः। शब्दितेनंदगचलः। कटाक्षयस्यापुनश्चंचलमौलिः
तरायस्यास्मालेगंडसुलेविलेले-चंचलेअवतंस-कर्णाभरणयस्वस-ततोऽप्रलेकंरमधारय-पुनः-की
मुर्जीरगिरुपकताले। संचरदधरसुधामधुरध्वनिमुखरितमोहनवंशं। चलितदृगंचलचंच
लमौलिकपोलवतंसोपाहासेहरिमिहविहितविठासंभारतिमनोममकृतपरिहासां। ध्रुवंदृक
नारुमधुरशिखंडकमंडलचलये। तकेशोअचुरधुरदरधनुरजुजितमेदुरदिरसुवे। ध्रुव
दशहरिपसंगोपीकीडायांविहितविठासंभृतकीडापुनःकृतपरिहासंविहितहासां। ध्रुवंदृकविचंद्रकेण
विचित्रवर्णचिन्हनराश्याशोभमाननामधुरशिखंडकानांमंडलेनसमूहेनवलचितानलयाकारेणविष्टा
केशायस्यापुनःअतएवप्रचुरवितलीर्णनपुरंदरधनुवाइदधनुवाअलुरंजितःचित्रितःमंदुरातितांद्रेय

सुखिमोपचरत्तु। ३६॥ यस्तं

गी. गो. टी.
॥१६॥

लि२

विहरतीति। ददानीं राधा रहः एकं ते सखीमुपात्त। कीदृशीराधा वने वृंदावने। हरो कृष्ण-क्रीडेति विहरति सति
विगलितनिजोत्कर्षात् रागां निजसौभाग्यात्। दीर्घावशेनासहिष्णुतया। अन्यतः अन्यस्मिन् हृदये गता। कीदृशे

विहरति वने राधासाधारणप्रणये हरो विगलितनिजोत्कर्षादीर्घावशेन गता न्यत्र। क्वचि
दपिलताकुंजे गुंजनधुव्रतमंडलीमुखरशिखरे लीना दीनाप्युवाच रहः स खोपा॥

हरो साधारणप्रणये अन्यगोपीतुल्यश्रेष्ठि। अतएव क्वचिदपिलताकुंजे। लीना मुक्ता। कीदृशे लताकुंजे। मुंजतां
गभीरशब्दकुर्वतां मधुव्रतानां भ्रमराणां मंडल्या समूहे न मुसंशिखरे राशयमाना ग्रभागे अतएव दीना दुःखितापि ॥

तः

॥१६॥

॥

मोहननामा वंशो येन। पुनः चित्रितः श्रवजितः ॥२॥

भो केतुमर्धगीतेनाह। संचरदिति हे सखिममनः हरिं कलं स्मरति। कीदृशं हरिं। संचरता द्रुपता अपर
सुधामधुरेण अपराधृतमने हरेण ध्वनिना सुखरितः। शोधितं दृगंचलः। कदाप्यस्यापुनश्चंचलमोलि
ररायस्या। कपोले गंडहले विलोले। चंचलोऽवगतः सः कर्णभरणं यस्य स च ततोऽप्रत्येकं कर्मधारयः। पुनः की

विलोक

३६

गुंजीरीगेरुसकलाह। संचरदधरसुधामधुरध्वनिसुखरितमोहनवंशं। चित्रितं दृगंचलचंच
लमोलिकपोलं तं संप्रसारसहस्रमिहविहितविलासं। स्मरति मनोभूतपरिहासं। शृंगं चंद्रक
चरुमयूरशिखंडकमंडलवलये। तं केशं। प्रचुरचुरदरधनुः। चुरजितमंदुरसुदिरसुवेखा॥
दशहरिं सखीगी-कीदृश्यां। विहितविलासं कृतं कीदृशेन। कृतपरिहासं विहितहास्याध्वं। चंद्रकृतिचंद्रकेण
विचित्रवर्णचिह्नेन। रासुणां। भ्रमरानां मयूरशिखंडकानां मंडलेन समूहेन। वलयिता वलयकारणवद्विता-
केशा यस्य। पुनः अतएव प्रचुरवर्णविलीनेन। पुरंदरधनुर्वाह्यधनुषा अनुरजितः। चित्रितः मंदुरेति सां प्रेय

यस्य
मोहननामा वंशो येन। पुनः चित्रितः श्रवजितः ॥२॥
मोहननामा वंशो येन। पुनः चित्रितः श्रवजितः ॥२॥

गी. गो. २१
॥१७॥

गोपेति गोपकदंबस्य आभीरसमूहस्य नितंबवतीनां स्त्रीणां मुखं बुनेन लंभितः प्रापितः लोभयेन पुन-
 र्बुजीवमिव बंधु कपुष्यमिव मधुरः ननु भः अधरपल्लवः जोषपल्लवो यस्य बंधुजीवं भाषया दूपाशो उल्ल-
 सितेनैकं देन स्मितेन हास्येन गामयस्याः विपुलं तिविपुलः पुलकाः रोमोद्गमाय योस्ताभ्यां वलयित-
 गोपकदंबनितंबवतीसुरसुंबनलंभितलोभां बंधुजीवमधुराधरपल्लवमुल्लसितस्मितेनाभं ध-
 विपुलपुलकमुजपल्लववलयितवल्लवयुवतिसहस्रं कसरणोरसिमणिगणभूषणकिरणविभिन्न-
 तमिस्ताः ॥
 देहितां लज्जवानां भीराणां युवतिसहस्रं गोपिकाहं देनेन पुनः कीदृशं हरिं करो वरणौडरश्चेति वां समाहारः कर-
 रणेन तस्मिन्सर्तमानां मणिगणयुक्तभूषणानां किरणैः दीप्त्या विभिन्नविदारितं तस्मिन् अधिकरोयेनाः ॥

वज्राः

॥१७॥

मनोहा-
भ्यां

जलदेति पुनः जलपटले मेघसमूहे चलतः चलनसंभ्राजतः पदोऽर्थस्य विनिंदकसमानां व-
 दनतिलकचंदनरुततिलकयत्र तादृशं ललाटे यस्य अभूतो पते यो पुनः पीननामोसलानीपयो
 धराणां स्तनानां परिसरस्य पर्यंतं देशस्य मर्दनेन निर्दयं हृदयकपाटं यस्याः मणिमयेति मणिम-
 जलपटलचलदिदुविनिंदकचंदनतिलकललाटां पीनपयोधरपरिसरमर्दनेन नि-
 र्दयहृदयकपाटोऽयमणिमयमकरमनोहरकुंडलमंडितगण्डयुदारां पीतवसनमल-
 रगतमुनिमनुजसुरासुरवरपरिवारं ॥
 येन मणिलेपनमकरकुंडलाभ्यां मंडितो लंकृतः
 गण्डो गण्डालं यस्य पुनः कीदृशं हरिं उदारमहताभीष्टगतादवा पुनः कीदृशं हरिं पीतवसनं
 अनुसृतं गोपिताः सुनयनतयः मनुजाः लोकाः सुरादकाः असुरादेत्येवराः तपरिवराः परिवज-
 ने

उपसर्कः =

नारायणः

गी.गो.टी.
॥१८॥

नस्या

विशदेति। विशदेकदंबतले। विमलकदंबतले। मिलितमुपस्थितं। पुनः कीदृशं। कलिकलुषभयं
कलिकलजातपापाद्रय। शमयंतं पुनः कीदृशं हरि। मामपिकिमपि अनिर्वचनीयं यातया।
विशदेकदंबतले मिलितं कलिकलुषभयं शमयंतं। मामपिकिमपितरंगदं गदना।
मनसारमयंतं श्रीजयदेवभणितमति सुदरमोहनमधुरियुरुपं हरिचरणस
रंगउद्गच्छो नयः पयस्कटस्थामनसा हृदये नरमयंतं। रणप्रतिसंप्रतिपुण्यवतामनुरूपं ॥
श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितं भक्तानां हरिचरणस्मरणप्रतिअनुरूपं योग्यं भवति त्र्यधा
हारः। कीदृशं अति सुदरमोहनमोहनप्रतिकारकमधुरियुरुपं कृच्छरसंयस्मिन् ॥ ॥१८॥

॥१८॥

सुखः

भामप्रतिपत्ति
भामकौप्य

इदानीं प्राध्यायाः कृच्छनसमं मनसो वयं लमाह। गणयतीति हे सखि मम मनः चित्तं पुनरप्यपुन
रुल्लसाममिच्छां करोति। किं करोमि निहतावुपायं तर्त्ता स्तीशमलकारणमाह। मम मनः सापरा
धस्यापिरुल्लस्य गुणग्रामं गुणसमूहं गणयति। भ्रमादपि धामविस्मरणं न हता न वाच्छति तद्
गणयति गुणग्रामं भ्रमं भ्रमादपि न हते बहुति च परितो यं दोषविमुंचति दूरतः। युवति
युचलत्ते कृच्छविहारिणि मा विना पुनरपि मनावमं कामं करोमि किं। ॥

करोति

पाकर्णने परितो यं बहुति। दोषं मद्वशादिकं दूरतो विमुंचति। परित्यजति। कीदृशं। युवति युचलत्ते
मा पीयुक्तं। भिलापा पुनः कीदृशं भविना विहारिणि विहारशील। कीदृशं मनः। शमयंतं शमित्यर्थः ॥ ॥

मैत्र्यामपि -

गीतगो-दी-
॥२६॥

भरेण

निलीय

गीतस्यास्यगोडमालवरागः पुनरपि राधागीतेन सखीमाह निभृतेति हे सखि । त्वं केचि मयं कलम
यासहरमया कीडाकारय कीटवृत्तदारुमहाता कथं भूतयामया । भस्मे मनोरथः तस्मिन् भवितयासा
भिप्रायया कीटवृत्तहारि स विकारभावसहितः । भूत कीटवृत्तयामया निभृतं गूढं यन्नि कुंजगृहलतागृह
मालवगोडरागेण एकतालीताले रागलक्षणं प्रोक्तं ॥ निभृतनि कुंजगृहगतयानि शिरह
सिनि लीयवृत्तं ॥ चकितविलोकितसकलदिशारतिरभसरसं हंसं तं ॥ सखि हे क्व
मयं न मुदरा रमयमया सहमदनमनोरथभा वितयास विकारः ॥
नवरागता प्राप्तया पुनः कीटवृत्तं निविशामि ॥ रहसि एकांतस्थले तिरोहितीभूय वसंतं तिष्ठतां पु
नः कीटवृत्तयामया चकितं सभयं यथास्यात्तथा विलोकितः सकलदिशायया पुनः कीटवृत्तहारि रते
भसः उत्सृष्टस्य भरेणाधिक्येन हंसं तं सस्मितमुखः अस्मिन् गीते पूर्वाध्यायि शेषेण उत्तराध्यायि

सखि हे क्व लीयवृत्तं ॥ २६ ॥

वृत्तं

भाषितं

प्रथमेति प्रथमसमागमेन सुरतसालिधेन लज्जितया । लज्जायुतामा कथं भूतं कलम वेलस्यदृक्
रणाय पटुनियान्ति कुशला नि यानि वाटुता निस्तावकशतानि तैः अलुक्ल अलुक्ल कारकं । पटु
कामलं मधुरस्मितपूर्वकं स्याः सातथा । शिथिलीकृतं जघनदुर्लभं कटिस्थितपदोपनाम । किं
प्रथमसमागमलज्जितया पटुवाटुताते रज्जुलं । पटुमधुरस्मितभाषितया शिथिलीकृत
जघनदुर्लभं । किं सलयशर्पणं निवेशितया विरसुरसि ममेशायानं भूतपरिरंभणं पुन
लयेति किं सलयशर्पणे पटुपटुवृत्तयामया निवेशितया । ममेशोरसि वसः स्थले । विरसयानं रुतादिग
नमित्यर्थः । रुते परिरंभणं पूर्वकं जालिगमूर्ध्वकं चुंबनं यथासापरिभ्य आलिङ्ग्य कृतं अभरणं प्रोक्तं

यानं यथासा

गी. गा. ० १२॥ जि मफर	रायनेमर्षः अलसेति। अलसेनसुरतसौरसेनमीलितेमुद्रितलोचनेयस्याः सां। पुलकावल्यारोमांचपं र्मिललितोमनाहरो कपोलौयस्यतोभ्रमजलेनसुरतजनितेनवारिणासिक्तकण्ठवरयस्याः सा वरमदनमदात्तउत्तमकामजनिताहृदयान्तरातिहातं अतिचंचलं सत्तच्छमित्यर्थः ॥३॥ कि अलसनिमीलितलोचनयापुलकावलिउलितकपोलंभ्रमजलसिक्तकण्ठवरयावरमदन मदादतिहातं ॥३॥ कि कलरवकूजितयातमनसिजतंत्रविशारंश्लयकुसुमाकुलकुंत लयानसलितितयनस्तनभाराया ॥४॥ लेतिकाकिलानांकलरववतअमृतधनिवतकूजितंवाहोयस्याः सातयाजितः मनसिजतंत्रविश रः कामवास्त्रसिद्धातोयनतांश्लयकुसुमाकुलाः पुष्पमाप्ताः कुतलाः वृणकुतलायस्याः सा। नरेनलि तिथितः	लितोपनमिलितः सानभारेणसयमः ॥ ॥३॥ विहितं
मणि न	सकनग्रहः नरेणिति। चरणयोः पादयोः। रणितौवाहितौचूरोयस्याः सातया। परिप्रतिंसुरतवितानंसुरतसम स्तेनमुखराहायमानाविष्टखलाउमुसा मेखलाकांचीयस्याः सातया। केचग्रहणसहितेचुक्का दानंयस्यसंश्रयति। तुलेति। रतिसुखसमया। सुसुरतसुखकाले। रसालस्याः अलसयुक्तया। रसमु चरणरणितांरपुरयापरिप्रतिंसुरतवितानंसुखरविष्टखलमेखलयासकचग्रहचुंबनदानां। रतिसुखसमयरसालसयादरमुकुलितनयनसरोजं। निःसहनिपतिततलतयायुधसूदनमुद्रि तमनोवांश्रीजयदेवमणितमिदमतिवायमधुरिपुनिधुवनशीलं। सुखमुक्तद्विगोपवधुक लितनयनसरोजं। इषदुमीलितं। यनसरोजं। निःसहंसमयीनिपतितातनुलताशरीरलतायस्याः सा कीदृशकलमधुदेयसदयतीनिता। उदितमनोजं। मारुताकांक्षाश्रीजयदेवेति। हर्दश्रीजयदेवमणितं उक्तं। गीतकर्तृधारलोकि। मयुभाविहिका। मिचवितनोतुविस्मयतुक्तं। धूतं। अतिशयं। अधि मफरिकाः कलस्यनिधुवनश्रीस्फुरतनुरितमेशीलस्वभावाः ॥५॥ पुनः उक्तं। यगोपवधो म	॥३॥ ॥४॥ ॥५॥ प्रिया ॥६॥ अ प्राधिकनक्षत्रितं सतीलं प्रंगार यागोपवधो

मी गो० प्र० ॥२०॥ अ प्र ५२	होयेने सर्वः अलसेति अलसेन सुरत सौरसेन मोलिते मुद्रिते लोचने यस्य साः पुलकावल्या रोमांचं पं त्यललितो मनोहरा कपोलौ यस्य तां भ्रमजलेन सुरतजनि तेन वरिणा सिक्तं कले वरं यस्य सा वरमदनमदात् उताम कामज नित हयांत अति डाल अति चंचल सत् छमित्यर्थः ॥२०॥ को कि अलसनिमीलितलोचनया पुलकावलि ललित कपोलां भ्रमजल सिक्त कले वरया वरमदन मदादति शोले ॥२०॥ को कि ल कल र वृजितयतां मनसि जतं त्रिका रं भ्रमय कुसुमाकुलं कुत लयानरुलि खित धनस्तन भारा ॥२०॥ लेति को किलानां कलरववत् अत्यंत धनिवत् रुजितं वा शेष्यसाः सातयां जितः भनसि जतं त्रिका रः काममदात् सिद्धां तोयेन तां श्रुत्य कुसुमाकुलाः पुष्प्या मीः कुतलाः चूर्णकुतला यस्य साः नलेन लि खितः	सिद्धेयः निविडस्तनभारेयनसम ॥ ॥२०॥ विश्व
मणिः २	सकचयहं वरणेति वरणयोः पादयोः ॥ रणितौ वरौ तौ च पुरौ यस्य साः सातया परिहरितं सुरतवितानं सुरतस हेन सुखराशे दृश्यमाना विस्तृतलाउन्मुता मेखलाकांची यस्य सातया कंचन ग्रहण सहितं बुक्क दानं यस्य संधांति सुतेति रति सुखसमया ॥ सुरत सुखकाले ॥ सालसया अलससुक्तया ॥ सु वरणरणितां रूपाया परिहरित सुरतवितानां सुखरकिं खलमे खलया सकचयहं बुक्कनदानां रति सुखसमय राल सया दर सुकुडितनयनसरोजं ॥ निःसह निषीतितपल्लवतया मधुसूदनमुद्रि तमनां ॥ श्रीजयदेव भणितमिदं मतिशायमधुपुनिधुवनशोले ॥ सुसुतुके दितगोपवधुक् लितनयनसरोजं पदुमीलितं यनसरोजं ॥ निःसह असमर्था निपतिता तुलता शरीरलता यस्य सा कीदृशं लले मधुदेयं स हयतीति ॥ उदितमनेखे ॥ गारुका ॥ श्रीजयदेवेति हरे श्रीजयदेव भणितं उत्तमगीतं कर्णधारलोकि ॥ २० ॥ निषीतितपल्लवतया मधुसूदनमुद्रि प्रकारिणोः लस्यनिधुवनसरोजं ॥ निषीतितपल्लवतया मधुसूदनमुद्रि मधुसूदनमुद्रि	॥२०॥ ॥२०॥ प्रिया ॥२०॥ मणिः २ मणिः २

गी० गो० टी०
॥२२॥

हस्तोतिहेसतिगोविंदं रुद्रं पश्यादिदृशीनेन हृष्यामि च हर्षं प्राप्नोमि कीदृशं गोविंदं वृंदापने व्रजसं
दरीगणवृत्तौ गोपीसमूहेन बोधितो पुनः कीदृशं माउदीक्ष्य हृद्वा ॥ हस्तस्वस्तिलासवंशो हस्तातस्वस्तो
गलितो विलसवंशः कीदृशं यस्यापुनः कीदृशं ॥ अनृजुभूवद्विभ्रतीनां कुटिलभ्रूलतायुक्तानां व
हस्तस्वस्तिलासवंशमनृजुभूवद्विभ्रतीनां कुटिलभ्रूलतायुक्तानां व
मामुदीक्ष्य विलज्जितस्मितसुधासुधाधाननं कान्तेन गोविंदं व्रजसुंदरीगणयुतपर्यामि हृष्यामि च
दृशीनां वृंदो गोपीनां समूहोऽस्यारिः ॥ ऊर्ध्वतिर्यगाभिर्दृशंत वीक्षितं कया हेतुं यस्यापुनः अतिस्वेदेन अति चर्म
ण आर्द्रगंडकुठं यस्यां विलज्जितस्मितसलज्ज हस्यां तदेव सुधाश्रुतं तेन सुधाधाननं मनोहरं सुखो ॥
यस्य

म

॥२२॥

दरेति हे सतिगोविंदं रुद्रं पश्यादिदृशीनेन हृष्यामि च हर्षं प्राप्नोमि कीदृशं गोविंदं वृंदापने व्रजसं
दरीगणवृत्तौ गोपीसमूहेन बोधितो पुनः कीदृशं माउदीक्ष्य हृद्वा ॥ हस्तस्वस्तिलासवंशो हस्तातस्वस्तो
गलितो विलसवंशः कीदृशं यस्यापुनः कीदृशं ॥ अनृजुभूवद्विभ्रतीनां कुटिलभ्रूलतायुक्तानां व
हस्तस्वस्तिलासवंशमनृजुभूवद्विभ्रतीनां कुटिलभ्रूलतायुक्तानां व
मामुदीक्ष्य विलज्जितस्मितसुधासुधाधाननं कान्तेन गोविंदं व्रजसुंदरीगणयुतपर्यामि हृष्यामि च
दृशीनां वृंदो गोपीनां समूहोऽस्यारिः ॥ ऊर्ध्वतिर्यगाभिर्दृशंत वीक्षितं कया हेतुं यस्यापुनः अतिस्वेदेन अति चर्म
ण आर्द्रगंडकुठं यस्यां विलज्जितस्मितसलज्ज हस्यां तदेव सुधाश्रुतं तेन सुधाधाननं मनोहरं सुखो ॥
यस्य

उराडोकस्तोकस्तव कनकशोकलतिकाविकासः कासारोपवनपवनोऽपि यथैति ॥ अपि
भ्राम्यङ्गीरणि तारमणीयानमुकुलप्रसृतिश्रुतानां ससिचिररिणीयं सुखयति ॥ २॥

यययति ॥ अपि च ॥ श्रुतानां भ्राम्याणां इयं मुकुलितप्रसृतिः कलिकेद्रवः मानसुखयति ॥ कीदृशी भ्राम्यंतीनां
भ्रंजीनां भ्रमरीणां रणितैः शब्दितैः रमणीयामनोहा शिखरिणी ॥ प्रवास्ताग्रभागवती ॥ २॥

मूल

गी. गो. टी.
॥२२॥

अधुना कवि-लोकान्मत्वा शिष्यं ब्रूते साकृतेति न-
 निभृतगोप्यमात्रं निरीक्ष्य दृष्ट्वा किं विदित्यां वदुर्भावंतः मनसि निरुत्तियन् पुनः कीदृशं मुग्धमनो ह-
 मोहयुक्तसुदूर-कीदृशं निभृतं साकृतो निभृतं साभिजायं स्मिन् इत्येत्यत्र आ-कुला-कुलो-
 साकृतस्मिन्माकुलाकुलगलधं मिलयुल्लासितभ्रूवल्लीवमळीकरद्विर्तिभुजावोमार्धहस्तस्तन्मो-
 पीनानिभृतं निरीक्ष्य दयिताकां चित्रं रचितयन् अतलुग्धमनो हरो हरतु व-कुशान्त-के रावना इति
 श्रीगीतगोविन्दमहाकाव्यजयदेवकृत-अकुशके रावो नाम द्वितीयसर्गात् ॥
 सायस्यः गल-मु-रती प्रपुन-पंजिल्लेके राक-ध्यायना उल्लासिताः उच्चैः-कृता-भूतल्लि-
 मयना अलीकेन चलेन दयिता-भुजाः-मालार्धहस्तस्तानाञ्चेति द-इति श्रीगीतगोविन्दटीकायां

गणपतिपूजायां विष्णुसंगीतम्

बालो
॥२३॥

रात्रिप्रायश्चित्तम्

मया कुरुतु स्य विरहव्यामाह । निषसाद स्थितवान् ॥ ३ ॥ वा

व

गोपनातीः तस्याऽप्यक्तवीर्यं किं कृत्वा हृदये मनसि राधे आधाया धत्वा । किं भूतां संसारवासना बद्धं
 गीतगोपनाकाभ्यां संयुक्ता गीतं किं सारिपिकलापि ब्रजसुंदरीः संसारस्ववासना कारणभूता पूर्वजन्म-
 केतुस्वरकार-ल-मात्रं धीविषयं सति रुसः विषयस्वरूपो तत्र भवेत्सलातिगउ संसायासातयाती ॥
 समाधवः ताराधिका इतस्ततः अनुसुखमृग्यविषसाद-वेदप्राप्तवान् । कुत्र ब्रदेश । कलिदन्दिनी
 कंसारिपि संसारवासना बद्धं सत्त्वांशमाधामाधाय हृदये तस्यां ब्रजसुंदरी ॥ इतस्त-
 तस्तमनु-सत्त्वांशमाधामाधाय हृदये तस्यां ब्रजसुंदरी ॥ इतस्त-
 यमुना तस्यास्तटः परिसरः तस्यां तमभ्यंतरं तत्र कुंजं लुतागृहं तस्मिन् किं भूतः अनंगवायव्रण-
 नमानसः अनंगस्य कामस्य बाणाः तेषां तेन निस्सतस्ते मानसं यस्यापुनः कृतानुतापः पश्चात्ताप-
 नस्तथा ॥ ३ ॥

शेन-

भी-मा-टी-

1212

८५

नि

अस्य गीतस्य गुर्जररिति प्रतिमं दत्तालः ॥ इतलु साणं प्रायुतं विप्रसादेत्यभिप्रायं गीतेन स्फुटयति ॥ हां ह्रीं तिक्रिये साताधकुपिते वगता इव सा हो अवस्थाये ॥ कथं हततादरतया ॥ हततादरतायस्यासातया ॥ कोपप्रतिकारणमाहाकिं कृत्वा गता ॥ मां कृच्छं धूनिचयेन गोपि गुर्जरीरिति ॥ प्रतिमं दत्ताले ॥ भाभिचं बलिता वि लो क्य हृतं धूनिचयेन सापराधतया मयापि निवारितां भयेन ॥ ह्रीं हतादरतामागता सा कुपिते वगताधकिं क्रियति किं वदित्यति सा निरविरोधे किं जनेन धनेन किं मम जीवितेन गुरुणा ॥ ५ ॥
कारं देन हतं वदितं वि लो क्य हृत्पापात्चलिता गता सति मया न निवारिता ॥ न निषिद्धा ॥ केन हेतुना अति भयं अत्यर्थं भयं दितं किं कृत्वा सापराधतया अपराधेन सह न त्मानं रति सापराधतया ॥ तस्य भावः सापराधता सापराधत्वात् ॥ शकुमाहा सांराधत्वात् ॥ निरकारं वदितं वि लो क्य हतं सापराधतया ॥ निषिद्धा ॥

काराधोक्ता

ममूजननकिप्रयोजनंधनेनकि
सुलेनजीवितेनप्राणेनकिकार्ये २
तु तमाधिगासंवनिष्कलमित्यर्थः ।

तस्याः राधायाः आननमुखं वितयायामि। किं भूतं कोपभरणे कोपाधिकेनाकुटिलध्वाकुटिलध्रुवौ ये स्युः।
तं किमिव उपरिभ्रमतोभ्रमरेण आकुलं आकुलं यथाभूतवितया। शीघ्रपद्मिवाङ्कोतलमिव ताम्
हमिस्पर्दिहृदयतामनुयन्याह। ताराधिकां भृशं अलक्ष्य रमया मि। अयोदहा किं भूताहृदिसंगता हृदि
वितयामितदानं न कुटिलध्रुवो कोपभरणे। शीघ्रपद्ममिवोपरिभ्रमतो कुलभ्रमरेण। श्रुताम्
हृदिसंगतामनिशं भृशं रमया मि। क्वनेन सरामितामिह किं दृष्टाविलया मि। अतन्विरि
जमस्पर्दयया हृदयं तवाकलयामि। तन्वे विप्रकुतो गता। सिनतेन तेनुनमामि। ५।
लग्नां कृदा अनिशं वारं वारं तदा तारा धां । नमः नमः अनुसरामि। हरुनि कुंज
धनिर्यं किं विलयायामि। किंप्रतिदिवं कस्मिन्। हतानि कोमलांगिराधो। तहृदयं आकुलयायामि। कि
मिति मन्यां किं भूता विनयेद युक्तं। कया अस्वयया र्वयया। कृतः कारणात्संगतासि। तत्कारणमहं नयेदि

हृदिसंगताप्रत्याह ॥२॥

सिंह

15

न जानामि तेन स्मरणेन तुभ्यं अनु
नयामि यस्मिन् सा त्वनं करोमि ॥५॥

गी. गो. २१० ॥२५॥ ऊँ	किं केन कारणेन । २ ॥ पूर्वज्ञतापराधः २ मेममपुरो ज्ञातः तद्वयसो किंतु तागतं गुणनागमनमेव विदधासि । करोमि किमिति पुरेव प्रागि वास संभ्रमसा दरयुक्तपरिभण्णमादिगुणनददासि ॥ ५ ॥ सुदुरि राधेसम्यता । तसि परमीहृशमपरिधकदापिकदाविदपि करोमि मम ॥ ६ ॥ स्वस्ति यद्वर्तते हि । किमर्थं यतो हुना मितापमनुभवा मि केन मम येन कंदर्पेण ॥ ७ ॥ दृश्यते पुरतो गतागतमेव विदधासि । किं पुरेव स संभ्रमं परिभण्णनददासि ॥ ८ ॥ सम्यतामपरं कदापि तवेदं न करोमि । दिदुदुरिदं न मम मनो न दुना मि ॥ ९ ॥ वर्णितं जयदेव केन हरेरिदं प्रणतेन ॥ तिदुविल्वसंमुद्रसंभवरो हिणीरमणेना ॥ १० ॥ हरेरिदं चरितं जयदेव केन वर्णितं । जयदेव एकजयदेवकः स्वार्थे कः किं भूतेन प्रणमेन न प्रेणो किं भूतेनाति दुविल्वजयदेवो न्निर्धामः स एव संमुद्रः । तत्र संभवत्यतिरिच्य स च सारो हिणीरमणश्च । अतएव रो हिणीरमयतीति । रो हिणीरमणः चंद्रः संमुद्रे जातः । कविरपि स्वकुलसमुद्रत्वं त्रूरुत्यभिप्रायः ॥ ११ ॥ ३४	दा ऊँ ॥२५॥
सतीतां	हरीति हे अंगतं मयि हरभां त्यामहादेव भ्रमेणा न प्रहरमाप्रहारं कुरु । कुधा किमु किमिति धारसि मा रयि सुधावनं करोषि । हरभ्राति हरेति हका मम महर्हि हरेवो । विसलता हरो मृणालं हारो रत्नं तोनाय हदि विसलता हरो नायं भुजंगमनायकः कुबलयदल त्रेणी कंठेन सागरलघुतिः । मलय जरो जनेदं भस्म प्रियारहितं मयि प्रहरन हरे त्रात्यानंगकुधा किमु धावसि ॥ १२ ॥ भुजंगमनायकः शेषः । मम कंठे कुबलयदल त्रेणी नीलोत्पलं दलपंक्तिः । वर्तते न सागरलघुतिः । हाहा हलदीप्तिः । मलयजरो जनेति निदं भलं कंदरो मयि । प्रियारहितो राधावियोगिनि ॥ १३ ॥	लता

गी. गो. श.
॥२५॥

कुम्भ

न्या

याणाविति हे कीडानिर्जितविश्व। जीवी जितभुवन काम असंभूतसायकं आश्रयुष्यदाणंपाणौ
हस्तमाकुरुत्वापंधुमो अरोपय। सरारं माकुरु। यतो मूर्च्छितजना धातेन मूर्च्छितजनपीडया किं
पारुषाकस्ते पुरुषार्थः। मूर्च्छितस्ते कारणमाह। तस्यादिति तस्या एषा भाषाः मृगीदृशः हरिणीन
पाणौ माकुरुत्तसायकममुं मन्वापमारोपय कीडानिर्जितविश्व मूर्च्छितजना धातेन किं
रुषातस्या एव मृगीदृशो मनसि जघ्रे खलकासानेले मृगीजर्जरितं मनो गपिमनो नाद्यापि सं
युक्ताः ॥
यनायाः मनसि जेन कामेना प्रेश्वतां च लतां कदाक्षव-हीनां मेष्यापं जर्जरितं जर्जरं जातं खंडीभूतं
मम मनः मनागपि स्वल्पमपि नाद्यापि संयुक्तोऽनं कुरितं न भवति ॥ कदाक्षाभुगति पोषाण श्रेण्यति ॥

॥२५॥

अधुना मने विषयीकृतां राधां प्रति स्त्रीयंदुःखमाह। भूवापदिति हेतुविकराणि भूवापे भूवावेव वा
पंधनुः मन्त्रनिहितो र्पितः कदाक्षविशिखः कदाक्षबाणः मर्मव्यथा भ्रमं पीडोता रनिर्मोतु करोतु वि
रस्य मर्मपीडा जनक संतु उपत एवेति भावः। अपि च रयामात्मा श्यामवर्णः कुटिलः वक्राकारः कबरीभा
भूवापे निहितः कदाक्षविशिखो निर्मातु मर्मव्यथा श्यामात्मा कुटिलः करोतु कबरीभा रोपिमरो
दामं प्रोहता वदयं च तन्वित उता बिं माधुरो रागवान् स हृता रतने मंडली स्तावकं य प्राणैर्मम कीडति
॥२५॥
रोपि केवा समूहे पिभारो धर्मं कामो धर्मं तावत् करोतु मलिनस्य कुटिलस्य च भारणे धर्मो मुन्यता एव अयं
च विवाधरः विवेकमोहभक्तो विस्तारयतां कथं भूतः रागवान् लोहितवर्णः। रागिणो विषयिणो मोहोर्मा
लमुन्यता एव स हृताः साधुवर्तुलः न वस्तन मंडलः मम प्राणैः कथं कीडति। स हृतास्तु प्राणवातात्पा न भवतीति भावः ॥

॥२५॥

भावः

जिमी
तावम

जोहमत्वं
सद्वृत्तरतु
प्राणधातवो

असंगे फिअ

[illegible]

ए-गंधःसू-

112511

✓
स्तेन गन्धः
सूचितः

हनुमन्

अद्वितीय

निर्जितानि
जगन्नि

नि

मत्स्यराधिकायां स्मरेण कामेन अस्त्राणि समर्पितानि स्वपितानि किमिति विर्कः । कानि अस्त्राणि भ्रू-
पल्लवं धनुः अपागतरंगिता निबाणाः । अपागस्सकटाश्च स्यात्तरंगितेन पल्ल्याकर्णप्रन्ते गुण-प्रत्य-
भ्रूपल्लवं धनुः पागतरंगिता निबाणा गुणाः । भ्रूवपण्डिरिति स्मरेण । तस्यामनं गजयज्ञं
गमे देवतायामस्त्राणि निर्जितजंगति किमर्पितानि ॥ २॥

काङ्क्षन् भूतानि धनं निर्जितं जगति शुभं नान्यैः भूतानि किं भूतायां तस्यां अनङ्गजयदेवतायां जयस्व नृणां
सौ देवता चेति अनङ्गस्य जयाय जगमे देवता तस्या ये रत्ने कामे न जगति जिता नितानि प्राप्य भाजयंतीति
युक्तं भवेत्यभिप्रायः ॥

अंगम

जयजन्म

ददः
क्रिश्नः २

गी. गो. टी.
१२५ ॥

अधुना कविः भक्तान् प्रत्याशिवन्तते। तिर्यगिति। मधुसूदनस्य कृष्णस्य कटाक्षोर्मयः। कटाक्षदर्शनतरंगः ॥
युष्माकं भक्तानां क्षेमकल्याणविरं धत्तु। प्रयत्नानामधुरं सुदूरं राधाधुरं चंद्रं समुद्धं अत्यंतं सुदुस्परं
न किंचित् बलं न च यथास्थानं यत्पुलकितः अकुरिताः पुनः क्रिश्नः। वचादुच्चरन् सुवेणो निर्गच्छन् गीतस्थाने
तिर्यक् च विडो लमौ लितलो वंसस्य वंशो। वरं कीर्तिं स्मानकतावधानललनालक्षैर्न संलसिताः ॥
समुद्धमधुसूदनस्य मधुरं राधाधुरं चंद्रं सुदुस्पर्दं कंदलितं श्विरदत्तुनः क्षेमकटाक्षोर्मयः ॥
तिश्रीगीं संमुद्धमधुसूदनं नामोत्तमं यत्संगः ॥
युतानपदे सुकृतावधानैः दत्तमनोभिः ललनालक्षैः गोपिकानां सहस्रैर्न लसिताः न ज्ञातान् दृशयत्यर्थः। क्रिश्नः
रास्यमधुसूदनस्य तिर्यक् चंद्रः कंठो यस्य विलोडः चंचलः मोहिनेस्तकः किरीटो यस्य तालश्चंचलः उत तस्य
अवतंसो यस्य पञ्चाक्षरं धारयन् लक्षपदं बहुलोपलक्षणं सुधाहरिः विरहिलयः ॥ इति श्रीगीतगोविंदटीका

कायानारायणपतिः श्रीः ॥
॥ १२५ ॥

॥ मुद्रा ॥ १२५ ॥

इदानीं राधायाः सती कृष्णप्रत्याह। यमुनेति। राधिकासखीमाधवं कृष्णं प्राह। भक्ष्यमाणमुत्तरी। यमुनातीरे
यवानां रकुंजः मतसेपुलकितलतागृहं तत्र मंदरं स्त्रीमां स्थितं आसीत्। पुनः प्रेमभरणं राधायाः प्रेमातिरा
यन उज्ज्वलं तद्विनिर्वातं कथं यत्प्रसादं यास्यतीति। उक्तं स्त्रिया काये गीते नाह। निर्दतीति अत्युक्तं तद्वि
कीरागः। रागलक्षणां लयाण्यणि गजदंतपत्रमकं वददक्षिणकर्णद्वारे संस्तव्यमानः सुस्वारण्यैः कण्ठे रा
यमुनातीरानीरनि कुंजे मंदमास्थितं। प्राह प्रेमभरं प्रातं माधवं राधिकासखीमाधवं तदकीरागे।
गः शितनीलकंठः ॥ ताललक्षणं धृते नृलेकतालीयात्सु सिलहयवलेनि। अत्र गीते। विरहोत्कृष्टावर्णनी
याः। तत्र का आदेशः अहंनयिकावर्ण्यते। नासकं सज्ज। सल्लोकास्वाधीनपतिका तस्या कंठो ललितो चापि विप्रल
धाभिः सारिका। भवद्विताश्रयिता चैव नयिका आसंक्षिताः। तत्र समुक्तं तालसंगभरणं नोक्तं। विविधकुसु
ममालाभूषिता गीमनोऽशसुरत रसविलोलासनु रागास्तिकांता। निवसति नृदुल्लक्ष्मीवासो ह विरयावरकं वि

निरिहोत्कृष्टावर्णनी
अपरे लक्ष्मीयस्याः समुत्तमं
प्रवासीति विवक्ष्यते। सारसं रागलक्षणां

五

कीदृशः ?

श्री. गो. श्री.
१२७१

अधुना कविभक्त्यनुवृत्तादिप्रसंगेति। तिर्यगिति। मधुसूदनस्य कृष्णकटाक्षोर्मयः। कटाक्षदर्शनतर्ंगाः॥
 युष्माकं भक्तानां क्षेमकल्याणविरदेषां तु मधुसूतनामधुरे सुन्दरे राधा मयुखे चंद्र समुपमं अचलं मधुसूद-
 नं किं विचलनं च यथा स्यात् राधापुत्रविताः अंकुरिताः। पुनः कीदृशा नवाद्बुरावृत्तिवर्णा निगच्छन्तीति स्मर-
 न्ति यत्कंच उचिषो लभौ उचितो तसं स्य च नो। बरुनीति स्मरन कृतावधानलुनालक्षैर्न संलक्षिताः॥
 समुपमं मधुसूदनस्य मधुराधामुखे यैश्च मधुसूदकं दलिताश्चिरददतुनः क्षेमं कटाक्षोर्मयः॥ इति
 त्रिशीर्षी नमुग्धमधुसूदने स्तनोत्तरां यत्संगः॥

वृत्तान् प्रकृतावधानोऽन्तर्गतोऽभिः ललाताक्षैः शोभितानां सहस्रैर्न लिखिताः नवाता न दृश इत्यर्थः। कीद-
 रस्य मधुसूदनस्य। तिर्यक् च कः कंडो यस्य विलोतः चंचलः मोलितस्तकः किरीटो यस्य तालवृक्षे च उन्नतः
 अवतंसो यस्य पश्चात्कर्मधारयः। लक्षपदं बहुलं। पल्लवः। सुगंधो हविः। विरहो लक्ष्यः॥ इति त्रिशीर्षी गीता गोविंदी

कायंनारायणपंडितकृपावृत्तियःसर्गः॥
॥३॥

॥ ३ ॥

121

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

१८३
 रक्षानी तथायाः सखीकृच्छ्रं प्रत्याह । यमुनेति । अधिकस्तस्वीमाधवं कृच्छ्रं प्राह । इत्यमानुक्तवती । यमुनातीरे
 येतानीरकुंजः । तस्योपलक्षिततागतगृहं तन्मंदस्तस्वीमास्थितं आसीत् । पुनः प्रमभरेण राधायाः प्रेमपिबित्र
 येन उद्धृतिर्नोददिनं विना सख्यमपि त्रससादया स्युतीति । अतः क्लेशकायेगीतेनाह । निन्दतीति । अत्युत्कृष्ट
 कीरागः । रागलक्षणं । लयाणपाणिः । गजदंतपत्रमकवहन् । दक्षिणकर्णपूर्वसंस्तभ्यमानः । सुस्वारण्यैः कण्ठजरा
 यमुनातीरवानीरनिकुंजमंदमास्थितं । प्राह प्रेमभरश्रांतमाधवं राधिकास्तस्वीमाकर्णजदकीरागोऽयम्
 गः श्वितनीलकण्ठः । रागलक्षणं । इत्येतत्कलासीत्याश्रयस्थल इत्यवर्त्मनि । अत्रगीतोः विरहोक्तं । दितावर्षनी
 यथा । भस्त्रकाभ्याः । अश्वनसिकां पश्यति । वासकसज्जोः । सैकं गेसाधीनपतिताकाशं कलहति । नितान्तपिबित्र
 यथा । भस्त्रकाभ्याः । अश्वनसिकां पश्यति । वासकसज्जोः । सैकं गेसाधीनपतिताकाशं कलहति । नितान्तपिबित्र
 ममालाभूषितो गीमनोऽस्य सुरतसमिलोलास्यनुरागास्तिकाता । निवसति । नृदुःखी वासगेहनिवावरक

अभिहितोक्तसाक्षि लोक्तं निते दिते ॥
अपरिच्छेदः । यस्याः समुचितं व्यङ्ग्यं
प्रवासीनेति वक्ष्यते । सा स्मरानलोमहा

अविश्य २०॥

गी. गो. २॥
॥२८॥

निंदति ति हे मा धव हे रुद्र आधि कातव विरहे सति दीना दुःखिता । तद्विषये भावनया अलुचिंतनेन काम
बाणाः रुद्र विषय स्थितानि पीठ पियूषीति भावनया लीनां प्रविष्टा । कस्मादिव मनसि जविशिरसि म

निंदति चंदनमिंदुकिरणमनुविंदति खेदमधीरं । व्यालनिलयमिलनेन गरलमिव कलय
ति मलयसमीरं ॥ १ ॥ मा विरहे तव दीना मा धव मनसि जविशिरसि भावनया लयिलीना
॥ ४८ ॥

चंदनं निंदति

यादिव केन प्रकारेण तिष्ठतीत्याह । निंदति किं ईदुकिरणं चंदरीक्षि । अलुलक्षी कृत्य अधीरं महान्तं खेदं
अनुतापं विंदति । अनुचमलयसमीरं मलयजवायु व्यालनिलयमिलनेन सर्पहृत्तनसंपर्केण गरलमि

व विषयमिदं कलयति मन्यते ॥

विरतं

अविरलेति हे रुद्र सा राधा । स्वहृदयमग्निं सजलनलिनीदलजालं सजलकमलिनीपत्रसम्
हमेव वर्मकवचं करोति । कस्मिन् प्रयोजनाया स्वहृदयस्थितस्य भवतोरक्षणाया । कस्मादिव अविशिरसि
निपतितः श्यामदनशरः कामबाणः कस्मादिव । कीदृशं वर्म विशालं । विस्तीर्णं त्वत्स्वाहृदयसंश्लिष्ट

अविरल निपतितमदनशरादिव भवदनाय विशालं । स्वहृदयमग्निं वर्मकरोति सजलन
लिनीदलजालं । अकुसुमविशिखशरतालम्बमनल्पविलासकलाकमनीया व्रतमिव परिभ

वदन्तः ३॥
विरसामुपलब्ध

सीति भावः ॥ २ ॥ अकुसुमेति । कुसुमशयनीयं पुष्पशय्यां करोति । अनल्पविलासकलाभिः कमनीयसुंदर
पुष्पशय्यासंयमेव मनोहा । शयितुं शय्याभावपुष्पशय्यामेव कुर्यात् । तीक्ष्णभक्तिमिव कुसुमविशिखः काम
स्य शरः पुष्पाणि तन्मयशय्या ईदृशं व्रतमिव शरशय्याशयनरूपेदारुणं व्रतमिति भावः । भक्तिमयं व्रतमिदं

हृदयसुखयवरात्रिगम्यत इत्यर्थः ॥
॥ ३ ॥
॥ ४ ॥

रुमिरं कीदृशं विभं स्य स्य कीदृशं

गी० गो० ११
॥२६॥

व

५:

वहतीति साराधा उदारं नृणां आननकमलं वहति धारयति च तितं च सितं यदि लोचनजलं नेत्रा
सुतं धारयतीति विधुमिविति विधुं तु दस्यरा होर्द तेन दलनात् ग
लितामृतधारयत्मा तौ ॥ ५ ॥ विलिखतीति हेमाधवा असमशरभूतं कंदर्पस्वरूपं त्वारुहसि एकांते कुरंग
वहति च गलितविलोचनजलधरमाननकमलमुदारं विधुमिव विकटविधुं तु ददंत दलन
गलितामृतधारं ॥ ५ ॥ विलिरतिरुहसि कुरंगमदेन भवतमसमशरभूतं प्रणमति मकरमधो वि
मदेन कस्तूरिकाया विलिखति अर्चकामरूपस्य भवतो अधस्तान्मकराहं विनिधाय कलाहस्तेन
नृत्तं नृतनम्रपल्लुन शरबाणं विनिधाय तस्मात्प्रणमति पूजनाने तरे प्रणामोऽयुज्यत एवामकरध्वज
लेप्रसिद्धिवाहनत्वेन दर्शयः ॥ ५ ॥

॥२७॥

रदति

नयेन

अतिपदमिति हे रुमसाराधा अतिपदं प्रतिक्षणं इदमपि निगदति किं तत् हेमाधव हे रुमस्तव चरणे
रुपति तति किं नित्यत आह तथिविमुखे पराङ्मुखे सति मयि सपदि तत्क्षणं सुधानि धिरपि च द्रुक् फल
दाहं शरीरं हंतुं ते विस्तारयति यतश्च द्रव्यैव कुरुते अतस्तव चरणे पतितास्मीति ॥ ५ ॥ अनेति हे रुम
अतिपदमिदमपि निगदति माधव तव चरणे पतिता हं तथिविमुखे मयि सपदि सुधानि धिरपि तनु
ते तनुदाहं ध्यानलयेन पुरः परिकल्प्य भवंतमतीव दुरापा विलपति हसति विवीदति चंचति कुच
अतीव दुरापं दूतीद्वारा पिठं भां भवंतं ध्यानलयेन एकाग्रचित्तं शैवपुरोग्रे परिकल्प्य कृतं मयि स्निहमि
दानीमपि न करोतीति विलापं करोति हसति भवद्दूरीनेना विवीदति हस्यानंतरं मानस्य कृत्या अतएव रोदि
ति चंचति रुमानांतरंगच्छति स्थानांतरं अलिंगनादिकं करिष्यति अतएव तापमुच्यते मन्तापस्य जतिः ॥ ५ ॥

रेदति

मी. गो. ६१-
॥३॥ त

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेव भणितं कथितं इदं गीतं मनसा चितेन अधिकं साति रायं यद्दिनं नृनीयं नृनीयं
दा॥ हरि विरहं कुरु विरहं अकुलायाः बलं पुनराधायाः सखि वचनं पठनीयं जेयदेव गीतेषु इदं
तिर्य्यगिति भावः ॥ ७ ॥ अतोऽप्युक्तं मयि श्रीकृष्णाय आवासरति॥ हरि कुरु हत इति ते दे॥ सारा धापितं हरि ह
तव विरहं गेन हरिणी कृपायते॥ मृगी रूपमिव आचरति॥ कथमस्य त आह॥ आवासे गृह विपिनयेत वन विषा
श्रीजयदेव भणितं मिदं अधिकं यदि मनसान् नृनीयं हरि विरहा कुलबलं वयुनति सखि वचनं पठनीयं
आवासा विपिनयेत प्रियसखी मालापि जालापयेतापेयि॥ अस्ति तेन दावदं हन जाला कलापायता सा
पित्तिरिह हत हरिणी कृपायते हा कथं कदपीयमप्यते विरचयन् शादलं विकीटिता॥
रति॥ तदिरहा तं प्रियसखी मालापि सखी सखी जालापयेता जालमिव आचरति॥ जालोपनिः
अस्ति तेन दावदं हन जाला कलापायते॥ अरण्यदाह जाला समुदायमिव आचरति॥ कदपीयमप्यते
यते यमव आचरति॥ सात्वता दुःसाधिका सूचनायः कीदृशः कदपः शादलं विकीटितं॥ या प्रचेष्टि विरचयन् कु
हायः

॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥

॥३॥

वि

श्री २

रक्षार्थं सखी पुनरपि राधायाः दुःख चेष्टितं गीतं न हस्तनेति॥ अस्य देशं कुरागः रागलक्षणः आत्मेकत्वा विष्णु
तममहो निमुदसं दैत्यं वीरता॥ ६१ ॥ प्रोमु प्रचंड राति रिदु गोरो देशाकरागः किडमल्लमूर्तिः ॥ १ ॥ हे कुराव ह
रुह तव विरह जाते सति राधा एवं चेष्टितं करोति॥ कीदृशी कुराव तनुः विरहं लंघरी रा॥ राधा स्तेन विनिहितम
देवां करणेण एकत्वा लीता ले॥ स्तेन विनिहितमपि हारं मुदारां सामनुते कुराव तनु रतिभारं ॥
राधिका विरह तव कुराव ॥ १ ॥ सारसम सृणमपि मलयजं पंकजं रतिविषमिव वपुषि मग्नं ॥
पिस्तनयोः स्थापितमपि उदारं हारं वपुः सृणं हारं भारमिव मनुते॥ सारसमिति साराधा सरसं अस
रं सांद्रं चिक्कणमपि मलयजं पंकजं पविचंदनं लेपमपि वपुषि सैव कं विषमिव पश्यति॥ तव विरहात्
= राधा कं =

रिच

गी. गो. टी.
॥३॥

श्रीजयदेवतिः श्रीजयदेव भणितं कथितं इदं गीतं मनसा चित्तन अधिकं साति रात्र्यं दिनद्वीयं नर्तयितुं
राहिरविरहण कृत्वा विरहण आकुलायाः नल्लयुवत्या राधायाः सखि वचनं पठनीया जयदेव गीते पुरंदरम
तिवर्णिमिति भावना ॥ ८ ॥ अत्युक्तं नयः शोकेनाहः आवासरतिः हे कृष्ण हत हृति सेदा माराधा पित्वा दिरहण
तव विरहो न ह विजो कुर्यायते। मृगीरूपमिव आचरति। कथमिदं त आह आवासा गृह विरहमप्येत वनमिव आच
श्रीजयदेव भणितमिदमधिकं यदि मनसानन्दनीयं ॥ हरि विरहा कुलवत्सु युवति सखी वचनं पठनीया ॥ ना
आवासा विरहिन्यायते प्रिय सखी माला पिजाला यते तापे निःश्वसितेन दातुं हृन्नाला कला पायता सा
पित्वा दिरहण हत हरीरुपायते हा कथं कदपो विममायते विरचयन् शार्दूलविकीटिता ॥ १ ॥
रतिः तदिरहण प्रिय सखी माला पिसखी समूह पिजाला यते। जालमिव आचरति। ॥ १ ॥
वसितेन वासा कुर्यात् न दातुं हृन्नाला कला पायते। अरण्य राह जाला समुदायमिव आचरति। कदपो विक्रय्य
मते यम श्व आचरति स्वात्मनो दुःसाधिमश्नन् नयः कीदृशः कदपः शार्दूलविकीटिताः या प्रवेष्टितं विरचयन् कु
हाशयः

श्रीजयदेव गीतं कथितं इदं गीतं मनसा चित्तन अधिकं साति रात्र्यं दिनद्वीयं नर्तयितुं

श्रीजयदेव
॥३॥

वि

श २

रशर्मा सखी पुनरपि राधायाः दुःखं चेद्विगतं गीतेनाह। स्तनेति। अस्य देशं क रागः रागलक्षणः आस्फोटना विरु
तरो म्हायो नियुद्धसं वैधं ईलता। ह्युग्रं प्रमु प्रचंडं युति रिदु गोरोदया करणः किं लभ्यते मूर्ति यशः हे कथावह
कृत्वा तव विरहे जाते सति राधा एवं चेद्विगतं क रति। कीदृशी कथा तलः विरह कुर्यात् राधा भस्तेन विनिहितम
देवां करणेण कृता लीता लो। स्तन विनिहितमपि हारं मुदारां सामनुते कथा त उरति भारो ॥
राधिका विरहे तव कथा वधुः। सस्ममसृणमपि मलयजं पकं मयति विषमिव वधुषि मया कथा ॥
पिस्तनयोः स्थापितामपि उदारं हारं बहमूल्यं हारं भारमिव मनुते ॥ शभार समिति भाराधा सरसं अ
णसां द्विक्कणमपि मलयजं पकं मयि चंदन लेपमपि वधुषि मया कथा विषमिव पश्यति तव विरहात्मा ॥
= राशक =

रि

गी० गी० टी० ॥१३॥	सराहं उच्छ्वातदाहयुक्तं स्वस्ति तिसाराधां स्वस्ति तपवनं निःश्वस्य च पुंमदनदहनमिव कामाग्निमिव वहति। धारयति। शयोरपि दा- हकृतात्। कीदृशं अलुपमं उपमारहितः परिणोहा विशालतायस्योमदनस्येच्छतादाहोपकृतात्। दिशि तिसाराधां सजलकण्जालं अश्रुविंदुसमूहसहितं नलिनमिषनेत्रं दिशि तद्वत् नरोच्छयाकिरतिरिति स्वस्ति तपवनमलुपमपरिणोहामदनदहनमिव वहति सदाहं॥३॥ दिशि दिशि किरति सजलकण्जालो नयने नलिनमिव विगलितनालो॥४॥ यति किमिव विगलितनालमिव विगलितविसमिव॥५॥ कीदृशमिव	नयन ॥१३॥
गी०	साराधानयनविषयमपि नेत्रगोचरमपि। किसलयतल्पं पल्लवशयनीयं विहितहुताशविकल्पं विहित- कृतः हुताशविकल्पोऽग्नितित्तोयत्र। तादृशगणयति मनुते॥५॥ सज्जति। सापाणितले न- नयनविषयमपि किसलयतल्पं कथं युतिविहितहुताशविकल्पोमात्यजातिनपाणितले नकपोलावाला चरिनिमिव सायमलोला॥६॥ बालगंडच्छलं लज्जति सन्नितात्। किमिव सायं सायंकाले अलोलां निश्चलं। बालवत्। निमिव। इति यंचंद्रमिव हस्तनालादितत्। अत्यद्वयतया बालचंद्रसाम्यो हस्तस्य लोहितत्वात्। संध्यासाम्यमिव॥७॥	॥१३॥

गी-गो-३१
॥३२॥

मि

हरिरिति साराधकाममतिशयेन सकामं साभिजाषां हरिरिति जपति कथं भूतेव विरहविहितमरणेन
वियोगविहितं कृतं मरणं यस्यांसा ॥ अन्योपि मरणसमये हरिरिति जपति ॥ श्रीजयदेवति ॥ श्रीजयदेव

हरिरिति हरिरेति जपति सकामं ॥ विरहविहितमरणेन निष्कामं ॥

श्रीजयदेवभणितमिति गीतां सुखयतु के रावपद सुपनीतं ॥ ८ ॥

श्रीजयदेवेन भणितमिति गीतं इति पूर्वोक्तं गीतं के रावपदं विनांति रुगानं यत्पतं भक्तं सुखय
तु उपनीतं उपसमीपनीतं रुगपितं ॥ ८ ॥

॥३२॥

त

सति र

उ

अधुना सातव विरेहणावयं प्रियत इति स्वयं न्यासां सेति हे स्वैद्य प्रतिमा अश्विनीकुमार तुल्य भवति
ले प्रसीदसि प्रसन्नो भवसि तं हे वरतनुः सुकुमारो गीसाराधा एतावति अनुजरे कामं ज्वरं तव साति
न जीवितं जपि जीवे देवो रसः शृंगारः औषधं वा अन्यथा प्रसन्नता भवे हस्तकः हस्तालंबस्तकः
सरोमं च तिसीकरोति विलपत्युक्तं पतेताम्यति ध्यायत्युन्नमति प्रमीलति पतत्युद्यति मूर्च्छत्यपि
एतावता लज्जरे वरतनु जीवेना किं ते रसास्वैद्य प्रतिमा प्रसीदसि यदि लुक्तं न्यया हस्तकं न्या

ग्लाभि

ज्वरे सलेते विकारा भवति ते तस्यां वरतनु हस्तकं साराधारोमं च तिसीकरोति विलपत्युक्तं भवति विलपति विलापक
रोतीत्यर्थः ॥ उक्तं पते सकंपा भवति ताम्यति मूर्च्छत्युक्तं भवति ध्यायति चिंतयति उन्नम्यति उच्चैः प्रतिभा
वति प्रमीलति नेत्रमेलनं करोति पतति राग्यादं गच्छति उद्यति उच्चैः गच्छति मूर्च्छति मूर्च्छति प्राप्नोति ॥ अरि

रामेन नति प्रप्रेति ३

॥३२॥

जीमोटी
॥३॥

स्मरतुरामिति हे देवत वैद्य ह्यदेवत वैद्यवत् अश्विनी कुमारवत् ह्यसुंदर हे उपेन्द्र शत्रुजा तं रा
धां विमुक्त बाधां त्यक्त पीडनं कुरुषेऽतः वज्रादपि दारुणां सि कुडिरादधिक विषमोसि मीढरीस

स्मरतुरां देवत वैद्य ह्यलदंग संगामृतमात्रसाध्यां विमु
क्त बाधां कुरुषे नराधामुपेन्द्र वज्रादपि दारुणां सि ॥३॥

एतुराकामार्ता पुनः तदंगसंगः तव शरीरसंबंध एव अमृतं तन्मात्रेण साध्यां प्रतिकार्यं ॥३॥

॥३॥

एवं विधापिता धातु विंशतिने जीवतीत्यराजालं करे पतिष्ठे कल अस्वराधायाः चेतः मनः चिरं चिरकालं चंदन
स्युर्ब्रह्मसः कमलिनी च चिंता सुस्मरणेष्वपि ताम्यति ग्लानं भवति इदं महदाश्चर्यं कीदृशायाः अस्याः कंद
वज्रेण कामतापेन यः संज्वरः पीडितेन अकुलं च चलातनुः शरीरं यस्याः किंतु रहसि स्थिता सोराधाल

कंदर्पज्वरसंज्वराकुलतनोराश्चर्यमस्याश्चिरं चेतश्चंदनचंद्रमाकमलिनी चिंता सुताम्यस्यपि ॥
किंतु शांतिवशेन नृणां तलतनुं त्वमिह कमेव प्रियं ध्यायतीरहसि स्थिता कथमसौ क्षीणा क्षणप्राणिनि ॥३॥

मेव मेकं असाधारणं प्रियं वल्लभं ध्यायति क्षणं मुहूर्तं सति वशेन शांत्यायत्तया त्वत्कृतिवशेन तिपाठेन
या तस्मिन् क्षणे नागतः क्षणांतरेणागमिष्यतीति अनुरोणेण कथं प्राणिनि जीवतीति कथमिति प्रश्ने कीदृ
शीराधा क्षीणा कृशा गी ॥३॥

॥

गी-गो-गी
॥२५॥

क्षणमपि विरहः पुराणसेहेन यननिमीलितं खिन्नया ययातो। पृथुसि
तिकथमसौ रसालशाखां विरहं विरहं विलोक्य पुष्पिताग्रां ॥

क्षणमपि विरहः पुराणसेहेन यननिमीलितं खिन्नया ययातो। पृथुसि
तिकथमसौ रसालशाखां विरहं विरहं विलोक्य पुष्पिताग्रां ॥

गेन कथं वसिति न ज्ञायते। किं कृत्वा पुष्पिताग्रं रसालशाखां आम्रशाखां विलोक्या ॥

॥२५॥

॥१॥

विदुलं नमः

इदानीं कथोपक्रमं लक्षाकविर्भक्तान् प्रसादिषं ब्रूते। इदं ति। गोपतनोः गोपशरीरस्याकंसदिवः श्रीक
लस्यावहः हस्तः भवतां युष्माकं भक्तानां मिल्यते। अत्रासिकल्याणोतेनोतु विस्तारयतु कीदृशो बाहुः। इ
त्याजलहृदयाकुलोत्पन्नानवशात्परस्परवशात् गोवर्धनाख्यगिरिः। इत्यस्य प्राह विभ्रतधारयत्।
इति बाहुल्यगोकुलावनवाद् इत्युक्तं गोवर्धनं विभ्रतलुवसुंदरीभिरधिकानंदं। अस्मिन् वितनं।
कंदर्पणतदपि तां धरतदीसिंदूरसुप्रकितो बाहुगोपतनास्तनोः भवतां अत्रासिकंसदिवः।
इति श्रीगीतगोविंदमहाकविराजय देवकृतोत्तमसिंघमाधवनामचतुर्थसर्गः ॥२॥

३१

कीदृशो बाहुः कलुवसुंदरीभिः गोपीभिः अधिकानंदं दत्तिहर्षं वितनं पुनः कीदृशः कंदर्पणकामवशात्
ताभिः गोपीभिः अर्पितास्त्रापादतः अधरतद्येवोत्सुहृदः सिंदूरविह्वलितो हित्वा वरकितं चि
ताभि

निराश्रितो गोपीनां दिवः कथा
नृपः सतीति ॥

गी.गो.टी.
॥२५॥

इदं श्रीकृष्णप्रेरितासखीआहः अहमिति। इतिमधुरिपुणाकृष्णेननियुक्ता। प्रेरितासखीस्यमेवाग
त्यरदं वक्ष्यमाणं राधापुनर्जगादकृत्वा। इतीति किं। हेसखिअहंइहंनिकुंजेनिवसामि। स्थितोस्मि। त्वं

अहमिहनिवसामि। राधाधामनुनयमदृक्चेनचानयेथाः। इतिमधुरिपुणासखीनियु
क्तास्यमिदमेत्यपुनर्जगादराधाषष्टेशीवराकीरिण्यस्सकृत्कालेनवगीयते।

धांप्रतियाहि। अनुनयवृत्तंनयाममवनेनममसांलनेनववसाआनयेथाः। आनयस्वेति। आवृत्तीति। अ
स्यगीतस्यवराकीरिणी। तल्लक्षणंविनोदयंतीदयितंसुकेरीसुकंकणाचरणंचापेलेनाकणैर्दधाना
मर

॥२५॥

॥२५॥

अत्राभिसारिकालयिकावर्णनीया। तदुक्तंरसिकसर्वस्वोसंस्कृतात्प्राकृतंमिसृतं। तौपञ्चशाभाषणं
ततःप्रियतरावैश्यासर्वतश्चाभिसारिका। तत्रैवलक्षणं। उज्जाहित्वासमारुणायौवनेनमदनवा। अ
भिसरतियाकांतंकीर्तितासाभिसारिकेति। हेसखिहेराधेतवविरहेवियोगेवनमालीकृष्णःसीदतिदुःखि
वहतिमलयसमीरेमदनमुपनिधायाः स्फुटतिकुसुमनिकरेविरहिहृदयदलनाया॥१॥
तवविरहेवनमालीसखिसीदतिराधो॥धृ०॥

तोभरति। कस्मिन्सतिमदनंकाममुपनिधायसाहायंकृत्तामलयसमीरेदक्षिणपवनेवहति। पुनः
स्मिन्सतिविरहिणवियोगिनाहृदयदलनायहृदयस्कोटनायकुसुमनिकरेपुष्पसमूहस्फुटतिविकसति॥१॥

गी. जो. २१०
॥२५॥

इदानीं कृष्णप्रेरिता ससी आह अहमिति इति मधुरि पुणा कृष्णेन नित्यकाप्रेरिता भस्वी स्वयमेवाम
त्यदं वक्ष्यमाणं राधां पुनर्जगाद ऊचैः इतीति किं हे सखि अहं हं नि कुंजे निवसामि स्थितोऽस्मि तं रा

अहमिह निवसामि या हिरा धाम नुनयमद्वनेन चानयेथा इति मधुरि पुणा ससी नित्य
का स्वयमिदमेत्य पुनर्जगाद राधाप्रेरितो वरा कीरमेण्य रूपकतालेन गीयते।

धां प्रतियाहि अनुनय वचन यममवचनेन मम सांलने नव वसा आनयेथाः आनयस्वेति तावहतीति स्म
स्य गीतस्य वरा कीराणि परीतल्लक्षणं विनोदयं तीदयितं सुकेरी सुकंकणा चरिणं चापलेनाकर्णदधाना
मर न

॥२५॥

॥२५॥

अत्राभिसारिकान्तिकावर्णनीया तदुत्तरं सिकसर्वस्वो संस्कृतात् आकृतं मिष्टं ततोऽपभ्रंशभाषणं
ततः त्रियतरो वक्ष्यासर्वतश्चाभिसारिका तत्रैव लक्षणं उज्जाहृत्वा समाकृत्य यो वनेन मदेन वतः अ
भिसरति या कांतं कीर्तितं साभिसारिकेति हे सखि हेराधेतव विरहवियोगे वनमाली कृच्छः सीदति दुःखि
वहति मलयसमीरे मदनुपनिधाय स्फुटतिकुसुमनिकरे विरहि हृदयदलनाया ॥
तव विरहे वनमाली सखि सीदति राधे ॥२५॥

तो भवति कस्मिन् सुखि मदनं काममुपनिधाय साहाय्यं कृत्वा मलयसमीरे दक्षिणपवने वहति सति पुनः
स्मिन् सति विरहिणा वियोगिना हृदयदलनाय हृदयस्फोटनाय कुसुमनिकरे पुष्पसमूहे स्फुटति विकसति ॥२५॥

गीर्णो० टी-
॥२॥ धा

दहतीति हेरापे श्रीरु० शि शिरमयूखे चंद्रमयूखे दहति सति मरणमनुकरोति मदनविशिखे काम
आणपतति सति विलपति अतिशयेन विलापं करोति कीदृशः रु० रु० विकलतरः विल्लुलः रु० धन
तीति मधुपसमूहे धनतीराई कुवाणे सति श्रवणकर्ण अपि दधाति अंगुल्यग्रेणाच्छादयति मनसि

दहति शि शिरमयूखे मरणमनुकरोति पतति मदनविशिखे विलपति विकलतरोति ॥

धनति मधुपसमूहे श्रवणमपि दधाति मनुसि च लित विरेहनि नि नि विरुजमुपयाति ॥
वडति विपिनवितानेत्यजति ललित धाम लुठति धरणि शयने नु विलपति तमनामा ॥

वडति विरेहसति नि नि नि नि प्रतिशं रं रुजपीठां उपयाति अलुभति स्वसतीति सः विपिनविताने भरण्या
विस्तारसति तिष्ठति न परं ललित धाम सुंदरं गृह सजति धरणि शयने पृथ्वी शयने विचरते तवनामेव

नुति

इत्यने कवा (विलपति) ॥२॥

भणतीति रुजियदेवे विरहिणं वियोगिनां विलसितेन विलासेन भणति सति वियोगिने हितं कथय
तीत्यर्थः हरिः रु० मनसि जयदेव सुहृतेन पूर्वापाजितपुण्येन हेतुना उदयमुदयं प्राप्नोति कीदृश
मनसि अभसस्य हर्षस्य विभवाः आधिक्यं स्मिन् ॥ १ ॥ किंच तत्प्राप्त्यर्थं तपः करोतीत्याह प्रवर्तिते

भणति रुजियदेवे विरहि विलसितेन मनसि अभसविभवे हरि रुदय तु सुहृतेन ॥ १ ॥

पूर्वपत्रसमलपारतिपतरो सादिताः सिद्धयुक्तास्मिन्नेव निकुजममथ महातीर्थपुनर्माधवः ध्या
येस्तामनिशं जपन्निवत वेवालापमंत्रावली भूयस्वत्कुचकुभनि भरपरीरं आमर्तवा चति ॥

वि
नर

राधेमाधवः तस्मिन्नेव कुंजे ममथ महातीर्थे तत्र पुनस्तां अनिशं ध्यायन् राधेवालापमंत्रावली मंत्राक्षरसमू
हं जपन्नेव मयः पुनरपि तत्कुचकुभपरिभासते तदोपलक्षणां गच्छेत्तं पीयूषमिव अमृतमिव वा चति
कस्मिन्पत्रमहातीर्थे तया समरतिपतः कामस्य सिद्धयामनारथाः आस्तादताः प्राप्ताः तस्मिन्नेव तरे मोक्षाम

× ज्ञातपसेता

तत्रावतत ॥२॥

गी० गो० टी०
॥३७॥

इराजीसखीताभांप्रतिगंतुं प्रेरयति गीतेनारतीति हेनितं विनिमहानितं बभूवे राधेयमुना तीरेय इतं स्मिन्नु-
माडीकृष्णवसति तिष्ठति कीदृशे तीरे धीरसमीरे मंदसमीरे मारुते हे सस्ति गमन विळवन अभिसारे गमन विळव-
गुर्जरिरीमौहकताडीतालै रतिसुखसारे गतमभिसारे मदनमनोहरवेयां न कुरु नितं विनिगमन-
विळवनमनुसरतं हृदये शं धीरसमीरेयमुना तीरे वसति वने इन्माली गायी पीनपया चरम
दनचंचलकरसुगताडी ॥३८॥
नंन कुरु मा कुरु तां हृदये शं कलं प्रति अनुसर अनुगच्छ कीदृशं हृदये शं रतिसुखसारे रतिसुखमनसारे मु-
ख्यस्मिन् एतादृशे अभिसारे सकेत रुजने गतं स्थितां पुनः कीदृशं मदनवदनमनोहरः वयः शरीराकरो यस्य

॥३७॥

१ मृदुशब्दपुनः पुनः

ह

नामेति हे राधे सकलः नार्प्रतवनाम्नासमेतं युक्तं मृदुवेणुं कृतं सकेतं यथा स्यात्तथा अहमिह अभिसारे ति-
ष्ठामि स्वमन्त्रे वा गच्छेति कृतः सकेतो यस्मां क्रियायां वा दयते तव तनुसंगते मेव पवनचलितं शरीरसंवेपि शब्द-
नामेति तं त्वपि अणुं अपिरेणुं धूलिमपि बहुसाधुमनुतोन्नापततीति सकलः शयनं शयोरचयति निमोति त-
नामसमेतं कृतं सकेतं वा दयते मृदुवेणुं बहुमउतेतनुतेतनुसंगतपवनचलितमपिरेणुं ॥३८॥
यतति पतत्रे विचलति पत्रे शंकितं भवदुपयानं रचयति शयनं सचकितनयनं पश्यति तव पथानां
वपंशनं मार्गं सचकितनयनं यथा स्यात्तथा पश्यति कीदृशं मार्गं पतत्रे पक्षिणि गच्छति सति पत्रे विचलति कं-
माने सति शंकितं भावितं भवत्याः उपयानं यस्मिन् राधाप्रायः समागच्छतीति तत्र पक्षिणं पत्रे तद्विद्यते यस्य

१ समीपगतं

पक्षिः

अपि आदिता रचयति ॥

सुखरमिति हे सति राधे मुखरशब्दकर्मजीरं औषधं राशदिकरणेन गमनसुखकमिव र्थः के लोकी रायांसु लो
ठ आतिषं न लो अतश्च विपुमिव राधुमिव राशु रपि अतिमुखरोऽधिरस्यं च लस्यं भवति मंजीरं त्यक्तोति मिरपुंजं
अंधकास्य हस हितं कुंजं लतायुग्मं गजनील निचो लं रयामवत् श्रीलय परि धेहि ह्वा उरसीति हे पीतौ
रां गि हे सुकृतो विपक्तिं पूर्वजं भाजितं सुकृतं स्वविपाकः कृतं सत्यातं बोधनं अन्य आकृतं विपरीतं सुखं
मुखरमधीरं त्यज मंजीरं रपि पुमिव के लिसु लो ठं न ल सति कुंजं सति मिरपुंजं श्रीलय नील निचो लं
उरसि मुखरो रूपं हितं हारे धनं इव तारं लब्धो के लो तडि दिव पीते रति विपरीते राजसि सुकृतं विपाके ॥॥
कथं ज्ञाप्यते कृतं स्यारसि वसति रति विपरीते पुरुषा यितनायिकारति काले तडि दिव राजसि रो भिष्यते रतमान
सामीप्य रति लब्धो दीदो उरसि उरपहितं आरपितो हारे वसि य पुनः कीदो धनं रयं मेव सद्यो कीदो मेघं त
लब्धो के लं न लब्धो कालं सूर्यं हारं स्य बला के साम्य उरसो मे पसाम्य राधायास्तडि तसाम्य ॥॥

५

॥२८॥

विगलितेति हेराफेलेकिसलयशयनेन वपलुवत्रा व्याप्यां। पंकजनयनेपुंउरीकासेकृष्टेजघनंकटि
 पूर्वभागं घटयसंगमयेति। विपरीतसुरतं सूचितां। कीदृशं जघनं विगलितवसनं त्यक्तवस्त्रं। पुन
 परिहृतसरनं। परिहृतारसनाक्षुद्रपटिकोयेन। अतएव अपि धानं आवरणरहितं आनेदस्मान
 विगलितवसनं परिहृतारसनं घटयजघनमपि धानं। किसलयशयनेपंकजनयनेनिधि
 निवहर्षयनिधानं॥४॥ हरिभिमानीरजनिरिदानीमियमपियाति विरामं। कुसुमवचनं सत
 निधिमि। निधिसदृशं। इदितमुल्लेखार्थमभवति निधिः॥४॥ हरि
 रिमि। हरिपि अभिमानीलघुलनसहतीत्यर्थः। इदानीं अधुना रजनिरपि विरामं अवसानं याति। अर्तमा
 नेलदममवचनं कुसुमीप्रसिद्धार्थं। कीदृशं वचनं सतरोशोप्रासनायस्मिन्गलाचमधुरिपुकांमक
 गामः

सुखमित्राय नमः॥

ਸਿੰਗੇਲੀ
੧੩੯੪

श्रीजयदेवेति कृतहृतिसेवेकृताहरिसेवाकृत्तचित्तनादियेन तस्मिन् जयदेवे परमरमणी
या अतिवायेन मनो हरं इह गीतं भणति सति कथयति सुति। प्रसुदित हृदयं संतुष्टं चित्तं ह

श्रीजयदेवकृताहरिसेवेभं ॥ नृपतिपरमरमणीयां ॥
प्रमुदितहृदयंहरिमितिसद्व्यनमस्तसुकृतकमनीयां ॥ १॥

रिंनमतः नमस्कुरोति भक्तान् प्रत्युक्तिः भक्तिद्वारा अति सद्यो अति दया युक्तः प्रसन्न हृदयो दया
वस्तुति स्त्री प्रसन्न सीदति नमनं कर्तव्यमिति भाषः पुनः सुकृतक मनो यं पुण्येन वांछनीयमाप्नोति ॥२८॥

इति

अभुनाशी प्रगंतं प्रेरयति विकिरतीति हे कंठो तव प्रियः रुक्मः मदनकदनकुंठाः कामपीडोपतप्तो व
 त्तोतिष्ठति केन प्रकारेण तस्य आह विकिरतीत्यादि रानी मपि नागते स्म विकिरतीति स्वासापुं मुहुं मुहुं
 वरं वरं विकिरति। विक्षिपति। एकग्रचित्तेन सोमेव ध्यातुं नासापुरो नासाग्रं मुहुरीसते परं व्यति। अ
 विकिरति मुहुः स्वासान्नासापुरो मुहुरीसते प्रविशति मुहुः कुंजं गुंजं प्रमुहुर्वहुताम्यति। एव
 यति मुहुः शय्यां पयीकुलं मुहुरीसते मदनकदनकुंठाः कंठो प्रियस्तव वरं तो। ॥
 नेह मुहुः कुंजं लतागृहं प्रविशति। अत्र भविष्यतीति। न्यप्यदृष्टा मुहुं गुंजं नेह शेषकसीदीप्त
 दिज्जलपरेताम्यति दुःखितो भवति। स्वापागातां दृष्टुं मुहुः शय्यां रायनीयं रत्नयति। शय्यां कलात्वा
 मनागतीं। सायमुहुः पर्यकुलं सते दिव्यपश्यति। रशो मेव दृष्टा पुनः कुंजं गतेति। ॥

狂

स्व

गी. गी. टी.
॥४०॥तत्त्वसिद्धि
प्रमाणम्

त्वद्वाक्येनेति हेतुमये सदेतद्वाक्येन असंख्यमानसहितेन सहसमग्रं सामं न अधुना रदा नीतिमां
 शुः स्तुत्योस्तगतः अस्तुत्यामानसहितः स्तुत्योस्तगतः अभिसरणकालेऽपि त्वर्थः गोविंदस्य क
 लस्य मनोरथेन दानीराधा आगमिष्यतीति वा चयासमं सह तमः अंधकारः साद्रता निविडती प्रा
 त्वद्वाक्येन समं समग्रं धुनातिमां स्फुरत्संगतो गोविंदस्य मनोरथेन च समं प्राप्तं तमः साद्रतां प्रको
 कानां करुणस्वनेन सदृशी दीर्घा मदभ्यर्थना तन्मुधा विफलं विलंबनं सारग्याभिसारः क्षणनभः
 सं दीर्घा मदभ्यर्थना शीघ्रगम्यतामिति मदीया प्रार्थना को कानां चक्रा कानां करुणस्वनेन विरहदया
 रादेन सदृशी यथा को कानां करुणा स्तरानां प्रकारः श्रूयते तथा मदीयाः का कृतं यः संप्रति तवाग्रभं
 तीत्यर्थेन तस्मादेता विलंबनं विफलं अस्तीति अभिसारक्षणा अभिसार कालोऽयं मेन योग्य इत्यर्थः ॥

ग रथोः

निर्वाण रस्थिते

॥४०॥

संविदो रथोऽस्य योः क्षणभ्रमः ।

१ रत्ना

पुनः कीदृशयोः भ्रमात् प्रां स्यात्तां धरेर
सां विमतिरयोः ३

मि

कोनकोन

रत्न

अभिसारोऽधिकं भवतीत्याह आश्लेषादिति द्वयत्वे जीयापत्योस्तमसि अंधकारे ३ आविषिप्रोत्त
 जायुक्तः रसः भवेत् । अपितु स ग्रीहः सर्ववृत्तगारादिरसो भवत्येव । कीदृशयोऽपत्योः । अन्वार्थपर
 स्त्रीपुरुषार्थगतयोः संकेतं स्वान्नं प्राप्तयोः अनंतरं आश्लेषादिविशेषणानियोजनात् तत्रैव संभोगः क
 मः प्रथममालिंगनं ततश्च वनंतो न रक्षततः कामोद्वाधनततः सभ्रमः ततो मेयुक्तः ततः प्रीतिः ततः
 आश्लेषादनुचुंबनादनुनयोल्लेसादनुस्मांतजप्रोद्धादनुसंभ्रमादनुनयोरुत्तारं भादनुप्रीतयोः । अ
 न्वार्थगतयोः भ्रमास्मिद्धितयोः संभाषणैर्जीनतोऽपत्योः रिहकोनकोनतमसि ग्रीडाविषिप्रोत्तसंभ्रमः ॥
 भावनमिति तत्कममाह आश्लेषादिति पुनः कीदृशयोः श्लेषादालिंगनादनुपश्रान्नरोल्लेखनादनुन
 यवसतात्पश्चात्स्वातजप्रोद्धाधोः कामोद्वाधपश्चात्संभ्रमात् अनुचुंबनापश्चादुत्तारं भातनुसु
 रतोद्वाधगातपश्चात्प्रीतयोस्तत्तयोः पुनः कीदृशयोः संभाषणैरालोपैर्जीनतोः ममार्थमिति ॥

मिथी १

श्री

के

श्री-गो-दी- ॥८७॥ स श्री	५ पुनः श्री-श्री प्रतिपदरूपेण पुनः पुनः स्थितापदाभिवरणमापायन्वितनतीवसे रुह्यभोस्यसचरणपातभयादिभिर्भाषः पुनः श्री-श्रीकथयपिबोधकारस्यनिविरताने नापिप्रसरणरहः प्राप्ताः ॥८७॥ ललुभातकृष्णः कृताथोभवतीत्याह सभयति हेसुमुखिसुवदेनराधो सुभगः सौभाग्यवान् रुह्य लांपर्यन्तकृतार्थतास्सुपेतु प्राप्तातुकिदशीलांतिमिरेअंधकारसहितपथिमार्गे सभयचकितम सभयचकितं विन्यस्यतीं दृष्टीतिमिरे पथिप्रतितरुमुहुः स्थितामंदपदांतिवि तन्वतीं ॥ कथमपिरहः प्राप्तामंगेरनंग तरंगिभिः सुमुखिसुभगः पर्यन्तलसुपेतु कृतार्थता ॥८७॥ यविस्मयसहितं यथास्यात्तथादंष्ट्रं विन्यस्यं सिपतीं निबिडं धकारदर्शनात् अयं अंधकारे निस्सं गमनात् दिस्मयं पुनः अनंग तरंगिभिः कामस्ययतरंगः पुनः पुनः उद्धातयुक्तेन कामादिभिरुपलक्षित अतएव पुनः तरुतं प्रति स्थितामंदं यथास्यात्तथा शेषपदाभिः अयं यती ॥ ८७७ ॥ वदुः कृतः प्रार्थनया रहः संकेतादिस्मयस्थाने प्राप्तामिति निचिन्वती भिति पाठे भवि ॥ ८७७ ॥ कथयपि विनि	स श्री ॥८७॥
८७	चिरं दशनीकविभक्तजनान् प्रत्यापिषं ब्रूते भाषेति देवकी नंदनः कृष्णः लांभक्तजनं अवतु दुरितादक्षतु कीदृशः राधायाः मुग्धं सुदंस्तु खारविदं मुखममृतं तस्य मधुपानं भ्रमरस्वनीलतावत् सुखपानकं लाञ्छपुनः त्रैलोक्यस्य लोकस्य यामौलि रुडौ मुकुटस्य नतस्य नेपथ्यानिता अलंकारयोग्मुनील राधामुग्धमुसारविदं मधुपयच्छेदौ क्यमौलि रुडौ नेपथ्यानिता नीलरत्नमनीभावात्पारात कंस्तत्तदं दृष्टुं सुदरीजनमनस्तोषप्रदोषध्विरं कंसध्वंसनधूमकेतुर्वतुलादेव कीनंदन ॥१॥ इति श्रीगीतगोविंद महाकाव्ये जयदेवकृतोत्साकाक्षपुंडरीकाक्षो नाम पंचमः सर्गः ॥१॥ रत्नमिव दृष्टुं नीलमिव दृष्टुं पुनः कीदृशः अस्तीभारवपारे भूभावावतरेण कामः समर्थः पुनः कीदृशः स्तत्तदं भोः स्वाधिनानां ब्रजसुदरीजनानां गोपिकानां मनस्तोषचितं शांतो प्रदोषारात्रिमुखमिवारात्रि मुखे हि नाप्यस्तकथं पुनः कीदृशः कंसस्य महालस्य च सने मारणे धूमकेतुरिव सितं राधागमने साकं प्रति	कारसमः

रतोक्तकोकतपथः

गी. ७०-२१-
॥ ६२ ॥

अथेतिप्रधानंतरासदीगोविदेकस्यविषयेकृष्णांतिकमगलेत्यर्थः। तच्चरितंराधाचरितंप्राहउक्तवती
किं कृत्वागृहे तां राधां तु मन्त्रा काटका। विरमनुरक्तं अजरागिणी। कीटशोभाविदे मनसिजमंदे क
मेनविहृल्लापयतीति अस्यागुणः करीरागिणीतल्लक्षणोपितं तु कोकतं तत्रितीक्षा माळापयतीत्यु
अयुतांगुलमुन्नाकां विरमनुरक्तं लतागृहे दृष्टम्। तच्चरितं गोविदे मनसिजमंदे सखीप्राह। गुणकरीरा
गिणरुसकताले गीयते। पश्यतीति दिशि दिशि हसि भवतो हृदयमधुरमधुनिपिबंतं कषाथहरेनाथह
रसीदतिराधावासगृहम्॥
दुष्यतल्येवतस्तत्प्रेरितदक्षिणार्ताया मातनुर्गोपकरीप्रदिसाप्रसन्नसिखीतेवासकसज्जावप्येतेभास
नेनमनिसुकल्पितालेप्यासमगमविधिर्विदधाना। पश्यति प्रियसमगमनं यातामिहा कलयासकसज्जा। भा
थहरेनाथहरेदमिदिरुक्तिः। राधातवासगृहेनसिखीभताः हताः सीदतिअवसन्नाभवती। कथमित्यत आह
साराधारहस्यकोकतस्त्रितासतीदिशि दिशि भवतो तापयति। कीटशोभाधरवतभायिकाधरा मृतवतं मधुराणि
तन्वोदायपि। अन्यपद्यीयेनोप्येतान्यस्याः नाभिकार्यां परः॥

तत्र

मधुरनिपिबंतं॥
॥ ६२ ॥

नि नि ३

उक्तो
नी

सद्विषयसाराभाषिक्यतिदिशिणपदानिचलंतीगच्छतीपतति। अधिकं गुंनं पारयतीत्यर्थः। कीटशीलदमिस
रणभसेनं बलं तीलदमित्तारो। ताहेन सन्धमाना। विहितेति हेतुसाराभाषितवर्तिकलयासुरालयावि
तेन न दृष्टसमयपरकेन लज्जीवति हेतुन हेतुरन्यास्तालीत्यर्थः। कीटशी। विहितोक्तो विनाशः। सुश्रावि स

तदमिसरणभसेन बलं ती। सतति पदानिकियंति चलंती॥ २॥
विहितविशदविसर्गसुलयवलयाधोवतिपरमिह तवर्तिकलया॥ ३॥
मुहुरवलोकितमंडनलीलमधुरिपुरहमिति भावनशीला॥ ४॥

किसलयएवमृणालं कुराएव वलयानिकं कणनियस्याः सा। मुहुरिति पूर्वलोकेनान्वयः। मुहुः पुनः अव
लोकितारक्षितामंडनलीलालंकारविलसाययासा। तेन विना विरच्यं मंडनमिति। पुनः कीटशी। जमधु
रिपुरितिरुक्त इति भावनं ध्यानमेव शीलस्वभावः सद्यंतयस्या॥ ५॥

रतोह्रकांकोतपथ३

गी०गो०डी-
॥४२॥

अथेतिअथानंतरंस्मदीगोविंदेरुक्त्वविषयेरुक्तांतिकमागतेत्यर्थः॥ तच्चरितंराधाचरितंप्राह उक्तसती
 त्रिकुत्वागृहेताराधागंतुमराकाट्ट॥ चिरमनुरक्तोअसुरागिणी॥ कीदृशेगोविंदे मनसिजमंदे
 मेनविहृतंअपश्यतीतिअस्यगुणः कतीरागिणीतल्लुपणापितं सुकोततरतिप्रतीक्षामालाप्यतीष्ट
 अग्रतांगंतुमराकाचिरमनुरक्ततागृहेट्ट॥ तच्चरितंगोविंदेमनसिजमंदेसतीप्राहगुणकरीश
 गिणरुसकतालगीयतापश्यतीदिशिदिशिरहसिभवतासदधरमधुरमधुनिपिवंतं॥ नाथुरेनाथह
 रसीदतिराधावासगृहे॥
 दुपुष्पतलेइतस्ततःप्रेरितदृष्टिरातीत्रयाभातनुगैणकरीप्रदिए॥ अस्मिन्गीतेवासुकसज्जावध्यतामसि
 नेमसि सुकल्पिताल्पयासमागमविधिर्विदधाना परयमिप्रियसमागमनयातामिहकलयस्वसकसज्जापभा
 यहरनाथहरेइतिदिरुक्तिः॥ राधातववासगृहेवाससज्जानाः हताः सीदतिअवसन्नाभवताकथमित्यतआह
 साराधारहस्यकोतेस्त्रितासतीदिदिदिदिभवतातापरयमि॥ कीदृशेअथरवदभयिकाधराभूतवत् मधुराणि
 तनहोदावपि॥ अन्यपर्यायेनोभ्येत्यस्याः नायिकायांप्रः॥

उत्त

मधुराणिपिप्रां॥
॥४३॥

नि नि३

उत्तर
जी

सदितिसाराधकियतिदित्रीणिपदानिचलंतीगच्छंतीपतति॥ अधिकंगंतुंनपरयतीत्यर्थः॥ कीदृशीलदमिस
 रणभसेनचलंतीलदमिसारा॥ साहेनसज्जमाना॥ विहितेतिह रुक्मसाराधातवरतिकलयासुरतलेशनि
 तेननरुहसमेषपरकेवलजीवतिहेनहेतुरन्येनास्तीत्यर्थः॥ कीदृशी॥ विहितोक्ततादिसाराः सुभ्राः विस
 तदमिसरणभसेनचलंती॥ सततिपदानिकियंतिचलंती॥२॥
 विहितविशदविसर्किसुलयवलयाजीवतिपरमिहतावरतिकलया॥३॥
 सुहृदवोक्तमंडनलीलाभधुरिपुरहमितिभावनंतीला॥४॥
 किसलयाएवमृणालाकराएवलयनिकंकणनियस्याः सा॥ मृदुमिति पूर्वमेतेनान्वयः सुहृदुन-अव
 येकितारदिसितामंडनलीलाअलंकारविलासोऽय्यासंगतेनमिनानिरर्थकंमंडनमिति॥ पुनः कीदृशीअहमधु
 रिपुरिदिरुक्त्वइतिभावनं॥ भावनमेवशीलस्वभावः सहेतयस्या॥५॥

गी.गो.टी.
॥४३॥

तरितमिनिस्ससखीमिति वारं वारं पुनः पुनः वदति। रतीति किं। हरिः कलः तरितं रतीं प्रं अभिसारं अभिसार
स्मनं कथं नोपेति। प्रल्लिख्यतीति साराधा हरिः कलः उपेतः प्राप्त इति। अगल्पं बहुतिमिरं अंधकारं लिख्य
तितुं वति। कीदृशीति मिरं जलधरकल्पमेघसदृशमित्यर्थः। लिख्यता नीलतां प्रकृष्टं साम्यं तिमिर

तरितमुपैति न कथमभिसारं हरिरिति वदति सखीमनु वारं। प्रल्लिख्य तितुं न जलधरकल्पं॥
हरिरुपगत इति तिमिरमनु ल्याः भवति विलंबि विगलित लज्जा विलपितो दिति वा स क
सज्जा। अश्रीजयदेव कवेरिदमुदितां रसिकजनं तनुताम तिमुदितां॥४॥॥२॥

वि

स्याः भवतीति। तयि विलंबि विलंबं कुर्वति विगलित लज्जा साराधा विलापं करोति। रोदिति कीदृशी वा
सकसज्जा विहिता संधाने ल्यर्थः। अश्रीजयदेवति। जयदेव कवेः उदितं भावितं रदंगीतरसिकजनं भक्तजनं
तस्मात् कवेः॥

तिये गलुदितं रं सखीं करोति सखीं॥४॥॥२॥

विपुला महती पुलकपालिः यो मां च पंक्तिः यस्यां सा ध्यानं कृपितं स्वतः वरस्य
नरोक्तवतीत्यर्थः पुनः की॥३॥

विपुलेति। हे धूर्तं वक्त्रं सामग्राही हरिणं नयनात्तरसज्जलधिनिमग्ना। शृंगारसागरे निमग्ना लीलावभूत
तिज्जालाह्वरः। किं कलाज्जलं कंदर्पचिंतो महतः कामस्य चिंतनं स्मरणविधायकला ध्याननतं वेवंचितं न
लम्बा। तत्परा पुनः कीदृशी। तद्वत्सतादिकपरिकल्प्य स्त्रीत सीलारं यथास्मत्तथा अंतःकरणं तरेज नि

विपुलपुलकपालिः स्त्रीत सीलारं मंतर्जनितजडिमकाकुल्या कुलं आहरंती। तव कित
वविधायामंदकंदर्पचिंतारं सज्जलधिनिमग्ना ध्यानलग्ना मृगाही॥

तः उत्पादितः। जडिमाज्जलं यस्यां क्रियायां यथाभवति तथा। काकुना ध्वनिविकारविशेषेण आकुलं
यथास्यां तथा आहरंती तव करं नीवीबंधो आचनो सक्तपरिकल्प्य निषेधकथे वदतीत्यर्थः॥॥

अमका २

गी. गो. टी.
॥ ५५ ॥

अपुनचंद्रोदयेराधायः विरहमयाधिकवर्णयन्नाह। अत्रांतरेति। अस्मिन्नवसरे रूद्रचंद्रोऽस्तुजाळेः किरणसूहेः रंदावनीतरं रंदावनमभ्यप्रदेशेऽं दीपयातप्रकाशितावात्। कीदृशः रूद्रः स्फुटलांछनश्रीः फलकत्रोभाय स्फकीदृशरवकुललां अभिसारिकाणां कुलस्य सभ्रस्य वेले पातेन मार्गप्रतिरोधेन संज्ञातपातकरं च

अत्रांतरेचकुलयाकुलवर्त्मपातसंज्ञातपातक इव स्फुटलांछनश्रीः॥
रंदावनीतरमदीपयदस्तुजाळे दिक्सुदरीवदनचंदनविंदुरिंदुः॥ ५५ ॥

त्यन्पातक इवापातकिनः फलं कोम्यकोभवति। पुनः कीदृशः दिशरसुंदर्यो नायिकाः तासां वदनचंदनविंदुमुत्तेश्रीरंजितिलक इवा स्त्रीतिलको गर्तुलोभवति। अस्तीनांचंद्रोदये गमनाभागात् वर्त्मपातः॥ ५५ ॥

॥ ५५ ॥

प्रसरति। सा राधा विरचितं कृतः नाना प्रकारेण विलपोयस्मिन्। तं चैव महंतं परितोषं दुःखं च काराकस्मिन् सति राधा धरविषे चंद्रमंडले उद्देष्टुं चति। प्रसरति सति माधवे रुक्मं विहितविलंबे सति विधुरा विललाभाश्च कथितति। अस्तीनांचंद्रोदये गमनाभागात् वर्त्मपातः॥ ५५ ॥

प्रसरति राधा धरविषे विहितविलंबे च माधवे विधुरा। विरचितविधि विलापं सा परितोषं च कारो जैवः॥ ५५ ॥

नोटः

आनासिकवर्णयोः तलक्षणं भवति। प्रविसेत्तदनुगता दृष्टिकां प्रेक्ष्य रंजितं सप्तमपि चापिकापि संकेतभूमे न मिलति तलुगस्यावलुभो देवयोगात् प्रवदति भरतरां नयिका विप्रलब्धाः॥ ५५ ॥

यामि२ किंनुकृतमेवशरणंयामि२

गी० गो० २०
॥ २६५ ॥

ह

ना

विलापमेवाहभीतेन कथितेति हेरिसुचितसंवेधनं । इह निर्जने सखीजनस्मयवचनैः कृष्णगमनये
दकैः वचिता प्रसारिता हं कपुरुषशरणं रक्षितारं ज्ञेयमिति जलप्रवेशे । तस्यैव ॥ २६५ ॥ किमिति तत्राह
अहं हं तस्यैव हरिः कृष्णकथितसमयेपि । उक्तकालेपि वनं दृष्टवन् संकेतस्थानं नययौ नाजगा
कथितसमयेपि हरिरहं नययौ वनं ॥ मम विफलमेतदनुकूलमपि यौवनं ॥ ममिह कनिह शरणं
सखीजनवचनवचिता ॥ २६५ ॥ यदनुगमनाय निशि गहनमपि शीलितोत्तेन मम हृदयमिदं
मा कृष्णभोगाभावात् ॥ ममैतदनुकूलं योग्यमपि यौवनं विफलं निरर्थकं ॥ ॥
यदि तिमया यदनुगमनाय कृष्णस्यानुगमनाय सुरतेन सुतापयितुं निशिराजौ ॥ गहनमपि निर्जनं वने
निशीलितोत्तेन कृष्णं हृदयं ॥ मम हृदयं चेतः । असमशरणं कामबाणेनाकीलितं हि
हेति

अभितारं
वर

॥ २६५ ॥

॥ २६५ ॥

ममेति । इह वने अचेतनाज्ञानशून्याविरहानलं वियोगाग्निं किमिति विषहामि । तस्मान्मम शरणमेव वरं
श्रेष्ठं मरणे विरहानलभावात् । कीदृश्यं हं अतिवितथ अतिव्यर्थं केतने शरीरं यस्याः सा । कृष्णं सोऽहं

मम मरणमेव वरमिति वितथं केतना ॥ किमिह विषहामि विरहानलं मचेतना ॥ २६५ ॥
मामहं विधुरयति मधुरमधुयामिनी ॥ कापि हरि मनुभवति कृतसुकृतकामिनी ॥ २६५ ॥

यौवभोगाभावात् ॥ ममामिति । अहं हं हि दुःसालकारे मधुरमधुयामिनी मनोहरतु संतराग्निं मां विधुरय
ति । विदुषो यतिः कापि कृतसुकृतकामिनी । विहितपुण्यकृता हरिः कृष्णं अनुभवति उपभुङ्क्ते ॥ २६५ ॥

श्री-गो-दी-
॥४७॥

अहहेति॥ अहं बलयादिमणिभूषणं कंकणप्रभृतिमणिसुक्तालंकारं हरिविरहदहनबहुनेन
कलविरहवन्निधारेणेनेतुनावहुदूषणं अतिशयापचारं कलयाभिमन्ये प्रियदर्शनेस्त्री
णामलंकारसाफल्यमित्यर्थः ॥ कुसुमेति॥ स्वर्गापि पुष्पमाला पिततनुशरलीलया कामबा
अहंकलयाभिवलयादिमणिभूषणं हरिविरहदहनबहुनेन बहुदूषणं ॥ ॥
कुसुमसुकुमारतनुमतनुशरलीलया स्वर्गापि हृदि हंति मामतिविषमशीलया ॥ ॥

गवितासेनमाहृदि हंति कीदृशीमां कुसुमवत्सुकुमाराकोमलातलुः शरीरं यस्याः सा कीदृस्या
अतनुशरलीलया अतिविषमं अतिदारुणं शीलं स्वभावो यस्य सा बाणनाहृदि सतक्रियतेन तु

युष्मादिना ॥ ४७ ॥

२ अवनम्रमसमरगिरिधाम्नेन तनपरि-

नि

श्री
॥४८॥

अहमिति गणितप्रतिबन्कलमेवैष्यं त्यागप्रतिसंख्याताः वनवेगसाययासा अहमिह कुंजे किं वंसा
मि अपि निवसाम्यत्र पर्वविधामपि मामधुस्तदनः कलः चेतसापिनस्मरति आश्रयं नित्यं ॥ ॥
हरिचरणेति॥ हरिचरणो वारणे रसि यस्य स जयदेवकविः तस्य भारती गीतरूपा सरस्वती भक्तना

अहमिह निवसामि न गणितवने तस्य स्मरति मामधुस्तदनो मामपि न चेतसा ॥ ॥
हरिचरणशरणजयदेवकविभारतीवसतु हृदिसुवतिरिव कोमलकलावती ॥ ॥
हृदि मानसे वसतु कीदृशी भारती कोमलकला अनिसुरवर्णकला युता च केवयुवतिरिषययान्त्य
कहृदये कोमलकलावती सुकुमारांगी चतुःषष्टिकामकला युता ॥ ॥ १२ ॥

कलावतीकवितु

अपि यस्मात्

संकेतीकृतः

गी-गो-श्री
॥५८॥

कल्लस्यविलंबेकारणमाह। तत्किमिति कांतः श्रीकल्लं अभिसरणं स्रजं संपादितो मंजुर्मेनो हे सु-
 जुललता कुजोपासलता गुरुभोस्मिन्नागतो नायातः। तस्मात्कामपिकामिनीनामिका अभिसृता अ-
 गताः। किंच अथवा बंधुभिर्मित्रैः कलाकेलिभिर्होत्सादिको जामिः बद्धो यंत्रितः उत अथवा अधकारिणि
 तत्किं कामपिकामिनीमभिसृता किंवा कलाकेलिभिर्बद्धो बंधुभिर्बंधकारिणिवनोपाते किमुद्रम्यति।
 कांतः क्लृप्तमना मना गपि पथि प्रसृजतु मे वाक्षमः संकेतीकृतं मंजुं सुललता कुजोपियं नागतं ॥
 तमेत्युक्ते वनोपाते वनसमीपे भ्रम्यति किंतमसि मार्गं भ्रम्यन् भ्रमं युज्यता एवाभ्यस्तो भ्रमभास्यति तत्र
 हा कुजोपासलताः त्रिमितं समाकुलीताः करणः सन् पथि मना गपि अन्यमपि प्रसृजतु मना गतं मना किं न
 मयि न अपि राक्षः किं मयि न उक्ता रचना पिका उक्ता भवति सन्त्याः संकेतनागतः प्रियं भवत्यानागमने
 किं

म

हस्तं निजं श्रमं कुर्वन्
 वाचनं मुनिं न
 ॥५८॥
 अथवा
 अथिनम
 ॥५८॥

नैय

अथेति अथानंतरं रयं राधामाधवं विनो अंतरेण आगतां सखीं वीक्ष्य दृष्ट्वा एतद्गीतेन वक्ष्यमाणमाह की-
 दृशी सखी विषादेन काचो सिध्मा मुखं वक्तुं मुहमा। कीदृशी राधा जनादेन कल्लस्यपिकामिन्या रमि-
 तं कीदृशं विश्रुत्मानात् कर्तुं तीदृष्टवत् कामिन्या सहितं कल्लं दृष्टुं वेत्यर्थः। यथा दृष्ट्वा अभिधीयते त-
 आग्राहस्ये एषा उन्मादुक्तिः भासते। अस्वीतिस्त्वसंतराग गदस्वदिति यदुक्तं गीते नालं
 अथ गता ममाध्वं मंतरेण सखी मियं वीक्ष्य विषादं श्रुत्वा विश्रुत्मानात् मितं कयापि जनादेन दृष्ट्वा
 देवमाह। अवसंतरागण एकतालीताला स्मरसमये चित्तविरचितं वयागलितं कुसुमं दरविखलितं
 केना। कापि च पलाम्भुरिपुणा। विलसति युषतिरधिकयुणा। ॥५८॥
 सखिकापि च पलायुवतिः कामिनी मधुरिपुणा कल्लेन सह विलसति। कीदृशी। कीदृशी सा। अधिकरणा
 मता निश्रयित सौंदर्यादियुक्तं पुनः कीदृशी। अथवा स्मरसमये चित्तविरचितं कुसुमं निश्रयितं पुनः
 मयुदयोग्यः विरचितः कृतः वयो अलंकारः यथा सा पुनः कीदृशी गतिः कुसुमेन पतितं पुनः सा दिनादरं
 दिः

हस्तं निजं श्रमं कुर्वन्
 वाचनं मुनिं न
 ॥५८॥

मी. गो. टी. १४२८.॥	हृरिपति। पुनः कीदृशी हरिपरिभोगेन रुच्छाङ्गिणेन वलितः कृतः विकारः कामोदो धोयया सा। पुनः कीदृशी कुचकलशोपदितरलितः चंचलः हरेमुक्ताहराय स्यात्सा। विचलदितो पुनः कीदृशी विच- लङ्गिः कंपमानः जलकैः पूर्णकुतले ललितः सुदरः आननचन्द्रो यस्याः सा। पुनः कीदृशी तदधरपा- हरिपरिभोगमलितविकारः कुचकलशोपदितरलितहारा। विचलदलकललिताननचंद्रा- तदधरपानरभसकृततद्रा। चंचलकुंडलकलितकपोलासुखरितारसनजघनगतिलोला। नरभसेन कलस्योद्यमानहर्षणाकृतांतद्वारगिसुखातुभवनिद्रायया। चंचलेति पुनः कीदृशी पुल- रिताशईसकितारसनाकोचिर्यस्मिन्। जघनेतद्रुत्यान्वलेपनलोलाचंचला। पुनः कीदृशी चंचल- भ्राकुंडलाभ्यां दलितोत्सृष्टकपोला यस्याः सा।	स्याः
विषयं	दयितेति दयिताविलोकनेन रुच्छमुखवक्षणेन लज्जितां संजातलज्जं सलज्जमित्यर्थः गहसितयस्या- सा। पुनः कीदृशी वृद्धपि कंचुससारसानामिव नानाप्रकारकृजितयन्तादृशरतिरस्तः कीदृशस्त- नरसिता हृदयविपुलता। पुनः कीदृशी विपुलता। विपुलतायुक्तो रोमांचाय- दयितविलोकितलज्जितहसिता। बहुविधकृजितारतिरसिता। विपुलपुलकपृथुपशुभंगात्पवसितनिमीलितविकसदं गा। स्याः सारथ्यमहान्वेषपशुः कंपभंगसारंगवयस्याः सा। पश्चात्कर्मधारयपुनः कीदृशी शशि- तंसुरतायासज्जनितशवासः। निमीलितपरमानदां मीलितताया विकसन्प्रकटीभवन्- अनंगः कामो यस्याः सा। निमीलितेत्यनेन रतश्च्युतिकर्मलः स्वचित्तवत्। राशिनमितेनेति३	सस्यं वदुषाः

जल

उरसिपतिना

गी. गो. २०
॥५०॥

अमेतिपुनः कीदृशी भ्रमजलकणभरेण सुरतायास्यमर्बिंदाधिकेन सुभृगं मनोचरं री
रयस्याः सा ॥ एतेन सा तिकभावेत्पतिः स्तुतिता सा तिकभावः पूर्वमुक्तः पुनरेव सख्योप

भ्रमजलकणभरसुभृगचरीरा ॥ परिपतितोरसिरतिरणाधीरा ॥ ७॥
श्रीजयदेवभणित मति ललितं कलिकलुषं रामयलुहरिमितं ॥ १५ ॥

रिपतितावसख्यलं व्याप्य स्थिता ॥ रतिः सुरतं रणश्वतत्रधीरा कुचाला ॥ श्रीजयदेवेति श्रीज
यदेवेन भणितं उक्तं वर्णितमित्यर्थः ॥ हरिमितं कलकलुषं कलियुगपापं रामयलु

कीदृशी हरिमितं कलिकलुषं ॥ १५ ॥
कलिकलुषं

विरहेति चंद्रविषादेन सखीं ब्रूते ॥ अये सखि अयं विधुश्चंद्रः ॥ मम हृदये मदनमथां कामपीडामति
व्यत्यर्थं तनोति विस्तारयति ॥ उदीपकं विबलात् कीदृशी विधुः ॥ विरहणवियोगेन पादयन्तुं सां
जलसुखकमलं तद्वत् ॥ युतिः शोभायस्य सा पुनः कीदृशी वेदनामपि तिरयराजौछादयन्

विरहपांडुभुरारि सुखं बुजयति रयं तिरयन् पिबेदनां ॥ विधुरतीवतनोति म
नो भुवः सुहृदये हृदये मदनमथां ॥ गुर्जरि रमिण्युक्तालीताल ॥

पुनः कीदृशी मनो भुवः कामस्य हृदये ॥ नमिनां ॥ गुर्जरी रमिण्युक्तालीताल ॥ पूर्वगीतेन कस्यापि दि
परीतं ॥ अधुना कस्यापि तस्मात्धीनभर्तृकायाः नाप्यककर्तृकां कीदृशी हासमुदितेति भुवः धीनभर्तृका
लक्षणा यस्य रतिगुणारुहः पतिः पार्श्वं मुखं चति ॥ विवित्रविभ्रमासकास्वाधीनपत्तिकामयेति ॥ १॥

क
रतमुक्तं

तपम
रानमपि

भवेत्क

गी. गो. टी.
॥५१॥

प्री

रगिलक्षणमायुक्तं हे सखि अधुना अस्मिन्काले यमुना पुलिने यद्वन्तस्मिन् पिबन् योजय गीले मृग
रारिः कृच्छः रमतोः कीदृशो कथं रमत इत्यत आहारमणीवदने काता मुखे स पुलकरो मानच संहिते

रम
रम

समुदितमदने रमणीवदने बुवनवलिता धरो मृगमदतिलकं लिखति स पुलकं
मृगमिव रजनीकोरं यमुना पुलिने वने विजयी मुरारि रधुना ॥५१॥

यथा स्यात्तथा मृगमदतिलकं कस्तुरी तिलकं लिखति कीदृशो वदने समुदितः समुपचितः मृग
दनः कामायत्रसकाम इत्यर्थः बुवनवलिताः समुखी कृत्यसको वितः अपरो यस्य तस्मिन्

रजनीकोरं चंद्रे मृगमिव हरिणा भिब

॥५१॥

तमे र

घनेति घनचय रुचिरे मेघसमूहवन्मनोहरे विक्रिरे केशपात्रे कुरुवक कुसुमं रक्तकुरंदक पुष्पं
स्वयति। यथा स्थानमप्यति। पुनः तरलिता निचवली कृतानितरुणानां मानं नियना अतिसु
रत्नस्यैः। कीदृशं कुरुवक कुसुमं। वपठावदियुदिसुषुमावाभायस्यालक्ष्म्यालक्ष्यतयोऽ

घनचय रुचिरे स्वयति विक्रिरे तरलिततरुणानो कुरुवक कुसुमं।
चपला सुषुमेरतिपति मृगकाननो ॥५२॥

हितत्वाच्च विद्युत्साम्यां पुनः कीदृशे रतिपतिः कामः स एव मृगः तस्य काननो यथा मृगवा सोने तथा
विक्रिरे कामगो स रति कामजनक इत्यर्थः अन्यस्मिन् पिबे सुविद्युद्भवति। तरुणानां मेघसमयः
कम्पाविभावं दिति भेदाद्वै हि हरिणा नमप्यति सुसमुत्पद्यते ॥५२॥

जनक

२५५३॥

अस्य पदस्यैकेन एतेन
विषयः पञ्चमे विस्तारस्तम्भे

अधुना

गी.गो. २१
॥५५॥

ना

हं ह्यस्यानागमनात्तदुःखितां सखीं आश्रयं स्यात् नान्यात् इति हे सखि इति ॥ सखीं कुत्राये यदि
निर्दयो दयारहितः शोभनकः कृष्णः नायातस्तर्हि त्वेकिं दूयसे संतप्ता भवसि आनागमने कारणमाह
हृदयभूतः बहोवत्तु भाः स्त्रियो यस्याः सख्यः स्वच्छंदस्वच्छया तत्र रुचिर्न मते तत्र किं दूयसे कोपराधुने
हिंसकप्रमत्तं प्रेमिष्यतीत्यत आह पर्येति ॥ हे सखि अयममेदं वेतो मनः प्रियसंगमाय कृष्णसंभोगार्थं
नायातः सखि निर्दयो दयारहित इति किं दूयसे स्वच्छंदं वदस्व भूतः समेतो किं तत्र ते दूयसे ॥ ५५ ॥
या प्रियसंगमाय दयितव्या कृष्णमाण गुणैः सुकंठातिभरा दिवस्फुटदिदं वेतः सख्योऽस्यति ॥

येन वया सखीति तं पश्य ज्ञानी हि कीदृशं वेतः ॥ दयितव्यं कृष्णगुणैः सौंदर्यादिभिः आकृष्यमाणं
गीकृतं पुनः कीदृशं रुकडितं श्रीकृष्णोऽतिः कामपीडाया भरो अतिनायः तस्मादिह स्फुटतव हि
भवति अपि वस्तुतस्तस्य कुले स्थानं तस्मिन् साकं यो द्विर्भवति ॥ अन्ये पि गुणैः सुभिराहृतः सख्यः

अपरं

स्थि

॥५५॥
निति ॥

या

अस्य देवां करणः ॥ रागलक्षणं प्रलुप्तं ॥ अनिलेति हे सखि नापि कावनमालिना रुक्मिण्येन रमितां कीडिता
सा किं सलयनायनेन पल्लवनायनानतपति कीदृशेन वनमालिना ॥ अ. मिलेन वा मुना ॥ तारलं चंचलं य
लुपलयेनीलोत्पलंत इत्यनेन वस्यते नास्ति रसानेवा लोकना दिति भावः ॥ अस्मिन् रीति संयोगवियो
देवां करणेण रूपकताले ॥ अनिल तारल कुवलयनयनेनापतिन सा किं सलयनायनेना ॥
हे सखि यारमिता वनमालिना ॥ विकसितसरा सज्जलितमुरेना स्फुटितसामनसि जिविति ॥ ५६ ॥

गोचरातये ॥ विकसितेति विकसितं प्रफुल्लं यत्सरसि जं कमलं तद्वन्मनोहरं अ. ग्रनं यस्याः एकं श्लोकं
छेन यारमिता सामनसि जिविति ॥ न कम्पना न स्फुटति न विद्वद्भवतीति संयोगे वियोगे पुन स्फुटतव
लिका का ॥ ५६ ॥

७५ न

अपुनः

गी. गो. ४
॥५५॥

ग

अपुनः

रुक्मस्वानागमनात्तदुःखितां सखीं आश्रयसंयत्नाह नयाता इति हे सखि इति हे सखि कुत्रा लेः यदि
निर्दयो दयारहितः शोभनकः रुक्मः नयातास्तर्हि किं दूयसे संतप्ता भवसि अनागमने कारणमाह व
ह ननु भः बहो बलुभाः स्त्रियो यस्याः सकलः स्वच्छंदस्वच्छया तत्र रुक्मिणीरमता तां किं दूयणं कोपराधुन त
र्हि सकलमन्त्रं गमिष्यतीत्यत आह परयेति हे सखि अयममर्दं वेतोः मनः प्रियसंगमाय रुक्मसंभोगार्थस
नयाताः सखि निर्दयो यदि शतं स्वं इति किं दूयसे स्वच्छंदं बह ननु भः समेतो किं तं नते दूयणां सखा
द्य प्रियसंगमाय दयितव्या इत्यममाणे गुणैरुक्तं तर्हि भरादिनस्फुटदिदं वेतः स्वयं योः स्वयतिता ॥
येन वया स्वतीति त्वं पर्यजाभी हि कीदृशं वेतः इति त्वत्सकलस्य गुणैः सौंदर्यादिभिः आकृष्यमाणं व
शीकृतं पुनः कीदृशं रुक्मिणीतं श्रोतुं कथं अतिक्रम्य पीडयता भरादिनस्फुटत्वं हि
भवदं अपि वस्तु तत्सकुलं रुक्मिणी तं वस्तु सा कथं हि भवति अन्यपि गुणैरनुभिराह रुक्मः सन् प्रया
अपरं स्थ

५
ने

निति ॥ मभा

या

अस्य देशां करणं नृणां लक्षणं प्रत्युक्तं अनिलेति हे सखि नायिका वनमालिना रुक्मिणीरमिता कीदृशता
सा किं सलयरूपेण पल्लवराश्या न तपति कीदृशं वनमालिना अं मिलेन वं मुना ॥ तदलं वंचलय
कुवलयनीलोत्पलतद्वनयने यस्य तेन भवत्संनानेवालो कनादिभिः भावः अस्मिन् रीति संयोगविया
देशां करणेण रूपकताले ॥ अनिलतरल कुवलयनयनेनापतिन सा किं सलयरूपेण ना ॥
हससि यारमिता वनमालिना मृगविकसित सरसि जलित मुरेनास्फुटितं सामनसि जिविस्तिना ॥
गौचता त्वेता विकसितेति विकसितं प्रकुलं यत्सरसि जं कमलं तदमनोहरं अं मनं यस्या एवं भूतेन रु
क्मनारमिता सामनसि जिविस्तिना कामबाणैर्न स्फुटिता किं दूयति संयोगे वियोगे तु न स्फुटसं
तिका का ॥ ५५ ॥

गी. गो. ० ८१
॥ ५५ ॥

अमृतं तित्ति ॥ अमृतं वन्मधुराणि मनोतुषि मृदुतराणि केमलानि वाक्पानियस्य तेन वनमालिनाया
रमिता सा मलयजपवनेन मलयानिलेन नज्वलति ॥ न संदीप्यते संभोगे ॥ वियोगे च सानले न ज्वलत्येव
॥ अमृतं तित्ति ॥ रुजलजलरुहणं रुजलपद्मानां रुचिरवत्तु चिर्यथा तादृशः ॥ करचरणायस्य तेन वनमालि

अमृतमधुरतरमृदुवनेना ॥ ज्वलति न सामलयजपवनेना ॥
रुजलजलरुहं रुचिरचरणेना ॥ दहति न सा हिमकरकिरणेना ॥ ५५ ॥

नायारमिता सा हिमकरकिरणेना ॥ चंद्रदीप्या न दहति ॥ नोपतप्ता भवति ॥ अवलक्षितं तात्कर्म भावयति संयोगे ॥ वियोगे तु न दहति ॥ अपितु दहत्येव ॥ रुजलपद्मस्यातिलोहितलेनोपादानं ॥ ५५ ॥

॥ ५५ ॥

सजलेति ॥ सजलजलदसमुदयवत्सोदकमेघोदयवत्तु चिरेण सुंदरेण वनमालिना ॥ यारमिता
सा दृष्टि मनसि विरहभरेण विरहाधिक्येन न दलति न विदार्यति इति संयोगे ॥ वियोगे तु किं न दलति ॥ अ
पितु दलत्येवेति काव्यविशेषः ॥ कनकेति ॥ कनकनिकषस्य सुवर्णरेखायाः ॥ रुचिरवत्तु चिर्यथा

सजलजलदसमुदयवत्तु चिरेण ॥ दलति न सा हृदिविरहभरणेना ॥ ५५ ॥
कनकनिकषरुचिसुचि वसनेना ॥ वसिति न सा परिजनहसनेना ॥ ५५ ॥

दृशं सुचिविलंबं स्त्रियस्यापीतां वरेणैव लब्धं तेन वनमालिना यारमिता सा परिजनहसनेनैव संयोगे ॥ वियोगे तु अपितु दलत्येव ॥ ५५ ॥

॥ ५५ ॥

ध्याप

गी. गो. टी.
॥५६॥

सकलेति सकलभुवनेयेजनाः युवानः तेषामपि वरेण्येन तत्तुणेन यूनः। अतिकरुणेना अतिदयावता
नमालिनायारमितासारुजपीडानवहति। रतिसंयोगे वियोगे तु सारुजं बहते वा कीदृशेन कल्लेन

सकलभुवनजनवरतरुणेन क्षवहतिनसारुजमतिकरुणेन ॥७॥
श्रीजयदेवभणितवचनेन प्रविरातु हरिपिहृदयमनेना ॥८॥

करुण

अतिकरुणेन दयामतिक्रान्तेन निर्दयेनेत्यर्थः। अतिकरुणेनैव पलाक्षितासंति श्रुतिवियोगे विशेषणं
ते यं श्रीजयदेवदत्ति। अनेन श्रीजयदेवभणितं यद्वचनं गीतं तत्तुणेन हरिपिहृदयं भक्तानां प्रसि
दत्तपुण्यदातृत्वात् ॥१६॥
करुणस्तुरसे वृक्षे कृपायां करुणामृतं इति विश्वः। अतिकरुणरसे वर

॥५६॥

रराजीवीयं

कामभारतनक

तं मलयानिलं प्रार्थयते। मनो भवेति। हे मनो भवानंदनचंदनानिलं मलयवात। प्रसीदममोपरि प्रस
न्नो भव। इत्यादिपसंवाधनादुःखकारितत्वात्। दक्षिणवामतां प्रति कूलं तस्य ज। हे जगत्प्राणजगता
प्राणभृता। क्षणं अल्पकालं माधवपुरोग्रे विधाय कूलं पुरतः कृषाममप्राणहरो भविष्यसि

मनो भवानंदनचंदनानि प्रसीदरे दक्षिणं च वामतां ॥ क्षणं जगत्प्राणविधाय
माधवपुरो मम प्राणहरो भविष्यसि ॥१॥

प्राणगमनसमये हि कूलं दर्शनमिति दुर्लभमिति जगतां प्राणहर्तृत्वं मनुचितमिति भावनं वानं स
ये प्रतीपे च द्रविणे वा तिसुंदर इति विश्वः। करुणस्तुरसे वृक्षे कृपायां करुणामृतं इति विश्वः ॥१॥

३

गी. गी. २१-
॥५७॥

पुनरपि सखीप्राहारिपुरिति यस्मिन् रुके गते दूरस्ते सति अयं सखी संवासः सखीभिः सह सम्प्रवासः अत्र
स्नानं रिपुरित्वा तैरिव मम मनः दुनोति संतापयति हिमानिलः शीतलवायुः च। सखी रज्ज्विरिव मम मनः
दुनोति। सुधारश्चिन्मन्त्रः विषमिव दुनोति। तस्मिन् दयकरुणारहिते त्रिये एवं अविचारि मम हृदयमम

रिपुरिव सखी संवासे यं शिखीरहिमानिले विषमिव सुधारश्चिन्मन्त्रं दुनोति मने गते॥
हृदयमदयतास्मिन् निवपुनर्वलते बलात्कुवलयदशावामिः कामो निकामे निरकुशः॥

न पुनरपि बलात् हृदयतुल्यते संगच्छेत्। निवार्यमाणमपि तत्रैव गच्छतीत्यर्थः। यतः कुवलयदशां नीलोत्प
लाक्षीणां नारीणां नामः कूरु कामो निकामं जतिशयेन निरकुशः सेछन्वारी अपरतेन इत्यर्थः॥

मम

॥५७॥

वाधाभिनि

पुनरपि जीवितनिरपेक्षत्वेन मलयानिलादीन् प्रत्याहं हिमलया निष्ठं चंदनवाये। बाधां मम पीडयिष्ये
हिकुरु हे पंचबाणकाम॥ तं प्राणान् गृह्णाण। यथा पुनरपि अहं गृह्णामि त्रयिष्ये। न यास्यामि। तथा प्रा

बाधां विधे हिमलया निष्ठं पंचबाणप्राणान् गृह्णाण न गृहं पुनराश्रयिष्ये॥
किं ते कृतांत भगिनि स मया तरंगैरंगानि सिंचम मया तदहं हृदयं॥

प्राणान् गृह्णाणेत्यर्थः। हे कृतांत भगिनि यस्मिन् ते तव शांता किं मम भगिन्यास्तव शांतिर्न चितेति भावः
तं तरंगैः स्पर्शयिष्ये कलौषैः अंगानि सिंचयितुं मम हृदयं शरीरं संतापयिष्यामि मम मनसि त्वत्सखी

नाश्रयाभिः

क्षमय

॥५८॥

व

सा
या

२६

३३

गी.गो.टी-
॥५८॥

रजनीति। हरिहरि रिति वेदानुकोऽव्ययं हे केशव इतो याहि गच्छ हे माधव याहि इतो गच्छ कोपाधि
 केन हि रुक्तिः केतव वादं वचक पटवाक्यं मावदा हे सरसी रुहो नवन तांनायिकम् अनुसर अनुसर
 यातव विवादं मनस्ता पहरति दूरी करोति। कथं केतव वादित्व मित्याह हे कच्छातवन यनं स्फुटं प्रहृतं स्फुटं
 नुरागमिव व हति धारयति। कीदृशी नयनं रज निजनि तेन गुरुणा अतिशयितेन जागर्गणेण लोहितरणेण
 रज निजनि तेन गुरु जागरुग कषयित मलसनि मेघं हति नयन मवुरागमिव स्फुट मुदित रसा
 भिनिवेशः। हरिहरि याहि माधव याहि केशव मावद केतव वादं तां अनुसर सरसी रुहो नवन यात
 कषयितं अंरुक्तं तां पुनः कीदृशी रात्रि जागरणेन अलसनि मेघः पल्लव लंघयत्यनुः कीदृशी अनुग
 रं धु दित रसाभि निवेशः उदितः कथितः रस स्व अन्य कामिनी विषयिकं दृष्ट्वा रसस्य अभिनिवेशः तत्परताय न
 माया लक्ष्मा धव इत्यनेन न चान्यथा तिता केशव इत्यनेन कुशनाशकस्यापि कुशदातृ तमनु चितमिति

अस्या
जागरेत्सुसोपनिषत्
॥५८॥

तवास्तु २

२४

अंजेन

करो

व

कञ्जालेति हे कच्छातवेण लोहितं दवानं वसनं अधरतनोः शरीरस्य अनु रूपांसाद रयंतोति विस्तारयति
 कीदृशं दान वसने कञ्जाले नम लिनं यामय यदि लोचनं नेत्र तस्य चुंबनेन विरचितं लोचनीलिमरुसं
 यामता रूपांसा आरुतस्य अधरस्य नेत्र चुंबनेन यामता प्रतिपादनात् तनो रुरु रूपांसा मन्वस्य
 कञ्जालमलिनविलोचनं चुंबन विरचित नीलिमरुसं दान वसनं मरुणां ताव रुच्छतनोति तनो
 रुरु रूपांसां पुरनु रं रिति तव स्मर संगरं रत रन सर क्षतरे तं स्मर कत शकल कलित कल धौत लिपि विर
 मनुरागेन च चितं भवति। भाषपुरिति हे कच्छातव शयः शरीरं रतिजयलेखं सुरत विजय प्र (तिजयलेखं)
 रति लिखितं पत्रं अनु करोति। कीदृशी शयः स्मर संगरे कामयुः शय राणां प्रीति हानं न सानां क्षतान्येवरे (रा)
 नाकस्येवामर कत शकल नीलमणि खंडे कलितानि निर्मिता मरु कल धौत लिपिः स्तर्णवर्ण विन्यासोऽस्य स्निग्ध सः त
 स्याति तव विशयणात् ॥

नवररागं

नरगेतिभवेदमुदरं हृदयं मदनं दुर्मयकामं ॥ इक्षुस्ये हृदयांतर्गतस्य नवकिसलयपक्षिणां स्तनपुलकसम्प
दं वादं दीप्यतीति शक्यं यतीति ॥ कीदृशं हृदयं चरणममलादन्यस्त्रीयादप्युपधातुगुलतास्त्वतां अलंकृतं नृपि
कृतं उक्तितां किं लघुपदेनैव नूतनलाभिधानात् ॥ पुनर्नवपक्ष्यान्तर्भवत्सुतार्थापरिहारः परिकरे समूहेनैव

वरुणकमलमालदलक्तकसिक्तमिदंतवहृद्यमुदागंर्द्रायतीवबहिर्मेदनद्रुमनवकिसलयपरि
 वारुणधदानपदंभवदधरगतमभजनयतिचित्तासित्वेदंक्षययतिक्थमधुनोपिमयासुहृतववमु

नेपिचिमेविश्वः ३५४ इत्यनेनात्मा भूतं धृगतां तं वा धरोरेवैर्मानंदं शून्यपदं अन्यकांमिनीदं (तदभेदं) ॥
 ततस्तत्त्वमस्यैवसिमे मनसिरेव संतापं जनयतिकरोतीत्यर्थः ॥ एतदं शून्यपदं भुनापि रदानीमपि तव न
 पुः मया सह अनेदं कथं कथयति न कथयतीत्यर्थः ॥ निविद्यते भेदोऽस्याः पूर्वमया सह भेदो नास्ति इति स्मृतो रदनी

ਨਵ

三

५

॥६॥

[illegible]

१ = इदं सेशप्रमाणं यद्युपदेक्ष्यं =

प्रायोन्नमिष्येवमादिभिः उत्प्रेसा
मज्जमेवाद्यैरिवराहोपितादयाः ॥७॥

स्मा अथ अतिशयं किञ्चि

अथ

गी. यो. श्री
॥ ६३ ॥

र

श्रीजयदेवेति हेविबुधाः पंडिताः भक्ता इत्यर्थः ॥ १० ॥ तवेदमिति हे कितवन् चकतवलोकः प्रसिद्धः
 स्य प्रख्यातप्रणयस्य प्रमातिशयस्य भंगेन नाना नयः शोकः तदपि मम अति अनिर्वचनीयं लज्जाज
 नयति कीदृश्याः ममा तवेदं हृदयं ससुलं पश्यत्याः कीदृशं हृदयं प्रियायाः नायिकायाः पदालक्त
 श्रीजयदेव भगि त रति वंचित खंडित युवति विलापः शृणुत सुधामधुरं विबुधालं यतोऽपि दुरा
 यं ॥ १० ॥ तवेदं पश्यत्याः प्रसरदुराग बहिरिव प्रियापादालक्त चुरितं मरुणयोति हृदयं ॥
 ममाय प्रख्यातप्रणय भंगेन कितवत्तदलोकः शोकादतिक्रिय लज्जाजनयति ॥
 कनकरणयावकेन चुरितं च यत्तं अतएव अरुणवत् संध्या रागवत् शोति तुं ग्रीलं यस्येति अरुण
 यमिति पाठे अरुणा आरुणा जयाद्युतिरस्य तादृशं हृदयं इति समासः उल्लिख्यते बहिः प्रसरदुरागमि
 न बाह्य प्रसरदुरागो हि अरुणो वर्ण्यते ॥

शोभस्य

आलोभः प्रसन्न
रतिभ्यः

विबुधा

१६

॥ ६३ ॥

३ राधायाः प्रियास्य सुखं प्रति सुखं ३ उभयोः स्मरणं सेवे कारणमाह स्य धंति रः ३
 ३ पुनः पुनः ३

राधाभावे

स्मेर

श्री प्र

संगीतैकविः भक्तान् प्रत्याश्रित्य त्रूतो प्रातरिति ॥ अयं नंदालजः कल्लोजगदनं दाय अस्तु ॥ लोकसुख
 यं भवतु ॥ कीदृशः श्रीडानं च ललज्जाया च लमानं नयनयोः नयनयोः अंचलं अपागकटाक्षं आधायाप
 यित्वा स्मेरं मुखः रंयदस्य मुखः स्मेरं मुखं कारणमाह ॥ कस्मिन् सति प्रातः उद्यसि अमुत कस्मिन् ल
 प्रातर्न लनि चेल मम्युत मुरः संवीतपीतांशुकं राधायाश्च कितं विलोक्य हसति सै
 रं सती मउले ॥ लोले च चेल मचल नयनयोः राधायराधाने स्मेर स्मेर मुखे ॥ यमस्त
 अगदानं दायनं दालजः ॥ इति श्रीगीतगोविदे ॥ लक्ष्मीपतिनामाष्टमः सर्गः ॥ १॥
 नचेलं नलं यस्य भयामवस्थाधरं विलोक्य दृष्ट्वा अनुचराधायाः उरो वसस्तुलं संवीतपीतांशुकं परिधा
 नीकतपीतवस्त्रं ॥ वकिं सविस्मयविक्रमं सखी समूहं स्वेरानेः हसति वस्त्रं परिवर्तनं मालोत्पलं हस
 रत्यर्थः ॥ १॥ ॥ इति श्रीगीतगोविदे महाकाव्ये नारायणपंडितकृता टीकायां लक्ष्मीपतिनामाष्टमः सर्गः ॥

र

हरिवं

श्रीमिहिरहं

गी-गो-दी

॥८२॥

श्रीमिहिरहं

अथ

या

यतः

अथेति अथानंतरं सखीतां राधां प्राह उक्तवती कीदृशीतां मन्मथेन कमेन खिन्नादीनां पुनः कीदृशीतिरसे
 नृगुणारसेन भिन्नारहिता अतएव पुनः कीदृशी विषादेन दुःखेन संपन्ना पुनः कीदृशी अनुचितितया
 तिर तं कलहं विहाय साकल्येन अतस्मात्प्रवृत्तिः अत्र कलहांतरितानसिकावर्ष्येतां तल्लक्षणं
 मेघप्रमृगणयोः पश्येतां भीतं यत्तदुकारं अत्रादधार्पणं पश्चात् संतप्यते मदनवह्निना स्वासहस्रैर्वीर्ये
 तां मन्मथसिन्धोरातिरसमिन्ना विषादसंपन्ना अनुचितितहरिवरितां कलहांतरितायुवा
 वरहः सखी ॥ ८२ ॥ युज्यते स कलहं हरिभिः सति वृत्तिमधुपवने ॥ किमपरमधिकसुखं
 सति भवने ॥ १ ॥ माधवे माकुसुमानि निमानमय ॥ ८२ ॥
 कुलं कुलहांतरितोति सस्वातः ॥ १ ॥ कोफरीते नहं हरिरिति अथ हेमानि निमानं नैराधेमाप
 वरहः सखी ॥ ८२ ॥ युज्यते स कलहं हरिभिः सति वृत्तिमधुपवने वसतवा ये वृत्ति सति स्वमेव तद
 यसंकेत भूमिमागच्छति हे सखि भवने गृहपि अपरं अधिकसुखं अतिशय सुखं किं न किमपि नायकस्य सयम
 हरिभस्मति

कं कानुगति

वति
॥८२॥

गतां विहाय

हरिभस्मति

हृदयं

इति

तालेति हे राधे तालफलादपि काष्ठेन स्तेजेन बद्धलेन च गुरुं अधिकं कुचकलरांतिन पदं किं
 मिति विफली कुरुषाह कुरुषाह पापपतिशीलनाभावात् कीदृशी अति सरसं अति सरसं तसि
 नंदद्वारा विभावात् हृदयाल्हादक मिति यावत् ॥ ८२ ॥ मिन्नमन्यथा वचने संगते दारिद्र्यकुट्टे इति
 तालफलादपि गुरुमति सरसं किं विफली कुरुषे कुचकलरां ॥ ८२ ॥
 कतिन कथितमिदमनुपदमचिरं मापरे हर हरिमति शय रुचिरं ॥ ८२ ॥
 अथ हे राधे इदं अनुपदं स्तेजेन अचिरं संग्रतां कति वा पात्र कथितमुदितां किंतु कथितमेवा किंतु दित्या
 ह अति शय रुचिरं अतिकमनीय हरि कलं मापरे हर मावज्ञासीति ॥ ८२ ॥
 तं

यति

गी. गो. २१
॥६३॥
उपहसति

किमिति अतिविकला असावधानेन्द्रियात्वं किमिति कस्मादिषीदसि दुःखिता भवसिरोदिविच ।
कंदसि मधुक निराकरणात् ॥ इदानीं विषादो रोदनं च मयि मिति । सकला संपूर्ण युवति सभात
रुणी समाजः तवला विहसति । तवैषी कर्मणि षष्ठी ॥ सजले ति सजल नलिनी दल शीतल रापने ह

किमिति विषीदसि रोदिवि विकला ॥ विहसति युवति सभा तव सकला ॥ ५॥
श सजल नलिनी दल शीतल वयने ॥ हरि मवलो कय सफल यनयने ॥ ५॥

रिमवलो कय सफल यनयने । सजले नार्द्रेण नलिनी दले न कमलिनी पत्रेण शीतली कृता मारा ।
य्याया स्थितं हरिं कृष्ट अवलो कय पत्या द्रो नानयनेनेत्र सफलयो ॥ ॥ सकले कुं ॥ ॥ ६३ ॥

अनुनय

जनयसीति । हेरा भेलं मनसि गुरुं महंतां । खेदं दुःखं किमिति जनयसी । उत्पादयसी । तस्मात्सममवचनं
वाक्यं आकर्षय । कथं भूतं वचना । अनीहिताः अनाकांक्षितः भेदो विरहयेना भवत्या हितत्वे वचनवदा
मीत्यर्थः । अतएव मध्य ॥ कीदृशं हरि वचनमिहाह वृत्ति । हरिः उपयातु आगच्छतु महामधुरं तवा
जनयसि मनासि किमिति गुरु से दं मृणु मम वचनं मनीहित भेदं ॥ हरिरुपयत्नवदनुबहुम
धुरं किमिति करो विहदय मतिविधुरं ॥ श्रीजयदेव भाणितमतीत ललितं । सुखयतुरासिक
जनहरि चरितं ॥ ५॥

नय

नैवेन नवदत्तं हृदयं मनः अतिविधुरं अतिविकृतं किमिति करोषि न किंचित्प्रयोजनमित्यर्थः ॥ श्री
जयदेवति श्रीजयदेव भाणितं उक्तं हरिः । चरितं कर्तृरसिकजन सुखयतु कीदृशं अतीतललितं अति

२२

कृपिवं करोतु

यत्रणमभिनिवेसितस्तथासिद्धं रक्षितमिति २

गी० गो० टी०

॥ ६५ ॥

संज्ञा

वश्यं प्रियं कोपेन त्यजंती राधां सतींद्राह ॥ स्निग्धेति हे विपरीतकारिणि विपर्ययविधायिनि रत्ने खंस्त्रिंशो
मधुरसादिनीतस्मिन् प्रियं यच्छेयं तस्यासि यत्परागिणी सन्तुरागि ॥ तस्मिन् देवे स्थितासि असेतुशसि
यत्पुण्यं त्वेति विसुखतां परावृत्तिया तासि ॥ तत्तस्मात्कारणात् श्रीखंडचर्चा चंदनकयापितवविधा
स्निग्धेयत्पत्न्या सियत्रणमतिस्तथासि यद्वागिणि देवसु सियदुन्मुखे विमुखतां यातासितस्मिन्
प्रियं तद्युक्तं विपरीतकारिणि तस्योखंडचर्चा विधंतीतां शुक्लपने हिमं हुतवहः कौडामुदायातना ॥ ११ ॥

॥ ६५ ॥

मिवांगितां शुभं दत्तपत्नः सूर्यवर्तुयारः हुतवहो ज्वाग्निरिव ॥ कीडां संतोषाः यातनां तीव्रवेदना इति
सुकमेव ॥ तव भद्रं यवचनं विपरीतकारिण्यत् ॥ ११ ॥

मुदे

॥ ६५ ॥

चल २३

रक्षार्थं कविः भक्तान् प्रत्यक्षायं त्रयोऽंतर्निहितं सुप्रियोः लच्छस्यं वंशीरवो वेणुनादः वीर्यव्याकं भक्तान्
अत्र यासि अत्रुभानि त्रयोऽंतर्निहितं सुप्रियोः लच्छस्यं वंशीरवः ॥ कुरंगीट्वा हरिणी न यमनानां अंतर्मेहनं
नो मोहं ॥ मोहिलपूर्णं साधुसाधितिविरः कंफनं ॥ मेदारविस्त्रं सनं गुफिगपारिजातयुष्मा
धः पतनं तां त्रिकादया तस्मात्कषेण स्तथास्यानिष्ठा राकषः ॥ दृष्टिहर्षेण त्रयोऽस्याहः एतत्पुनह
अंतर्मेहनं मोहिलपूर्णं च न मेदारविस्त्रं सनं स्तथा कषेण दृष्टिहर्षेण महां मंत्रः कुरंगीट्वा ॥
दृष्टानवदूयमानं दिवि देवैर्दुःसापदा भ्रष्टाः कंसरियो ज्योतिषयुवात्र यासि वंशीरवः ॥ १२ ॥
मंत्रः सिद्धमंत्रः वंशीरवः कुरंगीट्वा नेन सर्वनायिकाः सकलभावापन्नाः भूयः ॥ तीक्ष्णः पुनः कौटुम्भी
प्यकिर्दं मुक्तेः दानवैः देवैः दूयमाना नापीडितानां दिवि दानं देवानां दुर्वायोः अग्निर्वायोः दुःसापदा वि
यं यास्तां त्रयोऽनायाकः ॥ १२ ॥ वंशीरवः मुत्ताडः रितो अपि देवायुदेवहं तीक्ष्णः मुग्धो मूढो भलसं

- ५ संज्ञा -

गुण

॥ ६५ ॥

गी० गो० टी०
॥६५॥
कीदृशीति

रदनीसोक्तं श्रीकृष्णः राधामनुनयान्नाहः अत्रेति अत्रांतरे अस्मिन्नवसरे हरिदिनांते संध्यास
मये तां सुमुखी राधासमुपेत्य सानंदानि अतएव सगद्गसनि कदादल्पनिर्गच्छति पदानि क्रियायां
वतितथा इति वक्ष्यमाणमुवाच अमृष्टणस्य कर्कशस्य रावस्य क्रोधस्य वशां आधीना पुनः कीदृ

यथा

अत्रांतरेऽमृष्टणरोषवशां मसीमनिः श्वासनिः सहसुखीं सुमुखीमुपेत्य॥
सत्रीडमीक्षितसखीवदनं दिनांते सानंदगद्गदपदं हरिरित्युवत्त्व॥

गी० असीमस्महतो निः श्वासस्थनिः सहसोऽहं असमर्थं मुखं यस्यां सांकोपवदनामित्यर्थः पुनः कीदृ
शीसत्रीडः सजलज्जामीक्षितं दृष्ट्वा सखीवदनं सखीमुखं ययातापश्य रुच्छं चेष्टितमिति भावः ॥

॥६५॥

स

गी० गो० टी०
॥६५॥

कुलेति हे धनमृष्टणवाणिनि विडम्बितः श्वन्वने अहं तव चरणद्वयं सरसः सांद्रलसत्
शोभमानः अलक्तकरागोयावकपंकोयस्मिन् एतादृशं करवाणि प्रार्थनायां लोटा कीदृशं च
रणद्वयं कुलकमलस्य गंजनं तिरस्कारकं सदृशमित्यर्थः पुनः कीदृशं चरणद्वयं मम

कुलकमलगंजनं मम हृदयं रंजनं जनितरतिरंगपरभागं॥
धनमृष्टणवाणि करवाणि चरणद्वयं सरसलसदलक्तकरागो॥

हृदयं रंजनं अत्रागकारकं पुनः कीदृशं जनितरतिरंगे सुरतकौशले परभागः परस्परशोभायेन
मया आलोक्यते चेदिदं ज्योता इदमपि क्रौंचवंधादौ मम हृदये लज्जं सत्परां शोभां परस्परं दास्य
तीति भावः ॥

॥६५॥

नीलेतिहेवन्निर्गुणं गी नीलनलिनभमपिनीलोत्पलसदृशमपिबलोचनंकोकनदरूपंरक्तोत्पलसत
पनाधारयतिधनोरोधारुणत्वात्प्रयदिदंननुःरुक्तेषामसतकुसुमशरःकामःतस्यबाणःपुष्पाणि
तेभ्योभक्त्यतिरस्यमधुनस्तिनरंजयसिरसंकोरोषितदाएतद्रक्तंरूपंअतुल्यंभवतियोग्यंभवति।य
दमयासहमधुपानंकोरोषितदानेनयोरक्तत्वमुच्यतेनकोरोषिताहंरोषादितिभावः॥५॥स्फुरति

नीलनलिनभमपितन्वितवलोचनंधारयतिकोकनदरूपं॥कुसुमशरबाणभावेन
प्रदिरंजयसिक्कलमिदमतदुत्तुल्यं॥स्फुरतुकुचकुभयोरुपरिमणिमंजरीरंजयतु
तवहृदयदेशरसतुलसनापितवचनजघनमंडलेषोषयतुमन्मथनिदेशं॥५॥

हेराधेमणिमंजरीहारलताकुचकुभयोस्तनकुभयोःउपरिस्फुरतुरोभातासारल्लतातवहृदय
देशंरसःश्रेयोरंजयतुअलंकारोत्स्मिभित्तिभावनः।तवचनजघनमंडलेनिबिडकटिपूरभा
गदेशरसनापिकांचविरसतुराट्करोतु।साकोचोमन्मथनिदेशकामासांषोषयतु।५॥

गी-गो-टी
॥६६॥

सत्यमितिहेसुदतिरोभनदंति।यदिमपिषियेसत्यमेवकोपिनीकोधनुतीअसितराखरनखरारपातंतीत्य
नखबाणपातंहेहिअतुल्यंभुजबंधनंचटयकुरा।रदसंडनंदतपातजनपरचयाबोधनायनमुष्मादिना
सुखजातंसुखसमूहंभवति।अतमसीतिहेराधेतममजीवनंघ्राणसिला।विनास्मात्तुमरोष्यतात

सत्यमेवासियदिसुदतिमयिकोपिनीदेहिखरनखरंरारपातांघटयभुजबंधनंजन
यरदसंडनंयेनब्रामणीसुखजातां॥तमसिममजीवनं।तमसिममभूषणं।तमसिम
मभवंजलधिरत्नंभवतुभवतीहमयिसततमनुरोधिनीतत्रेममहृदयमति।ला॥३॥

भूतम

तंममभूषणंअलंकारं।सि।तंममभवजलधिरत्नंसंसारसागरनिधिरसि।जोतेयदुत्तुं।तदलमभि
धीयते।इतिस्त्रीरत्नलमुक्तं।इहएतादृशमयिभवतीसततंनिरतस्त्रोधिनीअतुल्यंभवतु।नवे
उत्तुल्यममहृदयोअतिरत्नं।अतिराययत्नमुक्तंभवती।तवत्तुल्यं।यद्यमतिरायंकोरोतीत्यर्थः॥३॥

यत्नं

ਜਿ

ॐ नमः

ਜੈਨ

4

٧١٢

Call
1-800-

उक्तार्थं गीतेनाह वदसीति देशीवरा कीराणिणी तल्लक्षणं आरुतंगमं मुद्रा पूर्णयमाननयनयुग्मा । सु
खशायिनि निजदयिते देशीवरा कीर्तयेद्देहीति वदसीति । हे वारुशीलो मने हरसद्वृत्तप्रिये वारुशीले मने मयि अ
निदान अकारणं अभिमानं खंचास्य किमिति मानसगता त्रहो मदनलोलः कामाग्निर्मममानसं द
हति । अतः कारणतस्तपदिहाहानं तरमेव मुखकमलमधुपानादहति । मधुना वह्निदहः प्रशाम्यति । हे
देशीवरा कीराणिणी अउतालो वदसि यदि किंचिदपि दंत रुचिको मुदी हरति दूरति मिरमति
योरं स्फुरदधरसी धवे तव वदनं चंद्रमरोचयति । लोचनचकोरं प्रिये वारुशीले मने मयि
मानमनिदानं सपदि मदनलो दहति मममानसं दहि मुखकमलमधुपानादहति ॥
पेलं यदि यदा किंचिदपि वदसित दानवदंत रुचिको मुदी दूरतः कोटिरे वचं द्रजोत्तमा अति योरं अतिर
येन भयंकरं दूरति मिरं हरति नात्रायति अनुवत वदनं चंद्रमुखं चंद्रः स्फुरदधरसी धवे दीप्यमाना ध
रामृताय । लोचनचकोरं नेत्रपक्षिविभरे च यतिनरे ॥ ३ ॥

ਸ਼ਰ:

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

नकदः

अनितं शातं सुखं येन ॥ १६ ॥

६३

स्मरेत्तत्त्वं दारं मनोहरं चरणपल्लवं मम शिरसि मंडनं अलंकारमिव देहि अर्पय। कीदृशं स्मरणं लस्य
कामविषयं त्वं दनं नाशकं। कामपीडानिवर्तकं मिलय। ममिदं रुणकनी मदनानलः कामपतिताप
यन्निःफलति दीप्यते। तत्पदपल्लवं कर्तुं दुपाहितविकारमदनं कृतोपतापहरतु। शिरः पीडानिवर्तनं
न सर्वशरीरपीडानिवर्तते। इति विचारसिदानां अथ बापल्लाखादितिशिरसः स्मर्यतापो न भवति॥
स्मरणं लस्यं दनं मम शिरसि मंडनं देहि पदपल्लवं मुदं रंजयति मयि दारुणो मदनक
दनानलो हरतु तदुपाहितविकारं॥ इति चटुलचाटुपटुचरुमुरवैरिणे राधिकामधि
कचनजातं अथ तिजयदेवक विभारती भूषितं मानिनी जनजनिता शाता॥ १८॥
रतीति मम धवैरिणः रुल्लस्य राधिकामधिभनुराधिकां लसीकृत्य इति वचनजातं इति वचन
मूहः अथ तिजयदेवक विभारती कीदृशं वदं मनोहरं बाटुप्रीतिपुत्तपटुचरुमुरवैरिणे राधिकामधि
नं भीटनं यदेवक विभारती भूषितं अलं कृतं पुनः कीदृशं मानिनी जनजनिता शाता॥
स्युक्तमि

४५

गी. गो. ४५
॥८८॥

परिहरेति हेतुता तं के विहितकेये राधेत्वं कां अन्यनायिकासंभोगजां लज्जा मम स्वांते दृष्टयेत्
या सततमाकांगे सति वित्तोः कामादन्य धन्यः ममांतरं अभ्यर्त्तुं न विराति न प्रविशति कीदृश

४५

परिहरेत्ता तं केशं कालया सततं धनस्तनज धनया कांते स्वांते परानवकृतिनि ॥ विरा
ति वित्तनारयो न कोपिममांतरं स्तनभरपरिभारं भेविधेहि विधेयता ॥ १॥

लयापनेकदिने स्तनज धने च स्यात् कीदृशं स्वांते अतएव परानवकृतिनि अन्यस्यावकाशं न्येतो
ममांतरं कामो वसति अतः स्तनभरपरिभारं भेस्तनति शया लिंगनो योगे विधेयता विधेहि आलिंग
येत्यर्थः ॥ १॥

॥८८॥

अलिंगनाभि

मुग्धे रति हे मुग्धे मूढे सुंदरि वामयि निर्दयं दयारहितं दंतदंशं दंतसतं विधेहि कुरु किं वदेव लिबं धोभु
जलता बंधनेन निविडयथा स्यात् न चास्तनाभ्या पीडनानि विधेहि कुरु हि चंडिका यनरीले लम्बमुदं प्रीतिं
न्यजनयानलन्यस्याममानुरागरत्यर्थः उदहति पाठकुरु मोचेतय च बाणः स एव चंडालः तस्य कांड
लनात् बाणसुतात् अस्वः मम प्राणाः प्रयाति गच्छति अतो मयि प्रसीदत्यर्थः ॥ १॥ रागिणी हरारि मु

मुग्धे विधेहि मयि निर्दयं दंतदंशं देवलिबं धनि विडस्तनबंधनानि चंडितमेवमु
य दमने पंचबाणचंडालकांडलनादवेस्ते प्रयाति भूराशिमुखितवभाति भंगुरभूयुव
जने मोहक रालका लसर्पः तदुदितभयमंजनाय सतात् वधुरसीधुसुधेव सिद्धमेव ॥ २॥
विरागि वदना तव भंगुरं ललाताभाति राभतायुजन मोहनाय तस्मिन् मोहनाय कुरालोभीषणः कालस
र्पः कलसर्पः किंच यस्याभंगुदितस्य त्वन्येत मयं तस्य भंगुना यनाशया सतात् हृणा नांतवा धरसी
धुमयत देवमुधा सम्यक् माधुय स एव सिद्धमेव विषाधहरणाद्यो ॥ ३॥

प्रसिद्धमंत्रः

४५

ਸੀਭੋ-ਟੀ-
॥੬੯॥

यथयतीति हेतुनि सुंदरितवदृष्टामौनं अथयतीमामि सर्वात्तरस्मात्ते हेतुरुणि मधुरालापैः क्रो
मलवचनैः पंचमरागप्रपंचयउदीरय। दृष्टिभिः अवलोकनैः तापमानसंतापनिन्द्या अपसार

अथयतिरथामैनंतन्विप्रपंचयपंचमंतरुणिमधुरालापैस्तापंविनोदयदृष्टिभिः॥
सुमुखिविमुखीभावंतावदिमुचनचंचय स्वयमतिशयस्निग्धोमुग्धेप्रियोहमुपस्तिताः॥

य हे मुमुक्षुः शिवात् तत्संपूर्णं विमुक्षीभावं पराङ्मुखं तं विमुञ्चः । यदा हे मुग्धे ज्ञानमप्येत्यहं प्रियः स्वयम्
कारणं विनैव यः पश्चित्-आगतः अतएव मीनं वंचयः । भावं च न कुरु । शिष्टं प्रियः अतिवायंति गच्छ ॥६०॥
स्वदनेन धे २ मित्रिशेषः हं

भित्तिशेषः

८

इय

इदानीं मानिनी प्रबोधाया प्रियं ब्रूते बंधूकेति हे चंडि को पन शीलेत वायम धरो बंधूक पुष्पस्य युतिः नृपतिः
तस्य बांधवो मित्रं सपुत्रः चरात्स्वका स्तितायास्तिग्धः निकृणः गडः कपोलः च का स्तिशो भतो कीदृशमप
कपुष्पं च विदीक्षि रससः ताया तवलोचननेत्रा नीठन लिन प्रियं नीले तपुका ति मोचयति सा जयती
बंधूक युति बांधवो यम धरः स्तिग्धो मधूक च विगंडि अंडि च का स्तिनील नलिन प्रीमे च नलोच
नं सा साभ्येति निल प्रस्तन पदरी कुदा भदेति छिये प्रायस्त्वनमुख से वया विजयोति विष्णु स पुष्या युधः ॥

तथातनः नासां नासिका तिलप्रस्तलस्य तिलपुष्पस्यापक्षी अधिकारं अभ्येति प्रजेति हे कुंदामदंति। कुंदपुष्प
सद्व्यादाने प्रियेवल्लभे प्रायः सहर्षेण पुष्पसुधः कामः तन्मुससेवया विभक्तजगत्त्रयतेन शीकरेति तस्य
अन्यानां कामस्य पुष्पसुधानां निमित्तमुससेवते ते इति सेवकारणात् भूकृतिदुपारीति कामकुसुमाभ्यां म

धूंक मिलिबंदुवा॥५॥

गी.भो.टी-
॥६२॥

यथयतीति हेतुविमुदरितवद्वयामौनं यथयति। मामिस्थतिरतस्मादहेतुरुणिमधुरालापैः को
मलवचनैः पंचमरागप्रपंचयतदीरय। दृष्टिभिः अवलोकनैः तापमानसंतापविनोदया अपसार

यथयतिरथामौनं तन्विप्रपंचय पंचमंतरुणिमधुरालापैस्तापविनोदयदृष्टिभिः॥
सुमुखविमुक्तीभावंतावद्विमुचनचंचय स्वयमतिशयस्त्रिगंधामुग्धप्रियोहमुपस्थितः॥६३॥

य हे सुमुखितामवतसंपूर्णविमुक्तीभावंपराश्रयुखलंविमुचः सदा हे मुग्धे ज्ञानमूल्ये अहं प्रियः स्वयमा
कारणविनैव उपस्थितः आगतः अतएवमानं वंचया। मावचनकुरु। कीदृशो प्रियः अतिशयस्त्रिगंधा

सुन्दरनेत्रधरे

भिक्षुशेषः

महावत्सलः॥६४॥

हं

॥६०॥

स्य

इदानीं मानिनी प्रबोधाया प्रियं ब्रूते। वंचकेति हे चंडिके पनशीलेतवायमधरो बंधूकपुष्पस्वयुतिः कंठिः
तस्य बांधवो मित्रसपुः चरान्त्वकास्ति। तथास्त्रिगंधः विकृणः गडः कपोलः च कास्ति शोभता कीदृशः मधू
कपुष्पचरिः दीप्तिर्यस्य सः तथातवलोचननेत्रा नीलनलिनमित्री नीलोत्पलकातिमोचयति। त्याज्यती

बंधूकयुतिबांधवोयमधरः स्त्रिगंधो मधूकश्च विगंडश्चंडिकास्ति नीलनलिनमित्री मोचनलोच
नस्तासां भयेति निलप्रस्तनपदरीकुं दामदंति प्रिये प्रायस्तेन मुखसेवया विजयते विभ्रंसपुष्पायुधः॥
तथातव नासानासिकगतिलप्रस्तस्युतिलपुष्पस्यापदरीं अधिकारं अयेति प्रमोति। हे कुं दामदंति। कुंदपुष्प
सदृशदशनप्रियवल्लभे प्रायस्तेन हरिकेशपुष्पायुधः कामः तन्मुखसेवया विजयते गजराजयतेव शीकरोति तस्य
अन्यानि कामस्य पुष्पाणि तानि त्वमुखसेवते रतिसेवाकारणा बंधूकमिति दुपारीति कामः कुं दामयया म

ति

धूरुमिषिवंदुमा॥६५॥

तवगतिगन्तव्यमोदमा

गी. गो. ०३-
॥७०॥

दृशविति। अहो इति आश्चर्यं हेतुनि सुंदरि पृथ्वीगता भूमिस्तु गपितं विबुधैः न तं युवति दृष्ट्वा स्रस्त
समूहं बहुसिंकेन प्रकारेण तत आह तव दृशो न यममदालसे अलो कनायमदयलो वदना वयसि
मया च द्रव्या अनित्यतां लक्ष्मिं दृशो न सादृश्यात् त्वद्रुद्धिर्न वतीत्यर्थः ॥ अन्तर्गतं कमनोरमं
यतीति जनमनोरमं तव कुरु दयो विद्युत्तरं मंजितकदलीकांडात् तव रतिः सुरात विलसः कलावतीकाम्पे
दृशो तव मदालसे वदनि मंदुमत्या निरुते गतिर्जीनमनोरमा विधुतरं भृशं द्रव्यं रतिस्तव कलाव
तीरुचिरचित्रलेखे भुवा वहा विबुधैः वरां वहासितानि पृथ्वीगता ॥ ६ ॥
अमोवा लभुता तत्तु रतिरुचिरचित्रलेखे रतिरविनाणां लेखा यो रते यथा चित्रे रत्या मले सालि रते यथा
तदन्यथा पदयो जनयामदालसारं दुमतीमनोरमं कलावती चित्रलेखा संशुकाः अपसरसः प्रतिपादिताः
पृथ्वीगतायाः च एकस्यामपिलयि सर्वासामपसरसां गुणाः वनेत इत्याश्चर्यं ॥ ६ ॥

रंभा

॥७०॥

रु

प्रीतिमिति शेषकः संभेदवान् संबलः वचनकैः शलेन मानिनीनां मानाप्नोदा बतुरः ॥ ७ ॥ रतिश्रीः श्रीकापी
दयोपिकया दशमः सर्गः ॥ ७ ॥ अमुना रथाप्रति सति श्रुता सुनिरमिति कापिसखी भद्रये रजनीसुस
स्फुरति दीप्यमाने सति प्रादुश्य यथा धाजगादृतिवद्व्यमाणे दिशः कस्मिन् सति के श्वे रुक्मं जल
न्येन प्रीतिमिन्सा विवह कलमृगा सीराधा प्रीणयिता संतोष्य कुज्या लतागृहं राधेन गतसति सति
प्रीतिवस्तुतां हरिः कुलया पीडेन सार्धं रेण राधापीनपयो धरस्मरणकृतकुभेन संभेदवान् ॥
पन्ने विभ्रमिती मीलेति सौणमया सितादिय तात्सणाकं संबलजितं जितमिति मालकोलाहलः
॥ ७ ॥ रतिश्रीः बतुरनुत्तमानमदशमः सर्गः ॥ ७ ॥ अचिरं मुनयेन प्रीणयिता मृगा सीराधेन वतीरु
तव के श्वे रुक्मं जलमृगा रचितरुचिरभूषादक्षिमा भद्रा कस्मिन् सति निरवसादा कापिराधा जगाद ॥
प्रीतसति कीदृशेन वने रुक्मं वीर्यमृगारालकरे राधाप्यापिके रतिश्रीः रतिता रता रतिराप्रनो हारभूषा
लकारोपगता हस्तमपि अन्योन्यालंकारेण अन्यान्यरागः सति रतिः कित्वा प्रदोषा अथकापि
केन दृष्टेनापि हस्तनारक पुनः कीदृशे राधे निरवसादा प्रीतिमान् मृगादिस्तु लक्ष्मिः उपगता यथा

मि

॥७०॥

विरचितानां दुर्वचनस्य प्रीतिमुक्तं च वचनस्य रचनमेतत् । पुनः चरणे लक्षणैरचितः कृतः प्रणिपातो येन तेषु न २

६

गी. गो. टी.
॥५॥

उक्तं गीतेनाह । अस्य गीतस्य वसंतरागः । रागलक्षणं प्रयुक्तं । विरचितेति । हेराधिकराधेमुग्धे मूढे अनु
गतं अनुकूलं तं मधुमधनरुक्ते अनुसरं अनुगच्छ । कीदृशं रुक्ते संप्रति इदानीं मंडुलो मन्नाहरो वंजु
लो वतसः । तस्य सीमनि पयंते तटे कलिशायनं सुरताये शय्या । अनुयातं प्राप्तमित्यर्थः । अतस्त्वया सी

वसंतरागेण रूपकता । विरचितं वादुर्वचनं च वचनं चरणैरचितं प्रणिपातं संप्रति मंडुलं वं
जुलं सीमनिकलिशायनं मनुयातं मधुमधनमनुगतं मनुसरं राधिकः । मृगं ।

पुनः पुनस्तनभारभरे दरमयश्चरणं । विहागं मुखरितं मणिमंजीरं मुपेहि विधेहि भारालं वि
कारं ।

प्रगतं व्यमितिभातं । पुनः पुनस्तनभारभरे धनयोमीसलये । पुनस्तनयो भारभरो भार
धिक्यं यस्याः सातस्याः सः । बोधनादरमयः । रमयश्चरणं । विहारः । पादक्रीडायां यस्याः क्रियाया
यथास्यत्तथा मुखरितः । शब्दितः । मणिमंजीरं मणिसहितं नूपुरं यस्याः क्रियायात्तथा । उवे हिउप

कृतिणोः योः प्र

गच्छतलमरालं विहारं
हसितं स विधेहि कुरुष्व

॥५॥

मिदं यो

मृण्विति । त्वं रमणीयतरं अति मनोहरं । आनंदरुणीजनमोहनं मधुरिपोः रुक्ते स्वरा
वं वंशं दत्तं तत्र गतामृणु । मधुकररावं भ्रमरादः । किंचापि कनिकरं केकिलसमूहं

मृणुरमणीयतरं तरुणीजनमोहनं मधुरिपुरावं ।
कुसुमशरासनशासनं वदिनिपिबनिकरं भजभावः ॥५॥

हं

कुसुमशरासनः । कामस्तं । शय्यावंदिनिस्तावके सति । भावं रुक्ते । अनुरागं भजं । आ
श्रयं । हे मानिन्यः । मानं त्यक्त्वा । यूनं । भजनं कर्तव्यमिति । केकिलो धोषयंतीत्यर्थः ॥५॥

मिलमरः

गी.गो.टी-
॥७२॥

अनिलेति हेकरभोपमोः मणिबंधादाः कनिष्ठातकरस्य करभोवहिः तद्वत्कुरुद्वयं
 धेयस्याः सातत्सबोधनाः हेराधेगतिगमनप्रतिविलंबमुच्यते प्रगच्छेति यावत् यत्ताल

अनिलतरलकिसलयनिकरेण करेण लतानिकुरंबं
 प्रेरणमिव करभोरुकरोतिगतिप्रतिमुच्यते विलंबं ॥७२॥

तानिकुरंबं लतासमूहः अनिलेन वायुना तरलं चंचलः किसलयनिकरः पल्लवसमूहस्त
 द्रूपेण करेण हस्तेन तव प्रेरणमिव तापनं करेति अचेतना लतापि तां प्रेरयति किमु न रहस्यम् ॥७२॥

मि

॥७२॥

स्फुरितमिति हेराधेवं अमुं चंचलं भस्तनद्वयकलत्रां एव सखीसम्यग्वावक्तीति वर्तुलता तपो
 नत्वा च कुभसाभ्यां कीदृशोऽनगस्य कामस्य येतरंगाः विकारास्तादृशादिव स्फुरितं संप्रपञ्चत
 वस्तु चित्तः हरेः परिरंभः आलिंगनयेनाऽन्यापिकलत्रेण यथा स्तरं गेः प्रथमाणाः सकंयो भवति।
 पुनः कीदृशं मनोहरं योहारः स एव विमला निर्मलजलधारा यस्मिन्नापावामेधधुरवाक्चु
 स्फुरितमनंगतरंगवत्। दिवस्तु चित्तहरिपरिरंभः एव मनोहरहारविमलजलधारमयकुचकुम्भः
 अधिगतमसिलसखीभिरिदं तव पुरिपरितरणं सज्जाः च डिङ्गितारसना रवडिङ्गिममभिसरसर
 र्विस्तः पल्लवितोग्रतः अउकूलवहोवायुः प्रयाणमुभस्तूचकः ॥ अधिगतमिति हे
 नडिकेपने इत्यादिपसंबोधना हेराधेऽसिलसखीभिः अपितवदं पुः शरीरपरितरणे सुरतसंग्रामे सज्ज
 सन्नद्धाधिगते स्नाता तव मनस्य भिमानोत्साहोत्प्रेः एवं सतिर तादासितामसनासुद्रपटिकासेवा
 रवः डिङ्गिमः शब्दप्रधानो डिङ्गिवाद्यविशेषा यस्या क्रिया या सरसोत्साहेयया स्नातया अलज्जलज

मि

एति यथा तथो भिस्तूचकमिदं धा
 हुराध

२. अविज्ञेया समुच्चये कीदृशं हरिं भिजे आसन्निगतिर्यस्य सा भजगतिः कामः तत्तत्तुल्यं स कामपि विज्ञेयै का प्रं
यस्य कामपि वराभिः सद्यः ॥ १ ॥

साधनः सं

२२

गी० गो० टी०
॥ ७३ ॥

ल

कुले

स्मरेति हे गणेशं करेण हस्तैः सखीमवलम्ब्य सती उंचल गच्छ कीदृशेन करेण स्मरन् वारं वारं कामवाणवत्
सुभगानि सुदराणि नखानि यस्मिन् गत्वा च वलयकणितैः कुकण्ठादेः हरिं कृच्छ्रं ध्वजं हमाभाति
तिहापयेत्यर्थः ॥ श्रीजयदेव भणितं गीतं हरी कृच्छ्रं विनिहितं आरापितं मनश्चिन्तयेत्
स्मरन् वारं सुभगनत्वेन सखीमवलम्ब्य करेण सती उंचल गच्छ कणितैः कुकण्ठादेः ध्वजं हरिं मुपि निजगति
शीलं ॥ श्रीजयदेव भणितं मधुरीकृतं हारं सुदरासितं वामं हरिं विनिहितं मनसा मोधिति खलु कठ
वं भक्तानां कंठतटीं अविगुणं सर्वदा अस्मिन्नुत्तमं आश्रयतु कीदृशं भणितं अपरीकृतः स्वगुणैः नीचीकृतः
मुक्ताकृतो वनपुनः कीदृशं उदसितं खड्गं तेतिरस्कृता वामा सुदरा येन च य विहारस्य रमाणां कंठे दश
स्त्रिंशत् वामाभा म्रदलं संभवति तथा पितृ रागिणा मेव शोभा प्रादलं तु मुमुक्षुणा तनापिता रुण्य एव न तु स
वं दशजयदेव भणितं तु कृच्छ्रं कथात्वेन हारा येन याधिक्यमित्यर्थः ॥ ७॥ ॥ २० ॥

या

य

॥ ७३ ॥

तस्मिन्:

एतन्मां सती कृच्छ्रस्य स्नेहाति वायमेवाह सामा मिति हे सति सप्रियः कृच्छ्रः स्त्रियो निश्चलः तमः पुंजो धकार सप्र
हायस्मिन् कुजे लता गृहे तापस्यति ध्याने न दृष्टापि किमियं परमं धुरं तावद्विष्यति तिभया लंते पुलकयति ॥
गनीत्यर्थः ध्याने नैव दालिगं परि कल्प्य सरोमां चो भवतीत्यर्थः ध्याने न सुरतं कलिं परि कल्प्य आनं वति सानं दश
भतीत्यर्थः सुरतं सुखं परि कल्प्य स्त्रियति स दमुक्तो भवति ॥ यथा ते कलिं कृता उद्यायं गुं प्रदत्तायां लयि प्रत्युज
सामां द्रव्यति वस्यति प्रियकथां प्रत्यंगमालिगमैः प्रीतिं यास्यति रस्यते स विसमागच्छति चिन्ता कुलः ॥
सतो पश्यति वेपता पुलकयत्यनंदं ति स यति प्रत्युजं ॥ ७ ॥ ति मूळं ति स्त्रियः तमः पुंजे नि कुं जे प्रियः ॥ १ ॥

विदेरे

चति प्रत्युजं चिन्तां करोति ततो ध्यानं मंतरं त्यामदृष्टा मूर्छति कीदृशः प्रियः चिन्ता कुलः ॥ इति सुरतं चिन्ता मुक्तः ॥ १ ॥ ति
के हे सति साराधामां द्रव्यति ॥ प्रत्युजं लतायां गच्छति ॥ दृष्टा प्रियकथामने हारकथा वस्यति वद्विष्यति ॥ उत्तमानं प्र
त्यंगं प्रत्यवयव आलिगमैः प्रीतिं संतोषयस्यति ॥ प्रांसमागम्य रस्यते मया सह कीदृशं विष्यति ॥ इति प्रत्युजं सामागम्यति
प्र्यति ॥ मित्रिहा ॥ पूकं धेसं वयं यज्ज ॥ १ ॥

तत्र

यै

इति

निक्षिप १३

कनपूरं किं निक्षिप २

गी-गो-२१
॥७५॥

नी

गमनकाले योम्यं अंधकारं वर्णयति। अक्षेण रिता हे स विधांतं सुदृशीनां नायिकानां प्रत्ययय रमालिङ्गति
कीदृशां अक्षेण नैत्रयो रज्ज्वा कज्जले। श्रवणयोः कर्णयोः तापि च गुच्छवलीः तमालपुष्पसूत्रकं भूभिर्मस्त
के यामसरोजदामनीलकमलमालं कुचयोस्तनयोः कस्तूरिकापत्रं मृगमदपत्रावली। कीदृशीनां सुदृशो

अक्षेण निक्षिपदं जनं श्रवणयोस्तपि च गुच्छवलीः भूभिर्मस्तके यामसरोजदामकुचयोः कस्तूरिकापत्रकं॥
धूर्तानामभिसारसत्तरहृदा विषड्भिः कुंजे स विधांतनीलनिचोलवारु सुदृशां प्रत्यंगमालिङ्गति॥२॥

धूर्तानां परवंचकानां पुनः विषड्भूतं सर्वत्र निकुंजेलता गृहे अभिसारसत्तरंगमनाय सत्तरहृदा सांतासां कीदृ
शो धांतनीलनिचोलवत्स्यामकं चेतस्नाहरं यामरत्नमिव चारु सुदृशमित्यर्थः॥२॥

जा

नी
निक्षिप

॥७५॥

मणिमंजरीतिः ३

जातं अंधकारमेव वर्णयति। काश्मीरेति। हे राधे एतन्मिस्रं अंधकारः तत्त्वे मताक्षामभिसारिकाणां यत्त्वे म
श्रीतिस्तदेव हे मसुपर्ण तस्य निकषोपलतां चर्षणपाषाणतां तनोति विस्तारयति। कीदृशं तमिस्त्रां अभि
सारिकाणां स्त्रीणां मणिकिरणैः अभितः सर्वतः आवड्। कृतारत्नायत्र। कीदृशीनामभिसारिकाणां का

काश्मीरगौरवपुष्पामभिसारिकाणां माबं धरेत्तमभितो मणिमंजरीभिः एतत्त
मालदलनीलतमं तमिस्त्रं तत्त्वे महेमनिकषोपलतां तनोति॥३॥

श्मीरंतद्वैरपीतं वपुर्वासां पुनः कीदृशं तमिस्त्रं तमालदलं नूतनमालपत्रं तदनीलं मतिर्याम। कांतादि
नीतुयामाति संकेतं साभिसारिकेति। अभिसारिकाणां प्रेमपरीक्षासमयस्तयमेव यदंधतमसि गमनमिति॥३॥

अभिसारिकालक्षणं

॥७५॥

रत्नसमुद्राष्टावक्र

गी.मं.टी.
॥७५॥
३०

हारावलीति। अथानंतरं सखीराधां निजगादधुनरप्युवाच॥ किंभूतां राधां निकुंजनिलयस्य लताय
हमेव निलयं निभृतगृहंतस्य द्वारे हरिं निरीक्ष्य दृष्ट्वा प्रीडावती सलज्जा॥ अस्मिन्मया कतिनिशुराणि
वचं सितुं कानि संप्रतितस्मिन्संकथं यामीतिलज्जा कीदृशस्य निलयस्य॥ हारावलीतरेऽनन्धमणे
हारावलीतरलकांचनकांचिदम्भकेयूरकंकणमणिद्युतिदीपितस्य॥
द्वारे निकुंजनिलयस्य हरिं निरीक्ष्य प्रीडावती मथसखी निजगादधराधो॥५॥

युत्याकांचनकांचिदम्भः सुवर्णकांचिरसनायाः युत्याकेयूरस्य बाहुभरणस्य कंकणस्य येन नयने
कीदृश्याच दीपितस्य प्रकाशितस्य एतेन ध्यातेऽपि दर्शनयोग्यता का॥५॥

॥७५॥

अस्य गीतस्य वरा कीराभिर्प्रातिलक्ष्णं प्रलोकं। मंजुतरेति। हेराधेरतिरभसेन सुरतोऽस्मिन् हसितं
हस्यमुक्तमुखं स्यात्तत्सु बुद्धिः। इह स्मिन् यंजुतरमनाहरं निकुंजतलकुंजाभ्यंतरदेशः तदेव कलि
सदनं कीदृशं हतस्मिन्। माधवसमीपं प्रविश आगच्छ यत्रादिलस कीदृशं। नवति। कुचकलत्र
वरा कीराभिर्प्रातिलक्ष्णं अष्टकतालि मंजुतरकुंजतलकलिसदनं प्रविश राधेमाधवसमी
पादुका इह विलसरतिरभस हसितवदनं॥ नवभवंदराकदलवायनसारं प्रविश राधे
माधवसमीपं समीपमिह विलसकुचकलत्रातरलहारे॥६॥

यस्य लक्ष्मणं चंचलो हरोत्यस्याः तत्सु बुद्धिः। हेराधेर इह कीदृशं माधवसमीपं प्रविश आगच्छ विलस की
दृशो इह नयानि नूतनानि भवति यानि अत्राकपर्णानि तेषां शयनं शय्यातदयं सखीसरोर्धनं यस्मिन्॥६॥

मृ

कुसुमेति। कुसुमवत्सु कुमारो देहो यस्य। तत्संबुद्धिः। कीदृशो रूढकुसुमचयेन पुष्पसमूहेन रत्नितं क
तं मुनिः अलुप हितं नान्यकारेणानुपभुक्तं यद्वा संग्रहं तत्र विलसतीति। न च लेति। हे वलितं कृतं ललि
तं मनोहरं गीतं यथा तत्संबुद्धिः। कीदृशो रूढ। चलेयो मलयजपवनस्तो न संपूर्णशतसुरभि एव भूतस

कुसुमचयचित्तचित्रासंगोष्ठाधविनाइहविलसकुसुमसुकुमारदेहे॥१॥बलमलयजपवनस
रभिभीतोऽधविनाइहविलसरसवलितललितगीतोऽधविततवह्वलिनवपलवधने॥धविनाइह
विलसचिरमिलितपीनजघनोऽध॥
२॥गीतलंतस्मिन्नाधविततेतिहेचिरमिलितेवह्वकालमनोऽनसंयुतेधपीनोमासलेजघनेयस्यास्त
संबुद्धिःकीदृशोइहवितताःइतस्ततोविकीर्णःबहुबल्लयःकल्यःतासानवपल्लवास्तैर्धनेनिबिडेशयनेइ
त्येवाहोरात्रनिबिडेशयनेइत्यर्थः॥१॥

110411

॥ अथ भुवः स्वर्गः ॥

मधुति। हेमदनस्य कामस्यरभसः आवेशः तस्यारसभावः शृंगाराभिलाषाभिप्रायो यस्य स्यात्तत्संबुद्धिः ।
 कीदृशो रहमधुनिपुण्यरसेमुदितानितत्पानार्थं हर्षयुक्तानिमधुपकुलानिभ्रमरसमूहाः तैः कलित-
 कृत-राग-राश्यास्मिन्मधुमधुतरलेति हेमदनरुचिरे रदतरुचिरेवदतदीधरेवरुचिरेविः । खरं
 निषवविशेषो यस्य स्यात्तत्संबुद्धिः । कीदृशो रहमधुनिपुण्यरसेनतरलश्रवणः पिकनिकरः केकिलसमूह-
 मधुमुदितमधुपकुलकलितरागेष्वविभारहविलसमदनरभ्रसभावेष्वमधु तरपिकृत्स्न-
 रनिन्दनुरवेराविभारहविलसदन्वानरुचिविज्ञितशिरस्येऽविहितपद्मावतीसुखसमाजो कु-
 रुरुरारमंगलवातानिभणजयदेवकविराजरजोः ॥ ८ ॥ २५ ॥ ति
 तस्यनिन्दनशब्देनञ्चिन्तेयुक्ते। पकृदादिमर्बजाभमाणिविशिखरं विदः ॥ ८ ॥ २५ ॥ ति
 नजयदेवकविराजमंगलवातानिकुरुकीदृशविहितः कृतः यमावल्याः स्वस्त्रिपुसस्यसमाजः समूहः
 सुखसमाज इति पाठिमुसस्यसमाजः सान्निध्ययेन तस्मिन्वातेन तस्मादधिकार्यमिव प्रमादित्वायेदिति

न तन्मन्यस्यापुनः कथं भक्तमजाति
तत्तु गुणान्बुद्धिं कचित्प्रविशाम

२२२२

गी. गो. टी.
॥७७॥

तामिति। हेराधेरुलः तव सुधया मतेन संबाध गहनं विबाध रं पातु मिच्छति। कीदृशः कलः यतश्चिने
न मनसा तानि रं व ह न्य अति श्रोतः मृशं तापितः। अन्यपि भारवाही सुखापिता जलानि पातु मिच्छति। त
ददित्यर्थः। तान्मादस्वरुलस्य अंकुशेण युहते मान् अलंकुरु भूय य तस्मिन्पिपातु विभवेत्त्याम्।
तां निनेन चिरं व ह न्य यमति श्रोतः मृशं तापितः। कंदर्पेण च पातु मिच्छति सुधां संबाध विबाध रं। अ
स्यांकुतदलंकुरु शोणमिह भूस्ते पलस्मीनव कीते दास शोप सवित पदां भोजि कुतः संभ्रम ग। ॥

राह कलसंभ्रमो भयं कुतः कीदृशो दह दास वलसेव कनत स्थितो पुनः कीदृशो भूस्ते प कदा शोपः स एव
लक्ष्मीः स पततारद्वयं तनन व कीते भूतन कीते दासो अति भीतो भवति इति भावः। अत एवोप सवित पदां भो
जं चरण कमलं यना ॥

संभ्रमस्तदं रं भवति विम्व. २

मि

॥७७॥

सेति। साराधानिवेशनं रतिरुग्नं प्रविवेश विवर्तिस्मा कीदृशी राधा ससाध्वसं रतिविदग्धः कलः क
थं मयारं नीयति सभयसानंदं सहर्षं चरति नैव ध्या त्रगा विदे कल्ले लालले चिना चं व लन यना

साससाध्वससानंदं गोविंदे लालले चिना सिंजाना मंजु मंजीरं प्रविवेश निवेशनां ॥

सलज्जलात्। पुनः कीदृशो मनोहर राद्युक्तं मंजीरं तं पुरं सिंजाना गमनवशात् राद्यं कुर्वती। केंस
साध्वसा मानंदं गोविंदेति पठेत् दाससाध्वसः पूर्योपराधात्सानंदं राधया आगमनात् ॥

नि

गी-गो-दी-
॥७८॥

प्या

अस्य गीतस्य वरा कीराणि प्रलक्षणं प्रायुक्तं राधेति साराधा एवं भूतं ह रिंददरी सप्तपद्यानि सर्वाणि ह
रि विशेषाणि कीदृशराधावदनविलोकनविकसितप्रकाशितो विविधो नाना प्रकाराधिकारविभंगः क
राक्षादिरचना येन पुनः कीदृशं जलनिधिमिव समुद्रमिव स्थितं पुनः कीदृशं जलनिधि विधुमंडलदरी
नेन चंद्रमंडलावलाकनेन तरलिताः चंचलीकृताः तुंगाः महाताः तरंगाकलायास्य पुनः कीदृशदृशि ए
वरा कीराणि चरुमकताले राधावदनविलोकनविकसितविविधविकारविभंगं जलनिधिमिव विधुमंड
लदरीनारलिता तुंगतरंगाः ॥ ह रिमकरसन्निभमभिलषितविलाससाददरी गुरुदृष्यवददमनगनि
करसं एकस्यां राधायामेव सः श्रीतिर्यस्या पुनः कीदृशं विरंचकालं अभिलषिताः प्रार्थितः विलासः के किर्य
नता पुनः कीदृशं अरुह्यस्य अतिराधितहमस्वरशिवदवदनं मुखस्य सानंदमुखमित्यर्थः पुनः कीद
शं अनंगस्वकामस्य निवासस्थानभूतं कंदर्पकोटि लावण्यमित्यर्थः ॥

आभिरं

॥७८॥

वि

हारमिति पुनः कीदृशं हरिं दूरमतिशयेन परिरभ्यालिंग्य उरसि हारं मुक्ताहारं धारयंतो कीदृशं हारं अमल
तरंगं अतिशयेन निमलं तारं स्वरूपं यस्या पुनः कीदृशं यमुनाजलप्रमयमुनाजलप्रवाहमिव स्थितं
कीदृशं हारं स्फुटतरंगमतिशयेन व्यक्तं केन कदम्बकेन समूहत्वेन करं बितं मिश्रितं ॥ ७८ ॥

हारममलतरंगारसुरसिद्धतं परिरभ्य विदूरं स्फुटतरंगेन कदम्बकरं विगमिव यमुनाजलप्रवाहं
स्यामलमृदुलकलेवरमंडलमाधिरागौरदुर्लभं नीलनलिनमिव पीतपरागपटलमरुतलपितमूला ॥ ७९ ॥

न कीदृशं हरिं स्यामलकलमृदुलमनोहरं कलेवरमंडलं शरीराय यो हस्तादिकस्य अधिगतं परिधानी
कृतं गौरदुर्लभं पीतांबरं पुनः कीदृशं नीलनलिनमिव नीलोत्पलमिव स्थितं कीदृशं नलिनपीतपरागाणां
गौरकुसुमपरागाणां पटलभरुः समूहातिशयेन वलपितवस्थितं मूलं पस्या ॥ ७९ ॥

गी. गो. टी.
७८

तरलेति पुनः कीदृशं हरि तरलस्य चंचलस्य कटाक्षस्य चलेन मनोहरं यद्दत्तं ते नूनं नितः उत्पादितः र
तोरागः प्रीतिर्येन राधाया न पुनः कीदृशं चरितं चरितं तदगमिव जलाशयमिव सिद्धं कीदृशं तदगमिव स्फुट
स्य विकसितस्य कमलस्योदरं मध्ये सेलितं कीदृशं संजनयुगयत्रा कस्मिंश्चित्तरसि संजनयः पदोत्पलेति
तरलदृगंचलचलनमनोहरं नूनं नितरतिरागः स्फुटकमलोदरं सेलितं संजनयुगमिव चरितं तदगमिव
उदकमलपरिशीलनमीडितमिहिरसमुत्कुलयोगं स्मितरुक्मिणिरसमुत्कुलसितां धरपल्लवरुतरतिलोभं
त्वराकुनदर्शनं रज्यादिप्रदं तदनेति पुनः कीदृशं रुच्छं नूनं नितरतिरागः स्फुटकमलोदरं सेलितं संजनयुगमिव चरितं तदगमिव
उदकमलपरिशीलनमीडितमिहिरसमुत्कुलयोगं स्मितरुक्मिणिरसमुत्कुलसितां धरपल्लवरुतरतिलोभं
यानां कपितः यो धरपल्लवः तनुरुतः राधायाः रतिलोभः सुरतोऽप्येनाम् ॥

॥ १०८ ॥

॥ १०९ ॥

१ नीलोत्पलस्य जलधरस्येति वा पाठः X

राशिः इति भाषा किं एतेन चंद्रदीप्ता सुरितं मासं उदरं मध्यं सूर्यं तदुदराः सकुमारः सकुसुमाः सपु
ष्पाः केरायस्य तापुष्पाणां चंद्रदीप्ता साम्यातिमिरां धकरि उदितं विधुमंडलं चंद्रमंडलं तदतल्लय
जतिलकनिवेशः चंद्रतिलकरः चनाविशेषस्य तिलकस्य वल्लुहात् चंद्रसाम्याद्विपुलतिनि
राशिकिरणसुरितोदरं कुंवलस्य सुंदरं सकुसुमकेचांतिमिरादितं विधुमंडलं निर्मलमलयज
तिलकनिवेशश्च विपुलपुलकभरं दलुरितं रतिकलिकलाभिरधीरा मणिगणकिरणसमूह
समुज्ज्वलभूषणसुभंगशरीरम् ॥
उल्लोवदुल्लोयः पुलकभारो रोमांचातिशयस्तेन सुरितं मासं निम्नान्तमिसर्पं रतिकलिकला
भिः सुबनालिंगनादिविशेषचातुरीभिः अर्धचंचलमणिगणानां किरणसमूहः समुज्ज्वलं
तिदीप्यमानानि भूषणानि ते सुभंगशरीरं यस्याम् ॥

निर्मलः

रत्नसमूहम्

नमधर

रंतिरं

गी. गो. टी.

७८०

श्रीजयदेवेति। श्रीजयदेवभणितविभवेनदिगुणीकृतभूषणभारोत्कारसमूहोयेनतंजयदे
वसरस्वतीस्वयमेवोपमात्रेसायत्तकारवतीभगवद्गुणैः वर्णनियुक्तसुतरामलंकरोतिभावः

श्रीजयदेवभणितविभवेदिगुणीकृतभूषणसारां प्रणमत संपत्तिः—
हृदि विनिधाय हरि सुचिरं सुकृतोदयसारोत्तम २२॥

भूतं कुरु सुचिरं हृदि विनिधाय प्रणमतेति भक्तान् प्रत्युक्तिः कीदृशं हरिं सुचिरं निरंतरं कृतः पुण्य
स्यादयस्तेन सारः प्राप्तिर्यस्य तां हरिस्तु कृतोदयन प्राप्यो भूगता विलस्य धातो २३॥

तदानीं

एवंभूतस्य कुरु स्य दर्शनान्तदारा धाया किं जातं कविराहः अतिक्रम्येति। इदानीं प्रियतमसमालोक
समये कुरु अवलोकन कलिरा धाया अक्षणे नैत्रयोः सेदां प्रसर इव धर्मजल प्रवाह सदृशः राप
याः हृषीश्रुनिकरः सात्विक भावेन त्रावुपूरः पपाता तत्रोत्प्रेसतोऽपांगनेन त्रप्रातं अतिप्रकम्य प्र

अतिक्रम्या पांगं अव्रण पथपर्यंतगमन प्रयासेनेवाक्षणे स्तरलतरतारं पतितयोः ॥

इदानीं राधायाः प्रियतमसमालोकसमये पपातस्विदां प्रसर इव हृषीश्रुनिकरः ॥

व्रणपथस्य कर्ममस्त्रिपर्यंतगमनं परिसरगमनं तेन यः प्रयासः श्रमः तेनेवाक्षणे नैत्रयोः सेदां प्रस
हो भूयः कीदृशो अक्षणे स्तरलतरतारं नैवलासिकनी निकं यथास्यत्तथापतितयोः अन्यस्यापि म
ने श्रमो भवति तेन च पतति तद्वत् ॥

गेविंशति गतयेः

गी. गो. टी.
३८०१

श्रीजयदेवेति। श्रीजयदेवभणितविभवेनदिगुणीकृतभूषणभारोळकारसमूहोयेतं। जयदे
वसरसती। स्वयमेवोपमादेवसायलंकारवती। भगवद्गुणैः वर्णनीयेस्तुसुतारमलकतेतिभावः॥

श्रीजयदेवभणितविभवेदिगुणीकृतभूषणभारो। प्रणमत संपतिः—
हृदिविनिधायहरिसुनिरसुकुतोदयसारो॥ २२॥

भूतलं सुनिरं हृदिनिधाय प्रणमतेति भक्तान् प्रत्युक्तिः। कीदृशां हरिं सुनिरं निरंतरं कृतः पुण्य
स्यादयस्तेन सारः प्राप्तिर्यस्यति। हरिस्तुकुतोदयेन प्राप्यते। भगतावित्यस्य धातोः॥ २२॥

तदानीं

एवंभूतस्य लक्ष्यस्य दर्शनात्तदाराधायाः किंजातंकविराहाः अतिक्रम्येति। इदानीं प्रियतमसमालोक
समयेकल्लावलोका न कलिराधायाः अक्षणेनैत्रयोः सेदं बुप्रसरद्वयचर्मजलप्रवाहसदृशः राप
याः कृषीश्रुनिकरः सात्विकभावेनेत्रावुपूरयपातातमोलेस्तोः अपागनेन प्रातः अतिप्रक्रम्य

अतिक्रम्यापागं प्रवणपथपर्यंतगमनप्रयासेनेवाक्ष्णेस्तारलतरतारं पतितयोः॥
इदानीं राधायाः प्रियतमसमालोकस्मयेपपातस्वेदंबुप्रसरद्वयचर्मजलप्रवाहसदृशः राप

वणपथस्य कर्णमगस्थिपर्यंतगमनपरिसरगमनं तेनयः प्रयासः अभः तेनेवाक्ष्णेनैत्रयोः सेदं बुप्रसा
होभूय कीदृशाः अक्ष्णेस्तारलतरतारं चंचलाक्षिकनी निकयथास्पतथापतितयोः अन्यस्यापि गम
नेत्रोभवरतितेन च पतितितद्वयं॥

नोविदं प्रतिगतयेः॥

२२

कंदर्पः संस्कृतः ३२

गी.गो.श्री-

॥ ७॥

भजंत्या इति मृगद्वाराः मृगाद्याः राधायाः लज्जापि निरपिदूरं मृगमदिगच्छति स्मेवेत्युपेक्षा कस्मिन्सति
अवहिते सावधाने कस्मिन् आत्मनि जने सितकसु सीमेन वगे जे ह्यत्र बहियते सति तल्यां तस्या प्रातः भ
जंत्याः असर्पत्याः कीदृशो परिजनेन कृतकपटेन कर्षणीयं किं इत्यनेन पिहितस्मितहास्येन पुनः कीद
र्याः प्रियस्मरु कस्य आसमुत्तपश्यत्याः कीदृशो आस्यस्मर शरवरां कामवाणाधीनो आकृतः

भजंत्यास्तल्यां तं कृतकपटं कंठे पिहितस्मितो याते गेह्यद्दहि रेवहि ताडी परिजनेन वि
यास्य पश्यत्याः स्मर शरवरा कृतसुभगं सलज्जाया लज्जाप्यगमदिव दूरं मृगद्वाराः ॥ ७ ॥
सुराभिप्रायस्तेन सुभगं मनोहरं कामविकारहावभावोदि मनोहरमित्यर्थः पुनः कीदृश्याः सलज्जा
याः लज्जासहितायाः नतस्याश्चिददृष्ट्वा वचनमंतरेण पूर्ववर्हिर्गमनात् सखीनां सावधानत्वं सखीः स
त्यागता इति मया कथमत्र स्मृतं त्वमितिलज्जागतेति भावः ॥

अष्टपदा

॥ ७ ॥

दंडो

जयश्रीः ति। मुरजितः कलस्य भुजं दंडाकारो बाहुजयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते । दंडशब्देनात्मारु बाहुत्वं
योतिता । किं भूतो भुजदंडः प्रकीर्णः सर्वत्र लब्धः । अस्मिन् विद्वत्पुत्रे । अतएव द्विपरणमुदाकुवल्या
पीडसंग्रामसोतोषेण स्वयंसिंदूरेण मुद्रितश्च विहितश्च । द्विपरणमुद्रितस्तर्हि । शिवाबाहुः

सं

जयश्रीविन्यस्तैर्महिताश्च मंदारकुसुमैः स्वयंसिंदूरेणाद्विपरणमुद्रा मुद्रित
इवाभुजा पीडः कीडो हतकुपलया पीडकरिणः प्रकीर्णस्तु विद्वज्जयति भुज
दंडो मुरजितः ॥ इति श्रीगीतगोविंदः । मराधिका मिलनं नमि एकादशसर्गः ॥ ७ ॥

सं

पिसिंदूरमुद्रितो भवत्युपुनः कीदृश इव । जयश्रीया जयलक्ष्म्या विन्यस्तैः विक्षिप्तैः मंदारकुसुमैः पारिजात
कुसुमैः मोहित इव । जयिनः मूरत्यापि प्रियवत्पुत्रे । वितापुनः कीदृशस्वमुरजितः । भुजा पीडस्वबाहुव
धस्य कीडया हतकुपलया पीडनामाकरो हतिर्पुनः ॥ इति श्रीगीतगोविंदकाव्या एकादशसर्गः ॥ ७ ॥

सानंद राध सभागमेन सर्मतिः ॥ ७ ॥

गी० गो० टी०
॥८२॥

गतवतीति। अथ कस्यः हरिः त्रिधा वल्लभां राधां सरसमनसं सोलुगस्तस्मिन् हितं मनो यस्य स्तां ददौ वाच।
वक्ष्यमाणमिति शेषः। कस्मिन् सति। सखी वृंदसखी सग्रहः अपयति सति। कीदृशी राधां मंदः अल्पः फल
पाभः लज्जाभस्तननिभोतिशयितोयः स्मरवारः तत्परवचः। तदीयाकृतं मिश्रयः तेन स्फूर्तिं तत्र
गतवतिसखी वृंदं मंदत्रयाभरनिभं रस्मरशरवशाकृतस्फीतस्मितस्नपितं पयोधरां स्मर
समनसदद्वाराधामुदुर्गवपल्लवं प्रसवशयने विक्षिप्ताक्षी सुवाच हरिः त्रियां ॥

रुदं यतस्मिन् तेन स्नपितौ आर्तौ पयोधरौ यस्य स्तां अथवा। कूरदतिस्मरविशेषणं पुनः पुनः पुनः
वपल्लवं प्रसवशयने भवपल्लवं पुष्पशयने विक्षिप्ताक्षी निहितनयनां राध्यालोकां न सुरतं स्नपयन्ती ॥८२॥
र तो धौ धरोयस्यास्तौ निर्भरः २ कीदृशी २

वि
अधीनं

१. अस्मिन्सोः स्वाधीनमर्तकवर्णने। तल्लक्षणं। यस्यारतिगुणसदृशः पतिप्रवर्धनमुंन
२. तौ विनिवृत्तिविश्रमासकसास्यास्वाधीनमर्तक। अस्मिन्नेतल्लक्षणं श्रीकृष्णप्रार्थने तयाज्ञेयं।
इराणीराधामनुनयं गत। किं सल्लेखेति। अस्य गीतस्य विभासरान्तल्लक्षणं। सुखं दसम्यामितपुष्पचापनप्रिया
धरस्त्रादिसुधातितल्लेखनपर्यन्तमप्यस्य कृतापवेशाभासः सुनिश्चितहेमगौरः। देहाधेयपुनामामनुसर
किं भूतमाक्षेणमनुगतं। वदन्तीनां स्ववप्राप्तं किं भूतं। नारायणं नारासं सुअन्यं यस्मिन् तिक्रमोपशान्त्यो
विभासरगेणरुसकताले। किंसल्लयनप्यनतले कुरुका। मिनिचरणलडिनविनिवेशं। तपपद
पल्लववैरिपराभवमिदमनुभवतु सुवेशां। क्षणमधुना। नारायणमनुगतमनुसरराधिकां धरे ॥
तलेहेकामिनिकामाकांक्षिणि। किंसल्लयानां नूतनपल्लवानां। शयनं शय्येति चरणलडिनयोः पदकमलयो
विनिवेशविन्यासकुरुभृदकिंसल्लयं तपपदपल्लववैरिपुतनचरणपल्लवसंशुकोतिस्त्रणादतप्रापुयात्। श
भूतं किंसल्लयनप्यनतले सुवेशां सुवेपथ्यं। यत्र वनादिनां कुरुमणि ॥
तले २ स्मरस्तां अनुभवः

अनुसमणम
रमाह। यमन
रमं

मी. १००-२१
॥२॥

अहंकरकमलेन ते चरणौ सं
रोमि सवाह्यादि धातुन मनो
लक्ष्मि वस्तु =

दूरागतस्य चरणसंवाहनमुच्यते तं शब्दोपरि दृष्टं
नेपथ्यमुपकुरु कश्चिदनुगतिसूत्रे तवा नुसरणं
मा. मि. व. =

करकमलेति हेतुर्धेविद्वंदुतरपंथानां आगमितासि। अतः करकमलेन हस्तकमलेन चरणधारणद्वारे
ण द्वारमनुलक्ष्य चरणं यथागच्छति तथैव विक्रान्तिकरोति तथाममिनुसरणं चरत्वा मना नुसरणमेकः

वा

करकमलेन करोमि चरणमहभागमितासि विद्वंदुं॥
क्षणमुपकुरु शयनोपरि मामिव नूतुरमनुं निश्चराम्॥ १॥

॥२॥

पराक्रमो यस्याः अथवा वा योप विवर्तमाना तं मां मुपकुरु इति योजनीयां॥ यथा आदिगं कतिना मुपकरो
यित्वा यतिदुप्रमपि प्या तल मं करो इति भावः॥

वं

नलेपि हेतुर्धेविद्वंदुतरपंथानां आगमितासि। अतः करकमलेन हस्तकमलेन चरणधारणद्वारे
ण द्वारमनुलक्ष्य चरणं यथागच्छति तथैव विक्रान्तिकरोति तथाममिनुसरणं चरत्वा मना नुसरणमेकः
वदनसुधानिधिगलितममृतमिव रत्नसंनमनुकूलं विरहमिवापनयामि यो धरतो धकमु
रसिदुःखं प्रियपरिभणजसवलितमिव पुलकितमन्यदुरापां मदुरासि कुचकलरोति निवे
रापशोषयमनसि जतापो॥

मपि

वर्धते तं दुःखं लभितुं यथा धरा मम हस्तसि तिष्ठति॥ प्रिये पति -
तं मदुरासि मम वसुसि कुचकलरोति निवेरापशोषयमनसि जतापो कामपीडो शोषयसं उया कीदृशं कु
चकलरोति प्रियपरिभणजसवलितमिव पुलकितमन्यदुरापां मदुरासि कुचकलरोति निवे
लकितो संजातरो मां च पुनः कीदृशं अन्यदुरापां अन्यनातिदुःखं नोप्यत इति दुरापां॥

आप्ते यस्य प्रतिबंधस्तु॥ ४

॥

स

वि

गी-गो-टी
॥५॥

अधरेतिहेभामिनिराभेतअधरसुधारसमुपनयप्रयत्नातवदासंसेवकंमां मृतमिवजीवयामीदृशंभात
मिनिहितमानसंछनः कीदृशं विरहानलेन विमोहान्निनादध्वं वपुः शरीरं यस्या अतः अविना संनिष्ठा मृतः
मुनिश्चोभयति ॥ तात्पर्यीति हे शशिमुखि चंद्रदेन तं मणिरत्नगुणं कां कीदामसुखं यथा शब्दकारय किं द

अधरसुधारसमुपनयभामिनिजीवयमृतमिवदासं त्वयि विनिहितमनसं विरहानलदग्धवपुष्म
विनासोभाशशिमुखिसुखं यमणिरत्नगुणं मनुगुणं कंठनिनादध्वं ममश्रुतियुगले पिकृतविकले
शमयविरादवसादा ॥

रत्नगुणं

रां अलुगुणः सुदरा कंठनिनादयस्या कंठगीतनादसुदरा मित्यर्थः त्वं श्रुतियुगले कण्ठ्युग्मे निरातव
विरहं अस्मादरेवे सेदकारणमाह कीदृशो भिकरैवे को किल वाद्यैः विकले दुःखिता ॥ ५ ॥

यः

दत्तमपनयशमय १

मम २

॥५॥

उःसितं १

मिव

मां

मामिति हेराभेतेवेदनयनेनं अधुना मां अवलो कितुं दृष्टुं लज्जितं मीलते विधत्ते कीदृशं अतिविफ
लरुया अतिनिःफलः कोपनविकलीकृतो नयनविशेषणं वा विफलीकृतं कृणो तं प्रापितं अतएव
निःफलोपादिरमविरलाभारति सेदं कीडा दैन्यविस्तृत्य जा श्रीजयदेवति श्रीजयदेवभणि

मामतिविफलरुपाविकलीकृतमवलो कितुं मधुनेदं मीलतिलज्जितमिवनय
नंतवविरमविस्तृजति सेदं श्रीजयदेवभणितमिदं मनुपदनिगदितमधु
रिपुमोदजनयतुरसिकजनेषु मनोरमरतिरसभावविनाद ॥ ५ ॥

पु

तमिदं गीतं रसिकजने मनोरममनः श्रीतिकरं रतिः शृंगाररसं भावं संचारिणः सातिकादयः स्तिपां विनोदं
केतुकं जनयतु उवाच यत्कीदृशं रं गीतां अनुपदं पदपदनिगदितः उक्तः मधुरिपो मोदः हर्षयन्मति
॥ ५ ॥

शेभोः रसः २

गो-गो-शी-
॥८५॥

अत्यहृति। तयोः राधाकलयेन सुरतारम्भः। प्रियमासमंतावभितुं शीलं यस्य स उद्भूतः प्रबोधावभूत्। स
रुः यस्मिन् सुरतारंभे निबिडान्धे ये निमेषेण गाढाङ्गुलिकर्तये पुलकाङ्कुरेण रोमाङ्गमेन प्रत्यक्षावि-
द्राभूत्। अनधनकर्तृत्वात् रोमाङ्गमस्य यस्मिन् सुरतारंभे कीडाकृतविलोकिते कीडासु अभिप्रायस्त्वेक-
प्रत्यहः पुलकाङ्कुरेण निबिडान्धे निमेषेण च कीडाकृतविलोकिते धरसुधापाने कथाकेलिभिः
आनंदाधिगमेन मन्मथकलायुद्धे पियस्मिन् भूदुद्भूतः सुतयेव भूत् सुरतारंभः प्रियभावुकनात्।
यदिलोकितं तस्मिन् कर्तये निमेषेण पद्मचलनेनैव प्रत्यहो भूत् यस्मिन् अधरसुधापाने ओषां-
मृतपाने कर्तये कथाकेलिभिः कथानर्मभिः प्रत्यहो भूत्। अपि स मुञ्चया यस्मिन् मन्मथकला-
युद्धे कामकलान्वितसुरतसंग्रामे कर्तये आनंदाधिगमेन आनन्दप्राप्त्या प्रत्यहो भूत्।
श्रीलोकानन्दप्राप्तिः॥

४-४

॥८५॥

मा

दोर्भाप्रितिकांतः कृष्णः कामपनिर्वचनीयात्सिंसंतोयः प्रपातीदृशः कृष्णः दोर्भाबिहृष्यांसंय-
मितो बद्धः पुनः कीदृशः कृष्णः पयोधरभरेण स्तनभरेण पीडितः पाणिजैर्नैवैराकिदः खंडितः द-
शानैः दंतैः क्षतमधरपुटं यस्य सः श्रोणीतटेन कटिप्रदेशेनाहतः ताडिताः कवचैः शवंधेहस्तोर्न-
दोर्भासंयमितः पयोधरभरेण पीडितः पाणिजैराकिदोदशानैः सुताधरपुटः श्रोणीतटेनाहतः।
हस्तानामितः स्वेधरमधुसूदेनसमाहितः कांतः कामपितृतिमापतदहं कामस्यमागतिः।
मितः शुभः श्रीकृतः अधरमधुसूदेनोऽक्षामृतद्रवेण समाहितः एतं भूतोपि पटतिमापा। अहोऽहो
यं कामस्य गतिः स्थितिरोऽपि परितापः अस्मिन् लोके विपरीतसुरतं चातिताम्॥

नेतृत्वात्

मा

गी. जो. २१
॥ ८६ ॥

मारां करणितया राधया कांतजाया यत्कृतं यत्कृतं मारां के मारस्य कामस्य अंकः निरुद्धासि रजाम निरु
रतिके लिः सुरत कीडा चुबनादिः तथा सुकुलो आसौ वारणः तस्यारं भेठ पकमे कामस्युद्धा रगइत्यर्थः न सा ह
स प्रायसाहस्यं कुठयति निदुपरि कृष्णपरिसंभ्रमादेगादरं भिआरं धत दज पनरु डीनिः व्यं दनिश्च
मारां करणितिके लिः सुकुलरं भेतया साहस प्रायं कांतजाया यत्किं निदुपरि प्रारं भियत्संभ्रमात् ॥
निव्यं दज पनरु डीनिः थिलिता देवलिः सुकंपिताः नक्षामीलितमसि वोरुवरसः स्त्रीणां कुतः सि
धतिः ॥ ८६ ॥
लाभः भूतः देवलिः बाहुलता शिथिलाः अमृतः वक्षः उक्तं पितमभूत् ॥ अतः स्त्रीणां पौरुषरसः पराक्रममि
लाभः कुतः कथं सिध्यति न सिध्यति ॥ लेवत्यर्चः संग्रामपक्षे मारो मरणं तस्य अंकः किं ह्यस्मिन् विपरीतं
रतं विवक्षितमत्र ॥ ८६ ॥

तस्या रतिः एभिः प्रेरीकैः कामशारेः पलुस्वामिनो मनः कीलिताः निदः तदद्भुतमाश्चर्यमभूत् ॥ किं भूते
कामशारेः प्रातः काले दशोर्नेत्रयोः निरुत्ता तैरारुपितैः ॥ इतीति किं ॥ तस्या राधयाः उरः पाटलपाणिजैः
विभक्तैः नैः अंकितैः तस्याः निकषाय निद्रालोहिताः दशोर्नेत्रा तस्याः निधूतः पीतः अधरशोणिमा
तस्याः पाटलपाणिजां कितमुरो निद्रा कषायेदशौ निधूता धरशोणिमा विलुडितस्तस्तस्त्रजो
सूधजाभक्तं चिदमदरल्लब्धं च लमिति प्रातर्निराते दशोर्नेत्रैः कामशारेस्तद्भुतमहापलु
धरलोहितं तस्याः विलुडिताः म्लानाः स्त्रजाः शिथिलाः स्त्रजो मातये भूतो मूर्धजाः केवाः दूरं गत
भूतो शिथिलं अचलं वलं यस्मिन् एते दशोर्नेत्रा चिदममेखलारुणः नखसतजागरणचुबनकं शाक्य
णनीवीमा च नानिपचरते न निद्राति ॥ अन्यत्र निरातैर्वागैः अन्यकीलितमित्याश्चर्यमित्यर्थः ॥ ८७ ॥

गी. गो. टी.
॥७॥

तामश्राप्येति हरिः कृष्णः युष्मान्पला कीदृशः हरिः राधायाः स्तनौ केमलत्वादपतितताञ्जकोरका
विवृत्योरुपरिचलतीसंबन्धेनेत्रयस्याकिंरुता॥ वामाचकं हृदयवामदशान्नाचकं निक्षिप्यदूरीकृत्यकी
दृश्याः राधायाः इत्यमिति पूर्वकथाभिः अन्यमनसः कथादत्तचित्ताया इत्यर्थः कथामिवाहं हे सुदरीक्षी
तामश्राप्यमयिस्त्वयं वरपरां क्षीरोदतीरोदरे वांके सुंदरिका लकूटमपि बभूवो मृडानी पतिनाखं
पूर्वकथाभिरन्यमनसो निक्षिप्य वामाचलराधायास्तनकोरकोपरिचलनेत्रा हरिः पातुवः ॥५॥
रोदतीरोदरे क्षीरसमुदतीरमध्ये मृडानी पतिमिहादेवः तामश्राप्यकालकूटं विषमपिबत् ॥ इत्यं हं शक्ये
तर्क्यामिपतामूढान्नरहितः कीदृशीं तामयिमिति तत्संबन्धवरां मदकेपतिकामित्यर्थः ॥ इत्यपूर्वकथा
अनेन गौरी पतिरपि तावअलोभाद्विषमपिबत् ॥ इति गौरी अपितमधिकगुणा इति भावः ॥१॥

॥७॥

अः की० आसृष्टं पश्यंती पाणिना करेण स्तनत्रयं पदं २

आलो ल इति ॥ इयं राधा तदपितया पिबुनोति ॥ अर्थात् कृष्णकीदृशीं निबुलितं ग्लानं स्तनं धारयतीति मे
सद्यः आधाया आत्मरूपमेवाहा केशपाशः आलो लः इतस्ततो व्यासितः ॥ अलके शृणु कुतले ॥ तरि
तं छानावलितां कपोलो सेवेन दर्पजलनलोभात् ॥ इहा धरत्रीः संडिता धरत्रीः ॥ स्पष्टा मका कु
आलो लः केशपाशः स्तरलितमलकै सेवेन लोको कपोलो स्पष्टा इहा धरत्रीः कुचकलशरुचा हरि
ताहारयष्टिभक्त्या कांचिद्गतां स्तनजघनपदपाणिना छाद्य सद्यः पश्यंती ॥ त्यात्मरुसंताद
पिबिबुलिताः स्वगधरेयं पुनोति ॥१॥
कलशरुचा स्तनघटदीप्ताहारयष्टिः मुक्तफलापः ॥ हरितादृशिताकां चिरसनात्तं चिकं चिरवांदि
शंगतांचलिया ॥ यद्यपीति सर्वत्र योजनीयं ॥१॥

अमृत
लक्ष्मीः

८५३

गी० गो० टी०
॥८८॥

विदितमिच्छन् कुरंगदृशः हरिणीनयनायाः आननसुखं प्रयति कीदृश्याः कुरंगदृशः भ्रातेन कामज
 नितेनोन्नयेत्तन्नोत्तयोपरिपरिखं गातयः हवीकये हवीकये तेन विस्तृतलता श्रीलता अतएव निःसह
 कायीक्षमादुनुर्यस्यासा अजया लोपेचमी परिखं गलता जालिग्य धन्या धयति पिबति इति भावः ॥
 ईषमीलितदृष्टिमुग्ध हसितं सीतारधाम शशाङ्क अयत्ककुलके लिकाकुविलसितं हंतं सुधौता परं ॥
 आसोन्नदपयोधरोपरिपरिखं गात कुरंगदृशो हवीकये विमुक्तनिः सहनो धन्यो धयतानना ॥
 दशमानना ईषमीलितदृष्टिमुकुलितनयनं सुगंधं सुंदरं हंतं यस्मिन् पुनः कीदृशमाननं सीतारधाम
 शशाङ्क कामविकारपरंपरावशात् अजया अकुलाया कलिस्तस्याया काकुः शोकभीतो दिभिर्धन विवे
 न भोजनविकसतः प्रकटीभवंतो येदं तां शवः तैर्गंधूतः शालिताः अपरो यस्मिन् ॥ १० ॥
 लोकोक्तिस्तोदितमिच्छोः

धरं
॥८८॥

सम्यक्तरुं संतोषयन् प्रियसुधीः
 ४ = एतस्याप्रियसाधीनभवेत्कृतं तेषां पातमधिप्रितेपीयुक्तत्वात्

उक्तवती।

हतेन हस्तेन सहिता

ति भावः ॥

तस्य

अथेति अथानंतरं राधासुरातो आनंदेन गोविंदं कुरुदं वक्ष्यमाणं सादरं जगादो कीदृशी स हसो दिव्य इत्य
 मुक्ते कीदृशं कुरुदं तु पुनः कीदृशी नितान्तमतिशयेन विन्यसेदमुक्ते अजयस्याः सा अनादरात् अजगी
 तस्वाधीनपतिकावर्णमेषां तल्लक्षणं क्षणं कराहते नैव स्रजं चरणपाणिनां कदमे नैव कांतेन कीदृशं धीनभ
 रं काला अस्य गीतस्वरमरुरीरागिणी तल्लक्षणं प्रायुक्तं कुर्वतीति हृदयानंदेन कुरुदं कीदृशी सति राधा
 अयं स हसासु प्रीते सुरातो सान्नितां त्रिवेनां गीतारधजगाद सादरं मिदमानेन देन गोविंदं रासक
 शीरगेणैकपकतालां कुरुयदुनंदनं चंदनशिरारि तरेण करणयोधेन मृगमदपत्रकमत्रमनो
 भवमंगलकलत्रांसं हृदि रातां निजगाद सायदुनंदनो कीदृशं तिलदयानंदनं ॥ ४ ॥
 जगाद उक्तवती किं निजगादत्यंत आहते यदुनंदनं कुरुमम अत्र अस्मिन् यो धरोस्तने करणहस्तेन मृगम
 दपत्रकं कस्तूरिकापत्रावलीं कुरु कीदृशं न करणं चंदनशिरारि तरेण अतिशीतलना कीदृशं यो धरो म
 नो भवस्व कामस्य मंगलाय कलशः पूर्णं कुमभसास्मि स हरे तुल्यो मंगलं हिरण्यमिति ॥

निःसहय
दुर्द्वय

वत्

अलिङ्गुलङ्गजनसंजनकरतिनायकसायकमोचने। तदधरपुंवनलंवितकज्जलमुज्जलप्राप्य
लेचने। अयनकुरंगतरंगविकासनिरासकरे। श्रुतिमंडले। मनसिजपात्रविलासधरे। शुभवर्णनिवे
शयंकुंडलम्।
नयने। तदुत्प्रेषधरिनालंकारे। यदल्ललंममश्रुतिमंडले। कर्णप्रदेशे। कुंडले। विनिवेशय। कुंडलम्।
यथात्मानं सुगमपात्री। कीदृशी। श्रुतिमंडले। नयनकुरंगस्तारंगविकासस्युद्धलंगमनस्यनिरासंतिषे
धंकरातिपुनः। कीदृशमनसि। तस्यैकामस्यपात्रीः। तस्यविलाससाद्वयलीला। धारयतीति। पात्रः। पशुग

मननिरोधो भवति॥

gilen

ॐ

५

भ्रमरतिहसरेहल्लममसंमुखेसुंदरेमुखेअलंकारापाशपरिकर्म ॥ व्रसादयामंडयेत्यर्थः कीदृश
मलकं उपरिसुखोपरिसुचिरबहुकालव्याप्यस्वचिरभ्रमरसुखं च यतस्तज्जातीयबुद्ध्याभ्रमरा
स्तत्रपतंतीतिभावश्चंद्रमुखं कमलं कमलभ्रमरास्तिष्ठतीति तद्वत् कीदृशमुखं जितकमलं य
नताव्यविमलनिर्मलं कीदृशमलं नैनमजनकप्रोत्सुखादकांक्षाभ्रमरातीहकमलाननरुच्छा अ
भ्रमरचयंचयंतमुपरिस्वचिरं सुचिरं ममसंमुखं जितकमलं विमलपरिकर्म ॥ यनमंजनक
मलकं मुखं विमलमममदरसवलि तं ललितं कुसुमितं कमलं लकरजनीकरं विहितकमलं
करजनीकरं ललाटचंद्रैलितं कुसुमितं कीदृशं तिलकं मृगमदरसं वलितं निमित्तं अतएव ललितं मृग
मदरसः कीदृशं विहितं तलकं तलकस्य मलकं उग्रभागाय त्रज्जतीया चंद्राया विहितं कं विमलं
अतएव लकरजनीकरं विमलताः उपशांताः श्रमः प्रयासः सज्जतीया चंद्राया एतच्चंद्रविभ्रकं ललाटं

ॐ विद्महे श्यमे॥५॥

म

त्रा

अथवाक्यार्थोभायत्र२

मनसि १ कामस्य १

गी-गो-दी-
॥८०॥

ममेतिमानदुरुक्तमानं दंत्यकमानं खंडनेति वा। ममरुचिरे सुंदरे चिकुरे कुसुमानि पुष्पाणि कु
रु। रनयेत्यर्थः। कीदृशे चिकुरे मौनसजस्यं ध्वजचामरं तुल्यं पुनः कीदृशो रतिगलितो सुखतः

केशे

ममरुचिरे चिकुरे कुसुमानं मौनं सजं ध्वजचामरे ॥ मनसि १
रतिगलिते ललिते कुसुमानि शिखंडि शिखंड कडामरे ॥ ८० ॥

मयि मुक्तबंधने ललिते शृंगारने स्यात्पुनः कीदृशो शिखंडि शिखंडस्ये न डामरं जाडं
बरोयस्य आद्योपजाडं बरति यावत् ॥ ८० ॥ मयूरपिठस्येव

अमरः =

२२

सरसेति हे शुभाशया महेदारचित्तं तं मम सुंदरं जघने मणिरसना मणियुक्ता रसना क्षुद्रपांटीका वसना
निवस्त्राणि आभरणा निवासय परिधानं कालया कीदृशे जघने सरसः कामजने काचनः निविड
श्रवणात्कर्म धारयः पुनः कीदृशे जघने शंबरदारणवारणः कामकुंजरः तस्य कंदरे वासस्तना ॥

सरसजघने जघने मम शंबरदारणवारणं कंदरे मणिरसनावसना भार
णानि शुभाशयवासय सुंदरे ॥ श्रीजयदेव वचसि शुभदेहदयं सदयं
कुरु मे उने हस्तिचरणस्मरणां युतं रुतकलिकल्मषज्वरखंडने ॥ ८० ॥

श्रीजयदेवेति। हे भक्तजन तं मे उने अलंकारभूतो। शुभदेहकल्याणः प्रदेह श्रीजयदेव वचसि गीत
स्तोत्रं हृदयं मननं सदयं दयायुक्तं कर्तव्यं कीदृशो वचसि हस्तिचरणस्मरणां युतं रुतकलि
कल्मषज्वरस्य कलिरुतपापज्वरस्य खंडनेन नश्वरं येन ॥ ८० ॥

रूप

तस्मै

गी. गो. टी.
॥ ७१ ॥

४४

रचयेति इति राध्यानिगदितः उक्तः श्रीतः संलुप्तः पीतांबरो पिरुस्कोपितथा करोत्युभयात् योक्तं
तथा करोदिति। इति तिकिं हे कलममकुचयोः स्तनयोः पत्रं विन्नविशयकरचया कपोलयाः चित्रप
त्रावलीकुरुष्व। अर्पणकांची सुद्रवदिका। पटयजपयस्त्रजा पुष्पमालया कबरीभारकेरापा

रचयकुचयोः पत्रं विन्नं कुरु कपोलयोर्वटयजघने कांचीमं चैस्त्रजा कबरीभरं ॥
क लयवलयश्रेणीपाणोपदेकुरु रुराविति निगदितः श्रीतः पीतांबरोपितथा करोत् ॥

शंजं चय पूजया बंधनं कुर्वित्यर्थः। पाणो हस्ते वलयश्रेणीकंकणपंक्तिं स्त्रजपया पदे चरणयोः ॥ ७१ ॥
पुरो कुरु स्त्रजपयति। विस्तारोत्तस्य संक्षेपकथनेन न पुनरुक्तिर्यथः ॥ १ ॥

कलम

पर्यं कीकृतोतिः उपनिषत्संघट्टं आरुतुं कामभरोयस्यासहतिः कलम-बोयुष्मान्यातु। अवत कीदरोहति
वृषविक्रियादेहविक्रिया रीरपरं परमित्यर्थः। विन्नतधारयत् किं कुर्वन् पर्यं कीकृत-राध्या रुद्रान्त
तायो नगनाथः शयः तस्य फणाश्रेणी फणासदृहः तस्य मणयः स्त्रिया गणसदृहः संज्ञातं संबद्ध
तत्प्रतिबिंबप्रतिमिधित्तस्य संवलनया च येन किं त्वारत्यर्थः। काचं गृह्णिववहु शरीरतामिव आच
पर्यं कीकृतनगनायकफणाश्रेणीमणीनागणसंक्रांताप्रतिबिंबसंवलनया विभूदपुर्विक्रियां ॥
पादोभोरुहधारिवादिधिसुतामस्यादिदसुः शोतेः कायगृह्णिविवचरत्तपविता रूताहतिः पातुगः त
रं कुर्वन् किमिति कायगृह्णत्यत आह त्वनः कीदराः पादोभोरुहसंलक्षणकमंडं धारयतीति धारिणी
यावादिधिसुतालक्ष्मीस्ताः अदृगां शोतेः नेत्रसहस्रेः दिदसुः द्रष्टुमिषु लक्ष्मीदर्शने नेत्रद्वयेन त
आनसं भवतीति कायगृह्णेन नेत्रसहस्रेण तादृशमेति भावः ॥

गी.गो.टी.
॥८२॥
म

यज्ञ

मानवियार्क

पय

यज्ञं धर्मेति यदेवंपठितकवे गांधर्वकलासु कोशालपटुत्वं प्रसीदित्यर्थः अस्तीत्युपाहारः यदे
कविविष्णोरिदं अनुधानं अनुज्ञापितं न अस्ति यत् तद्गारस्य गारस्य यो विवेकः संयोगवि
दित्वा यद्विचिंत्य तत् स्यात् तत् यज्ञानतस्परत्वं रुतमस्तीति यत् कायेषुकविकर्मसु
यज्ञं धर्मेति यदेवंपठितकवे गांधर्वकलासु कोशालपटुत्वं प्रसीदित्यर्थः अस्तीत्युपाहारः यदे
कविविष्णोरिदं अनुधानं अनुज्ञापितं न अस्ति यत् तद्गारस्य गारस्य यो विवेकः संयोगवि
दित्वा यद्विचिंत्य तत् स्यात् तत् यज्ञानतस्परत्वं रुतमस्तीति यत् कायेषुकविकर्मसु
सर्वजयदेवंपठितकवे रुष्टे कृतानात्मनः सानंदोः परितो धर्मतु सुधियः श्रीगीतगोविंदतः ॥
लीलाधितं विलसितमस्ति नयदेवंपठितकवे आत्सर्वगीतगोविंदतः गीतगोविंदग्रंथात् सुधियः
पठितः सानंदः आनंदयुक्तः सतः परितो धर्मतु विवेकेन गविकारः सुदुर्बलित्यर्थः नीदरास्यजय
देवंपठितकवे रुष्टे हरोपकृतानात्मनः आत्मानो यस्यात् ॥ मं

शंभा

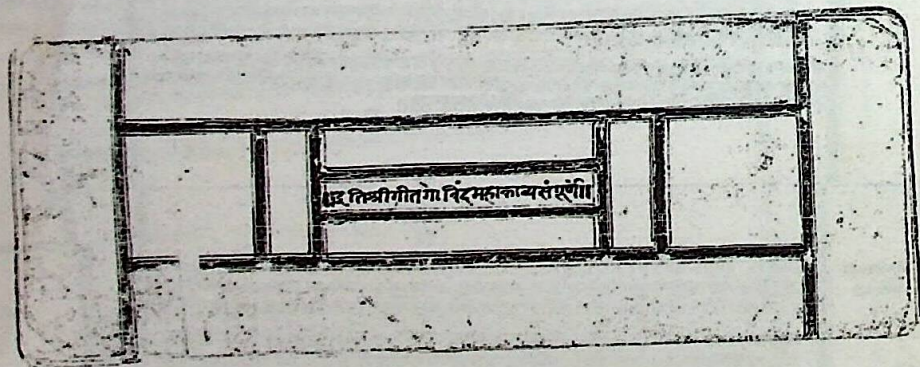
॥८२॥

गी.गो.टी.
॥८३॥

दे ज

श्रीभोजः देवेति श्रीराष्ट्रकृतग्रंथांते मंगलार्थः श्रीभोजं त्वादिभ्यो देवः पिताभ्यां देवीमाता पराश
रादिभ्यः आसादिशिष्याः श्रीतोराभास्मागमात् आनंदयुक्तः रुष्टायनेति तालादमीदासुत
जनमितीदं सेनपीमता कारिता गीतगोविंदटीकयसु रावदास्तनः श्रीभोजीदासनिधुते श्री
श्रीभोजदेवप्रभवस्परामादेवीसुत श्रीजयदेवकस्य पराशरादिप्रियवर्गकंठे श्रीगीतो
विंदकविलमस्तः ॥ इति श्रीगीतगोविंदमहाकाव्यजयदेवकृतौ श्रीनपीतांबरोनाम द्वादशः
स्कंधः ॥
रुष्टपदसेविना नरायणेन सुकृतं गीतगोविंदं टिप्पणं टिप्पणे चेन्मदीये स्मिन्निहितं स्यात्पमा
दतः न कर्तव्यमस्तीति गोतुहिलेव लिखितं भवेत् ॥ इति श्रीगीतगोविंदमहाकाव्यजयदेवकृतौ श्री
कवयः पटुयातनिका यो नारायणपठितविरचिताया द्वादशः स्कंधः ॥ ८३ ॥ यपपुत्रः
उपमाकाव्यद्विर्जनं विभुनियदि श्रीनिवासछाती संशालाये संतुष्टिः कृतमनियधुनं रुक्मी अरुणः ॥
मुक्तं संप्रकथयति नृपुनितं स नारायणसंशालायेन धारणपदनतेनात्ममेतत्सुविज्ञं ॥ १ ॥

संक्षिप्तं
॥८३॥

पाण्डुलिपिः समाप्ता
MANUSCRIPT ENDS

